hy

hy, m., hyfven, utan pl.,
hy. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lygglig

lyggli, m. och f., a. -lt, pl. -lija och -le, lygglig. Lj.

lyggligt, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hygglighet

hyggelighet², m., -en, pl., hygglighet. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hyll

Skul, s., 1 skulen, pl. 2 skulor, -na, 4 skåder. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kyll

hulk, m., hulkan, pl. hulkor, -na, kyrka. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hylle

hùlla, n. (koll.)

Sambucus nigra.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kylle

Skälle, n. -n, -d, utan pl.,
1/ benämning på vävande
bladen. der vässar skälle.
2/ trä, virke af bladen. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hyllebark

hyll²bärk, m., -en, utan pl., fläderbark. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kyllblad

hyllblå, n., -d, pl. =, -n,
fläderblad. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lylleblomma

Kålkblåma, s., -n, pl. -mor, -na, plåderblomma. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kyllblomster

Kållblåmossor, n., – kd. pl. =, – kn. Jfr Jädenblomster. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323

× kyllebläst

kyllebläst l. -ör, (m. och f.;
n. -blest, pl. -a, kan endast
brukas attributivt; eg. fläder-
blåst; behäftad med en sjuk-
dom, bestående i svullnad
i synnerhet i ansiktet samt
värk, i synnerhet i huvudet,
och som förmenas uppkomma
därigenom att den sjuke kommit
i kärheten af en fläderbuske.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylleburke

hyla bäska . pl. -a

den vuesta båda hyla bäska
a ånad

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kyllebår

kyllebår, n., ÷ -et, pl. = -en, -ar, fåderbår. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lyllebössa

Lå²llebö²ssa, s., -n, pl. -bör, -na, blå²derbö²ssa, leksaksbö²ssa, gjord af en från mån²g befriad blå²dergren.

L.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hyllegren

hyllegrèn, m., -en, pl. -a, -na,
flädergren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyllehålla

kyl·kål·la, f. -n, pl. -lor, -na, brant, med gläder bevuxen backe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hyllekrona

hyllekrona, f., -n, pl. -nor, -na, fläderkrona, krona på fläder. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyllekvist

hålkkvist, m., -len, pl. -a, -na, plåderkvist. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllekåpp

hylkåpa, m., -kar, pl. -a, -na, fläderkäpp. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hyllemärg

skulkemär, m., -ker, utan pl.,
flädermärg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kyllepinn

kåll²epiŋ¹, m., -en, pl. -a, -na, plåderpinne. Gj.

V 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hyllepipa

hälkpiva, s., -n, pl. -vor, -na, fläderpipa, af en urhålkad fläderqvist gjord pipa l. rör, som användes att spola garn på till väfskaft. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllerot

hallerød, m., -en, pl. -rødder, -na, fladerrot. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hyllestabbe

skulkstabbe, m., -n, pl. -ba, -na, pladerstubbe. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hyllete

hyllelè, n., -d, utan pl.,
= fläderte. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylletopp

hylletopp, m., -en, pl. -a, -na,
plädertopp. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kylsa
s.

kùlsa -an -or -orna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hylta

hylta, f., -n, pl. -tor, -na, en hylta, bestående af ett med glasdörr försedt skåp, hvilken användes vid torkning för logen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hyp

hyp, m., hyfven, pl. hyfpa, -na, liten hög. Förek. bl.a. vid utöfvande af det slags kortspel, som kallas sål hyfkiffa, sala hyfpika. Kortet läggas i små högar, som kallas hyfpa. Den, som utlägger kortet, säges ha hyfven.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hypericum

pirkam, m., -en, utan pl.,
hypericum. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hypericumsbränvin

1 pärkoamsbrenevin, n., -et, -en, pl., med torkade blommar af hypericum tillsatt bränvin, hvilket af allmogen begagnas vid behandling af sår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hypika

1 hyfiffa, f., oböjl., fanek. i mitt. 2 sala 1 hyfiffa, sala hypika, en slags kortspel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyra

hyra², s. -n. pl. -ror, -na,
1) hyra, afgift för ett förhyrdt
hus, 2) i pl. om sin hyra,
på obolig skada, fördärfvas
här dise klärna fad sin
hyra.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyra v.

hyra[2] (hyr l. hyror[1], hyrde, hyrt, hyrd, hyr) fr., hyra[2].

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyresfolke

kyrksfölk, n., -ed, utan pl.,
kyresfolk. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hysa

hysa (hysor, hyste, hyst) inkr., gå upp emot, tåla jämförelse med. Med negation. Sj.

Inte hysor dina kålan inåt min järns kåla.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyss

hus, n., hus¹ed, pl. =, hus¹en,
spraū, skälmstycke. Sj.

²driva hus mk.

²jöra hus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hyssja

hyssja (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
hyssja, nedtysta gm. utropet
hys, hyss. Sj.

Prästen kan hyssja på folket,
men de gärna lyssnat.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

höwl, -'an

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

höul, m., höulen, pl. höula,
-na, hyfvel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelblad

hovlblå¹, n., -a, -d; pl. =, - n,
hyfvelblad, -järn. Sj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelbänk

höwlbänk, m., -en, pl. -a, -na, hyfvelbänk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla

höwla (- ar, - a, - ad, - ad, - a)
fr., hyfla. Gj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla av

houla åw (-ar, -a, -ad, -a)
1) tr., afhyfla, hyfla af.
houla åw en dår, el. fönstor;
2) intr., gå (med långa steg).
Da va en hån ti houla åw.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyvlank

Kövlank, n., -d, kyfflande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hi

ha, interj., hå. Lj:

ha, ha, ha.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

hö, m., oböjl., böjl. i utt.
komma i hö, komma i hög.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå

hue

i förb. koma i hué

ja komo inte i hué va den kàlas.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häg
s.

hue, i förb. koma i hué

ja komor gót i hué dén

mánen sin ja va liden ség

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högkommen

lukkönna, m. och f., n. -könad,
pl. -könna och – k, minnesgod.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kå-ja

hå¹ja, obet., hå²ja, bet., så, såja, interj. som användes för att lugna hästar.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul, -ed, =, -en

l. hul, hol etc.

(Alla tre formerna hos
man född 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål
s.

kul. lad

di kan stad kúl

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul el. hål, n.,
m. f. 1868

hål m. f. 1871, m. f. 1873

dæn va et hål i mi'talan

Nr 7648 Sjörup, Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål II

dæn stæn vän mén en va
hål ed stört te m. f. 1871.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hål, n., pl. =

även hul

M. f. 1880.

han hog hål på nad

ÿ̀ÿ̀tja rö̀r

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hål (jämte hul)

dær va bòrad et hål

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul, n., pl. =

så hade han borad hul i

stenen

m. f. 1880

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul. n., pl. =, väkl. med

hål hos m. f. 1892.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål. -ad eller hul,
samme medd.

N. J.

f. c-a 1875

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål
s.

kol. -ed

in. f. 1910

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål II

han lɔ̀ en stenhɔ́gan
hɔ̀ga tɛ́t om tɛ́t me hʉ́l

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul, n., hulad, pl. =, hulen,
hål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla

hûlor pl.

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåla
s.

kùla -an -or -orna

m. f. 1868

kòla etc. m. f. 1871.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla II

di sata leta fådonbédon i
hùlonna

m. f. 1868

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
s.

hùla, -an

m. f. ç:a 1880.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håla v.

håla -ar -a -ad

urhåcka

hala trèska.

han hade halad trèska om sönd[illegible].

5064. Backåkra. Gamits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hila

hûla, f., -n, pl. -lor, -na,
håla. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
v.

hŭla (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
lr., urhåla, förek. i
mūn. hŭla sko, göra ur-
hålkning för foten i träskor.
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hålbroska

hulbruska, f. -n, pl. (två människor) -skor, -na, maggraf. Lj:

ja har så ont i ögor hulbruskan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålig

kål[2]ad, lika i alla genus, pl. -a och -e, kålig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll

hål n.

(riktning)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål. 1 ad

häll. riktning

på kint hålad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Låll
s.

hål, -ad

håll, riktning

på dé hå'led; på bägge hål

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Häll

Hål, n., hålad, pl. =, hålen,
håa (åkomma). Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll

hål, n., hålad, pl. =, hålen, hån. Gj.

Jo va hål giff han?, åt hvad hån gick han.

Jra de hålad bleser de værst. — dær kom falk fra ålr hål o kånlor. — Jra di hålen vintar vi inja frånade.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll

hål, n., förek. ej i best. form, utan pl., håll, i uttr. få, ha hål på, håva håll på, kunna hålla springande djur. Jfr. ja kunn länte få hål på Öpen.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll

hål, n., oböjl., håu, hårbarhet. Lj.

dær e ²ænte hål ¹i dæ gærnæ.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hålsa halt

pres. -or

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.

hàla, -or

han va nèdi' te a hàla i
ànnry hùma

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.

hàla, pres. hålar, pret.
halt, pl. =, sup. halt, p.p. halt
pret. pres. hàltas
dó hàltas dær jo i ærrey

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla II

i bet. stanna, rasta:

dær kan ja komed díd tít a
hált; di' bauta ja hàla dær.
(om en gåtgivaregård).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla III

hala va lija = underhålla,
vidmakthålla (da. holde ved lige)

di halt va lija leta.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla:

de lyˊn si jo ènte a hala
hèsta nuˊ; nuˊ, de lyˊn si ènte
(medd. sade 1g. lyˊn si, 1g. lyˊn si)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla II

den ble halt i ärney

vi halon inída dó

de va te a seta ey mád a hala
den báim i.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla II

fruken sägä va so hon va

vuda a hålt läsemöde.

de va kanólan di hålt på.

Nr. 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Källa VL

di hålt si lit finare en di
ándra.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hàla . -or, halt, halt

hàla på = hålla på

= vara nära att, stå i begrepp att

han hált på a kvàla si.

Nr 4589 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hȧ̀la, hȧ̀lde eller hȧlt

yngre: hò̀la, hò̀lde el. holt

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.

hàla pret. halt

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hål̀a, -or, halt, halt

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hɑ̀la , hɑlt

di hɑlt på a ràmla

= de håna att ramla .

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla v.

håler (pres.)

'håller'

"kom håler mi jo nåck tjär..."

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.

hål̲a

e dw rä̲d pi̲t̲or, man dw
dåna, ska ja hål̲a di man dw
rästas. (talesätt)

3446 Skänby. Gunsta hd.
Per Persson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla:

hål'en, m. och f., n. -lel, pl. -lna och -l, eg. hållen; läu'föd, som håller sig vid godt hull, om djur. Lj.

de e två hål'na oj.

en hål'en Ks.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla:

hål²led, adv. förek. i utt.
helt o hål²led, helt och hållet.
Dj.
han e helt o hål²led blix.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323

hålla

hål²a (hål¹ar, hållt, hållt, hållt (imperat.)) tr. och intr.; 1) tr., hålla. hål²a alå¹ för ögat. — hål²a kru, hålla krog. — hål²a ö, hålla hästar. hål²a mad, hålla mat; 2) intr., hålla = upphöra. hållt nu nu spåled. hållt nu för fläskan e dol.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla av

1
hola aw (holor, holt, holt,
↑
awholen, holt) fr., hålla
af, tycka om, älska. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla fast

hål̲a fa̲st (hål̲ar, hål̲l, hål̲l, hål̲l, imperat.) inte., hålla fast.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla fram

hola fram (holor, holat, holat fram-holan, holat, tr., 1) hålla fram, framhålla, 2) hålla ett litet barn, då det gör sitt tarf. hola en glut fram. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla för något

hål·a 1 för nåd (hål·or, hål·ut. hål·an, hål·ll imperat.) intr. hålla för något, ha hög tanke om, anse. Sj.

de snål·ad hål·or ga ån·te 2 för 1 nåd.

kår·an 1 e 2 ån·la hål·an för 1 nåd.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla i

hål'a i (hålor, hålt, hålt, hålt, imperat.) intr., hålla i, fortfara. Ej.

räjned hålor i!

de hålor i mr fjul.

hålt i' o dra.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla ihop

hål·a ihôp (hål·or, hål·t, hål·t, hål·t, imp.) 1) tr., hålla ihop, sammanhålla. tråkken hål·or murbrugd ihôp; 2) (intr.) hålla tillsammans, vissa sammanhållighet, enighet. I hål·or ihôp blidde.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla in

hål̲a in 1) (hål̲or, hål̲et, hål̲t, hål̲et, imperat.) tr., hålla in (hästar). Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla på (håller, höll, hållit, håll imperat.) 1) tr., genom hållande i handtaget styra en ärder, varmed jord bearbetas; hålla på åkern. 2) intr., hålla på, vara nära (att). han håller på o slå sitt stånd., 3) hålla på, fortsätta; håll på o tåva bli-vande på.

Lj.

Ljunits hd

№ 323 Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323

hålla sig

hålla sig (håler, höll, hölt, hölle, imperat.) 1) hålla, bibehålla sig. Fåren har hölt sig. 2) föda, försörja sig. Di har sa di höler dem gat; 3) uppehålla sig, vistas. Han höler sig borte. 4) hålla, anse sig. Hon höler sig for go ti hanam. Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla sig

hòla si, halt si'

y. hòla si, holt si' = vistas,

uppehålla sig

dó holt si' folk inèd dén nèra

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla till

hål·a ti¹ (hål·or, hål·t, hål·t, hål·t, imperat.) intr, släppa till. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla upp

hål̄a åf (hål̄or, hål̄t, hål̄t, imperat. hål̄t) 1) tr., hålla upp, a/ hålla upp myn-singen på en säck, så att säd l. mjöl kan tösas, b/ hålla upp foten på en häst, som skall skos. 2) intr., upp-höra. Nu hål̄t regnet åf. De va gått dåla värld vål̄ hål̄a åf.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla ut

hål·a 1 ud (hål·ar, hål·t, hål·t, hål·t 1 ud) intr., hålla ut, vara uthållig. Lj:

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla över

hål¹a öv¹er (hål¹er, höll, höll, höll, imperat.) tr., hålla öfver. Hon höll en fål¹ öv¹er hå²gen.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålland

Hålan, n., -d, utan pl.,
hållande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hållas

hål²as, förek. endast i infinitiv och i förening med lå, låta, hållas, vara i bred, på para fram efter behag. Lj.

Lå dem mans hål².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hållbar

håll|bär, m. och f.; n. -t, pl. -a och -t, håll|bar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hållbarhet

hållbarhet, m. -en, utan pl.,
hållbarhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hällkarl

1
hålkar, m., -en, pl. -a, -na,
hällkarl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsom

hulsuem 1, m., obøjl., hål-
sóm 2. Ly:
Sy hulsuem 1. V sy hålsóm 2
coire.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hältom

hultom¹, m. och f., n. -t, pl. -a och -t, hältom. Sj. ihälig

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålögd

hulyjad, lika i alla genus,
pl. -e, kålögd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hån
a.

hån, neutr. hånt

förlägen, försmädlig

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hån

hån, m. och fl., n. -l, fl. -a och -e, flat, skam-sen. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häng

hɑŋ, m. och b., n. – l. pl. hɑŋ̀ɔ̀ och – ɛ, hungrig, om i magen. Gl.

Ja ɛ sɑ hɑŋ, ja hɑr ɛ̀nt² smɔ̀gt brɔ̀ i mit liv i dɑ̀¹.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

hår, n., hårad, 1/ utan pl.,
kollektivt, hår, 2/m. pl. =,
hårin, hårstrå. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåra

kåra (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
fr., genom beröring med
hår nedsmutsa, göra att hår-
strån af människor l. djur
komma att fästas vid (lyg). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häu sig

hå²ra si (- ar, - a, - ad, - a)
refl., genom beröring med
hår nedsmutsa sina kläder,
gärna att hårstrån komma att
hänga vid ens kläder. Ej.
du hå²rar di au hå²talåfsed.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårband

hårbån, 1
hårbån, n.,- -ad, pl. =,- -a,
hårband. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håid

kåa

kåa gø

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåid
adj.

kɑ̲r

kan va kɑ́r imɔ̲d à̲la

om prosten 14.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kär

hår, n. och f., n. hårt,
pl. hår[2]a och -e, hård. Lj.

hårt, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lädhandt

hörehön, m., oböjl., förek.
i ullr. me hörehön, med
hårdhandske. Sj.

fa i me hörehön.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdhet

hårhet, m., -en, -ar, pl. -,
hårdhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärdhjärtad

hårjärtad, lika i alla genus,
fl. -a, kärdhjärtad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdhänt

hårhänd l. -or, m. och f.,
n. - hänt, pl. - hända och -e,
hårdhänd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdkokt

hårkokt, lika i alla genus, pl. -a och -e, hårdkokt, om ägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härdhvad

härlivad, lika i alla genus,
fl. -a, härdlifvad, ↓
som har trög afföring.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdnackad

hörnåkad, lika i alla genus, pl. -. a, hårdnackad. Vj: göra sj hörnåkad.

hörnåkad, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdraga

hårdrå¹ (- drår¹, - drå¹, - drå¹d, - drån¹, - drå¹) fr., (hårdraga.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårdragas

hårdrås (-drås, -drøs, -drås, -drås) hårdragas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårt
adj.

hård[2], lika i alla genus,
pl. -a och -e, härig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårkedja

hårsådja, s. -n, pl. -jor, -na, hårkådja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårlock

hårlåk, m., -ken, pl. -a, -na,
hårlock. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänål

hörnål, s., -len, pl. -a, -na,
hörnål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänat

hänat, n., -hd, pl. =, -len,
hänät. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håröljа

håröljа, J.,- n. utan pl.,
håröljа. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårpena

hårpéna, sv., -n, pl. -nor, -na, hårtest. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåskål

hårfål, n., -ld, pl. =, -lar,
eg. kårskål; bena. Sj.

få hårfål, göra bena.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårstrå

hårstrå, n. - d. pl. =, - r,
hårstrån. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårtuss

hårtuss¹, m., -hr, pl. -a, -na,
hårtoss, liten hårtotte. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärviska

1
kärvisa, s., - n, pl. -for, - na,
kärviska, kärtapo, - tatte.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårvärt

1
kårvärt, m., -en, utan pl.,
kårvält. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåsa

kåsa pl. -or

Staumpa

kåbada kåsor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåsa

kå²sa (sällan kå²za) f.,- or, pl. -sor, -sa, strumpa. Gj.

jå²ra kå²sa, sticka strumpa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

× kösebant

hɔ̄sːbɔ̀n, n., -ɛ̄d, pl. =, -ɛ̄n, strumpband. Sj.

dɛ̄r va ɛn mɑn i snɔ̄sta, sɔm hɑ̄dɛ ɛn kvinːa sɔm va inːan i fɔ̄rsːk. hɑn kɔm fi hɔ̄ra ɑd trɑ̄lɛn i fɔ̄rsːkbɑ̀kɛn drɔ̄s mɛ o fɔ̄rɛ ɛn bi̇̄ld, sɔm va li hɑ̄nɛs kvinːa o sɑ fɔ̄rstɔ̄ hɑn ɑd di vɔ̄lɛ fɑ̄ kvinːan o lɛ̄dːa bi̇̄ldɛn i stɛ̄llɛd, mɛn sɔ tɔ̄ mɑ̄nɛn o bɑnd si̇̄ hɔ̄sːbɔ̀n sɔm kvinːan o sɑ hɑ̄dɛ trɑ̄lɛn mɛ si̇̄ mɛ na.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kåsefåfot

hö²sle-for-fjed, n., obøjl.,
isående af ny strømpfod
i en gammal strømpa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håsegarn

hå²segå̄rn, n., – kd. utan pl., strumpgarn. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x höngarnsnycklа

Hö²ngarnsnyggla, n., -d, pl. -nyggln, -ln, Strumpgarnsnystan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåsegarnstrå

kå²segarnstrå, m., -, n, pl. -a, -na, tråd af stumpgarn.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håvhål

håvhèl, m., -en, pl. -a, -na,
skruvhål. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hönkona

hösskòna, f., -n, pl. -nor, -na, eg. strumpkona; gumma som stickar strumpa. Användes ofta som skällsord för män. Sj.

En hösskòna de e de värsta en kan möda, när en ska ti marknads, för då blir de ötär.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× häskrage

hö²skrå̲ve̲, m., -n, pl. -va, -na, skrumpkrage, det ofvanom skrumpbandet befintliga partiet af en långskrumpa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårsock

hå²ssàk, m., -kn, pl. -a, -na,
strumpfot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kåsespeta

kåskspjęda, J. -n, pl. -dor, -na, skrumpsticka. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hästkommene

hö²hstö̲m̲hnk, n., – d. fl. =,
– n. skrumpskaft. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hå

hå! interj., som förek. vid skrau.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ håbba

håbba (-ar, -a, -ad, -ad, endast i pl., -a) intr., förek. i mer. stöda o håbba, sitta och smekas, kurtisera. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ håbba

håba, a, ad, pjunka, fjärka.
Gjmilo

håbad adj. pjunkig, fjarkig. de va fa̲rlet
Gjmilo va du e håbad.

håbana n. fjärk, pjunk. de va et ra̲lat håba-
Gjmilo ne. Gjmilo.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåbband

kåbank, n., -d, utan pl., smekande, kurtiserande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† håbbut

håbort, m., -en, pl. -a, -na, ruka, hög af människo-kåck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höbsa

hö²bsa (-ar, -a, -ad, -a) tr.,
förek. i mūr. hö²bsa blab,
hånga låpp, gråta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck
s.

hekfj. -ɛn. -a. -ana

1. växande häck. 2. vagnshäck o. d.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hack, m., hacken, pl. hackar, -ne,
hack, 1) foderhack för djur,
2) vagnshack, 3) hackstavomkring
en trädgård). L.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håckafylle

hättjafylle, n.

så mycket hö eller halm, som
fyller rummet mellan häckarna i en
höstvagn.

1874

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckdocka

häfvadòcka, b. -n, pl. -kor, -na, eg. häckdocka; den hjulnafvet uppstående stödd för en vagnshäck. Kallas äfven häfvastùla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håchenfält

häffenfèlt, nom. prop.,
Hekleſjäu. Lj.

dra ti häffenfèlt.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckkrok

häkkaråg, m., -en, pl. -a, -na, häckkrok, från vagnens bära snedt utstående underlag för häcken. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
's.

höjla -an -or -orna

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
tr v.

höjla -ar -a -ad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla

s.

häjla -an -or -orna

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
sb.

hègla f.
linhäckla

(M. f. 1851)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla

v.

häjla -ar -a -ad.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
S.

häkla, f., -n, pl. -lor, -na,
häckla (för lin). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla

häjla (-ar, -a, -ad, -ad, v. -a)
fr. häckla (lin). Lj.

häjla hpr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächletand

häjlatän, m., -an, pl. -tän,
-an, tand, tinne i en häckla.
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håchspole

hæffaspåle, m., -a, pl. -la, -na, eg. håchspåle; trä-ribba, hvaraf en foder- l. vagns-håck är gjord. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häcksula

häfsasùla, f., - n, pl. - lor, - na,
från hjulnafvet uppstående
stöd för en vagnshäck. Gj.
kallas äfven häfsadòka.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† häffel

häffel, m., -en, pl. häffla, -na, mängde på något stort, t. ex. den pågen e en hel häffel. en dokti häfel ti mad. disk bedorna e reklija häffla. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häfta

häfta (-ar, -a, -ad) impers. upphöra, om nederbörd. Ej: Nu har dh häftad me regnet.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häftig

häfti², m. och f., n. -tet, pl. -tiga och -n, häftig. Gj.

häftet, adv. af föreg.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håftighet

håftihèd, m., -hn, utan pl.,
håftighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höftplåsten

Höftplåstor, n., -ld, utan fl.,
höftplåster. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägre, m., pl. hägra, häger
även hägre

L. Wiese

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägg

hägg, s., hägg-en, pl. hägg-or, -na, hägg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägge

hèdʒe, n.

vädjighet av hägg.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hägre

hägre, m., -n, pl. -ra, -na,
hägrar. Lj.

När hägren skrijor, så väntar
han regn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkta
s.

håfta, f. 1. -n, pl. -tor, -na,
håkta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkta
v.

håkta (- ar, - a, - ad, - ad, - a)
tr., håkta, fängsla, sätta
i häkte. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkte

håkle², n., -d, pl. =, - n,
håke², pängelse. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håktring

håfterin̊g, m., -ar, -na, håkling, stältråds-
ring med däråpå hängande
håkar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hel, m., hélen, pl. héla, -na,
1) hål, 2) det parti af stumpan,
som betäcker hålen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälda

f.

hilja, -an, -or

det band, som förenar sla-
gans båda delar, slagval
och handval;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft

best. f. hälften

hälften ble ja lägganes

(då man tvpade golvet med riskvast)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft II

di hàda et lidad kyfa,
hélten so stått som dìta.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft(en)

hälften, m., föråld. endast i best. sing., hälften. Jfr

di fiffvärs hälften.

ha fi hälften.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåll
s.

på hä'l = på lut, lutande

läyorna la på hä'l aldélas,
di' hade sat pilon for dom,
so di' ènta skola ràmla.

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× häll

hål, m., oböjl., förek. i utr., stå på hål, stå i lutande ställning, om kärl m. m. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kölla
s.

hål[2]a, s., -n, pl. -lor, -na,
mycket brant backe. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla
sb.

hèlsa, -`an, -`or,
backslutning

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hålla
v.

hå̀la -ar -a -ad

luta; hå̀la si = luta sig,
lägga sig till vila, även = dö.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

källa
v.

hå²la (hå¹lor, hå²lde, hå²lt,
hå²ld, hå²l) 1) tr., luta. hå²la
en flä²ska, et kär. , 2) intr.
luta, intaga en lutande
ställning. vå¹gen, lå²sd, kä²rd
hå¹lor. Åpen impers. de hå¹lor.
de hå¹lor ti de² hö²gra sij²an.
hå²la på² rad, mk hå²vded fj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla av

hʉla aw (hʉlor, hʉlda, hʉlt awhʉld, hʉl) tr., aphåra, håra af. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1898-1900.

Ljunits bd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla i

hela i (halor, helde, helt, held, hel) Ög., hälla i. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla på

hå²la på (hå²lar, hå²lde, hå²lt, hål²) tr., låta förklenande om, skandra. Tj.

han lijasom vå²lde hå²la på mej.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla på

hål̲a på¹ (hål̲or, hål̲dr, hål̲t, på¹hål̲d, hål̲) tr., på¹hål̲la, hål̲¹la på. Gi:

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X

hålla sig

hål¹a si (hål²or, hål²de, hål²t, hål) 1) luta sig, intaga en lutande ställning. stå¹ken har hål²t si. 2) luta, lägga sig, om människor. hål²i li¹a på sä¹ngen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla ut

hål·a ut (hål·or, hål·de, hål·t, utdhål·d, hål·) fr., utkäna, käna ut. Gi.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hällning

hälsing, m., -en, utan pl.,
eg. hällning; brant. Sj.

Dä e på hälsingen me'n. Skan befinner sig på utförsbacken, på förgång, nedergång.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ hållöra

hål|ö:ra, n., oböjl., eg. hållöra; s.
person, som får att visa sig
godsinnig, lutar huvudet
åt sidan. Användes som
skällsord. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hällorad

hal̲s̲rad, lika i alla genus, fl. -a, som håller på örat, luta huvudet åt sidan. Användes som skällsord på personer, som på ett visa sin gudfruktighet, plägar luta huvudet åt ena sidan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hälma

hälma (-ar, -a, -ad) ömtl.,
lindra (plågor), stilla (värk).
de hälmar på gål i bröstet. Lj.
hälma
dröpana hälma et gröna.

№ 323. Ljunits hd

- Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa
s.

hälsa, f., -n, utan pl.,
hälsa. Lj.

gd., dålig hälsa.
skrin fi hälsan.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsa s.

hålsa

"kom kar go hålsa o gran-
na sen ...

S. 127

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsa
v.

hål²sa (- ar, - a, - ad, - ad, bl. ä i n., - a) 1) tr., hälsa. hälsa nån ifrå¹ nån. 2) intr., hälsa. hål²sa på nån. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa på

hälsa på 1) (-ar, -a, -ad, -a) fr.: 1) med handslag hälsa på, 2) förebrå, gifva uppsträckning. Ja, ska min san hälsa på di, J.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsand

hål²sand, n., -d, utan fl.,
hålsande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsena

hälasìna, f. 1, -n, pl. -bìnor, -na, hålsena. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälsingen

hälsingen

i nūr. 2 ~ (soordm.);

a 2 ~ hälsingen! åh, förtusan!

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsning

hälsning², m., -en, -ar utan pl., hälsning, då man genom handslag, böjning, huvudbonadens aflägsnande l. dylikt bevisande l. tecknande hälsar någon, 2) ~~hälsning~~ med pl. -or, -na, hälsning från någon person.

№ 823 Ljunits hd

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälso-dag

hälsedå

dag med god hälsa

han hade åkt en hälsedå sin

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta
v.

hämta, hämta, hämt

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länta

hènta, héntor, hènta, hent

henta hél. jfr + hell.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hämta . hämton , hämta ,

hämt

sa fe di hämta-n va staj@'nan

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hägnta (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
Kr., hemta. ~~för människor~~)
Lj.

hägnta skredare.

hägnta plår.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

hen

vanl. för "bort"

vi får väl gå hen a sé

gr̀sorna.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
adv.

hen

han jik hän a frägte -n.

sa fe vi fjera hän te gården.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lån II

dá lista han si ivæj
hán dær han bàde.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

hen

bort

han jek mied hen po ostonlen

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

adv.

hen

de nå èna hén

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

hän, förek. i hör – hän, hvart – hän. hör ska dü gå hän, hvarhän ska du gå? hör hör nyckeln kommer hän?, hvart har nycken tagit vägen? G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hõna

hõna², f., -n, pl. -nor, -na,
gaultacka. Gj.

får¹ed går hõna² i år.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

hända (händer, händde, hant)
inf., hända. Gj.
Impers. dt händer (hände, hänt)

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända sig

hända[2] si (händer[1], händde[2], hänt) refl. och impers., dh händer[1] si, det händer sig Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

händelse

^{2}hän·dəl·sə, m., -n, pl. -bər, -nə,
1) ^{2}händelse = tillrägelse, 2) händelse
= tillfällighet. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hãne

hène
ar. borte, borta;

dær hène, dær borta

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hæna

hæ̀na -an -or -orna

ofruktsam fåtaçka.

di gamla fruktantemor mingu
for "hæ̀na" mé.

Nr 4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända
v.

hènda

jå, de kan hènda

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

pres. part. hängenes

1875

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hänga, -or

du får gå ej ina spånen;
den hängor den här

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

känga

kæŋa , -ɔn

den kæŋɔn dɛn ŋɛde

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hänga (hängor, hängde, hängt, ~~hängd~~, häng, hängens) intr., hänga. Fisken hänger på väggen. Fågeln blå hängens i träd me klåra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hänga (hängor, hängde, hängt, hängd, häng) tr., hänga. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga på

hänga på (hänger på, hängde, hängt, hängt) intr. 1) hänga på, bli fasthängande på. bösta hänger hänta på tjyvan. här hänger hänta mer på vagnen i år äga, så många som han hänga på; 2) vara lik lynga, besvär. älta så hänger di på här. Lj.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga sig

hänga si (hängor, hängde, hängt, häng) refl., hänga sig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga upp

hänga 1 vb (hängor, hängde, hängt, upphängd, häng) tr., upphänga, hänga upp. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga vid

hänga vi (hänger, hängde, hängt)
intr., 1) hänga vid, fastna
vid. 1 Jorden hänger vi i reskäret.
2) lefva, vara vid lif.
2 De gamle hänger vi inne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängande

hänsane, n., -d, utan pl.,
1) hängande, 2) sysslolöshet,
ovärksamhet. de va et rätt
hänsane, fick nåd i ställed. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängare

hängare², m., -n, pl. =, -rna,
äv. hängare, 1) knapp, krok att
hänga något på, t. ex. kläder;
2) i klädesplagg befintligt
band, varmed de upphängas.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hångask

hångàsk, s., -en, pl. -ar, -na. hångask. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänge
s.

hänga. -ad. pl. =. -an.

yngre hänga etc.

ställningar där fiskegarn upphängas till torkning.

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängflabbad

hängflabbad, lika i alla genus. pl. -e, som har hängande läppar. Ofta hängemödad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kångfärdig

kängafäri, m. och f., n. -rät, pl. -rija och -r, kängfärdig, svårt bekymrad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånghuvad

kånghuvad, lika i alla genus, pl. -e, som har kångande, framåtlutande huvud, om människor och hästar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

> hängknäad

hängknäad, lika i alla genus, pl. -e, som har krokiga, hängande knän, om hästar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängkäftad

hängeskötad, lika i alla genus, pl. -e, som har hängande skinder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänglås

hängelås, m., -en, pl. -a, -na,
hänglås. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängmunnad

hängmögad, lika i alla genus, pl. -e, som har hängande läppar. Äfven hängeflebad. Gi.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hångning.

hängning, m., -en, utan pl.,
hängning. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hängrövad

hängrövad, lika i alla genus, fl. -e, som har slarkt, slutande kors, om djur. Lj.

2.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängsjuk

hängsjuk l. -or, m. och f.,
n. -jukt, pl. -juka och -k,
hangosjuk. Sj:

= klen till hälsan.
Skrol.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hångsjuka

hänghäxa, s. -n, utan pl.,
hångsjuka. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängela

hœŋsla -an -or -orna

gångj'ärn å dörr

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängsla

hängsla pl. -or

gångjärn å dörr el. fönster

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hängsla

hängsla, -n, -r, pl. -lor, -na, gångjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. hängtrå

hängtrå, n., -d, pl. =, - n,
// hångtrå, kort trästång, varpå
vid slakt djurkroppar upp-
hängas, medan inälvorna
urtagas; 2/ epitet, skällsord,
användt om en ovärksam,
dåsig person, som ej stannar
där han kommer, utan att fråga
efter att göra nytta. Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× långvingad

långvingad, lika i alla
genus, pl. -e, som har
långa vingar, om
fåglar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåne
adv.

kåne

bonta

han jäfte sí kåne ifra bóge

J:gifte sig (med en) bonta ifrån Bussjö.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne II

adv.

va ja hènne me spánen?

hènne = borta

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne
adv.

hènn
borta
dèn hènn va stafónen
hènn i kiägarp

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× häxne II

den va én henne i fjärop,
som hedn tjäna, en gamal kvinja

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hänne

hänk, fäck. i ultr. 1) hår —
hänk, hvar. hår e mannen
hänk? hvar är mannen;
2) där hänk, där borta. ja
va båra där hänk. de liggor
där hänk, 3) i bet. borta.
hänk po bored, i bäjden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hännet
adv.

hénad

bifom hit hen, hän.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänät

hénad

bortät

henad dän på västorlén

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånåt

kénad , bortåt;

blir kenat ffa ord, som böjas med d.

du va nók kénat déa på öston.

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänåt II

sín flutta di hénad

Östorpå

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lånat

hénad

i bet-östenut.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånät

hẽnad, adv., brukad 1/ adjektivt i bet. medlagen, mottaglig, sjuk. han e rẽnt hẽnad. 1/ di ha nẽstan hẽnad av 2/ lẽsnad. hẽnad av arbete 1/ i en dålig belägenhet. 2/ adverbiellt i bet. befinnande sig 1/ de e rẽnt hẽnad me dom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänåt-ifrån

hénadifrå

hénadifrå östan

bortåt-ifrån

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här
adv.

hær

sèta. vb. hær, strax här-
intill;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

här

hær, bet., hær l. hær, obet.

adv. här.

hær hi:dɛ, här borta.
hær i:nɛ, här inne.
hær ne:rɛ, här nere.
hær u:dɛ, här ute.
hær o:pɛ, här uppe.
hæri:n, hæri:n, hæri:frå, hæri:från
hærɛ:tɛr, hæræfter, hærnæst, härnäst
hærɔ:m! om igen! (lyska herum)
hærɔmkri:ŋ, häromkring.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
adv.

hæn, svagton. hæn

hæn hän jo vad dåktor a
ål tèj

hæn e nedgången

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår II
adv.

hår ligor ét-hide.

både får a mår va fyda hår.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår
an.

hæn

åla kräjan skala hän öp
a vånas

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hona, s.

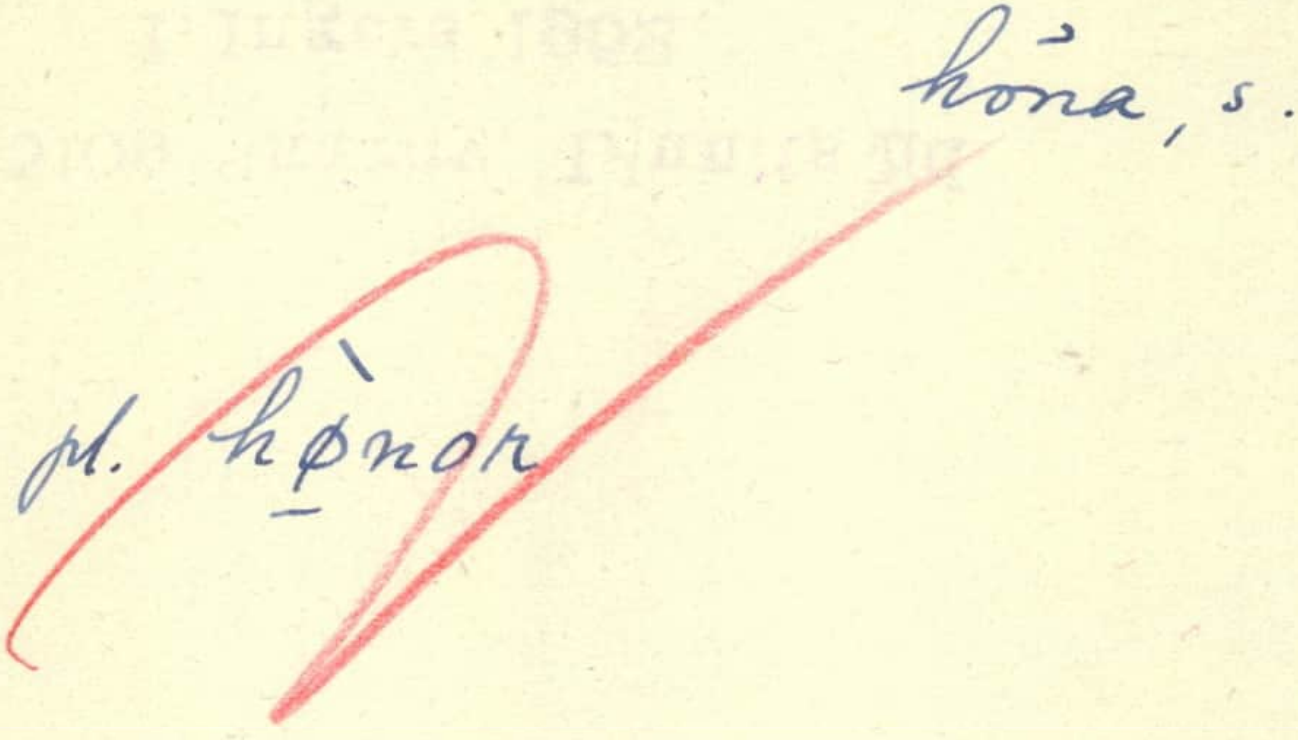

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæ
adv.

hæn

èla stø hæn en liden
svìnalæya.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

adv.

hær

han e begråft hær

hansåsnos di flytta ja hid hær.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåi
ar.

kåa

--- some fyåra kåa ---

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här otv.

här

"nu har ja gått här ..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1897 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårad

hårad, n., -ed, pl. =, -en,
härad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häråd

hä̀rad, -ed, -or, -orna

vä̀menhöjs hä̀rad

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härads domare

häradsdomare, m., -n,
pl. =, -rna, häradsdomare.

L. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häradshövding

hårashòvding, m., -len, pl. -a, -na, häradshöfding. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdsprost

hårdsprost, m., -en, pl. -a, -na. hårdsprost. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häradsrätt

hårasrätt, m., -en, pl. -or, -na, häradsrätt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häradsskrivare

härad²skrivare, m., -en,
pl. =, -rna, häradsskrivare.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdstjänare

hårasfjänare, m., -n, pl., =, -rna, hårdstjänare, benämning på kvarje i härads tjänst anställd person, såsom länsman, tingsvaktmästare, och nämnman. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårasväj, m., -len, pl. -a, -na, hårasväj. Lj.

hårasväg

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× härda

hærda (-ar, -a, -ad, -a)
tr., 1) härda, 2) mjuryck
för döpa barn. hærda en jag.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdande

hårdande, n., -d, utan pl.,
härdande. Jf.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kårdar

kår²or, g.-na, pluralt, förek. endast i best. form, skuldror.

bre, smal, spis ¹ö²or kår²orna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdning

hårdning, m., -en, utan pl.,
hårdning. L.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häifrån

adv.

hæifræ

de skala tæs hæifræ nyya

di jäk hæifræ valøse a ta ýsta

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälig
a.

kœ̀alc·

en kœ̀alc· mdsékt

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härlig

hærli², m. och f., n. -let, pl. -lija och - le, 1/ härlig, 2/ i ironisk mening härlig, skön. Sj.

hærlet, adv. af föreg.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärlighet

kärlikèd, m., -en, pl. -or, -na,
1/ kärlighet, 2/ benämning
på manslem. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärma

hærma (hærmor, hærnde, hærml, hærm) fr., kärma.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårmank

kårmank, n., -d, utan pl.,
kårmande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärmning

kärmning, m., -en, utan pl.,
kärmning. Fj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärom kring

a-V.

kär ämm kring

"ä lurad fälkad kär ämm-

kring ..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härsk

harsk s. harskor, m. och
j., n. harsk, pl. härska och
-k, härsken. Lj.

harsk, adv. af följ.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästamma

hästáma -ar -a -ad.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hås

hes, -an, -or

större lö- l. sädesstack

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× häske

²häfk, n., -d, pl. =, -n,
familj, hushåll. Lj.
Man säger t. ex. där bo¹ur
tre ²häfk på samma hus, i samma
hus bo 3 hushåll, men ej
¹ja har ²stort häfk, ¹jag har
stor familj, hushåll.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

hast, -an, -a, -ana

i äldre mål äv. hingst; jfr

hestfjäl hingstfoll;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

hest pl. -a

han kåm i en sondåg dröska
a hade fina hästa for.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst II

--- en liden vänney ma
fira hèsta for.

(om tröskvandringar)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst III

å, hèstana di'e jo nént
ùdmagénta nù.

de lyn si' jo ènte a hala hèsta
nù.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

häst pl. -a

några hästa

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästs.

hast, -en, -a, -ana

di hade en gamal hást, som
di va so stygga ve.

två hästa i bård

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst II

gàmla lédsledna hèsta

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

häst, m., hästen, pl. hästa, -na, 1) vallack; 2) hingst, men ordet begagnas ej i denna bet. utan i mer. lån. häst, belägnas, para sig, om djur; 3) säga häst i allmänhet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

se ök.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hästa

Hästa, förr för hängsel för
att para sig, om ett sto, an-
vändes endast i infinitiv.
Låt hästa, låta betäcka,
för till betäckning, parning.
Låt hästa en mar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hästad

hästad, lika i alla genus, pl. -e, kan ej stå attributivt, belägen, som passar sig med hänsyn, om en plats.

märra e hästad i år. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästfol

hestfygl n.; pl. =,

hingstfol,

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästkuák

hèstakuèj, n., pl.=

hästkuatun.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Liunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hâst-niva

hèstaniva pl. -on

hästnåsa.

ja. di hada hèstaniven, se di

nègja ma di.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kästsko

1
kästsko, m., -skowen, pl. =, -na, kästsko. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärleksblad

kärleksblå, n.,

växtnamn

bet. ej antecknad.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästskoblad

hästskoblå, -ad, pl. = -an

växtn. = bladen av Tussilago

hästskoblå de e didäre

bläa bläan. W.J.

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästskoblad

hésko blå , n., pl. =

Tussilago farfara, hästhovsört.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåstskoblat

hästskoblå, n., -d, pl. =, -n,
hästhofsört, tussilago farfara.
L.

hästskoblån di blomar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästskosöm

hästskosöm, n. -et, -ed. pl. =, -en,
hästskosömm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hästsko-ört

hästsko-ört, s. -n, pl. -ter,
= na, blomma af hästhof.

S:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst-stall

hästa stål, -en.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästtäcke

hästtäcke, n., -t, -d, pl. =, -n,
hästtäcke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatta
s.

hå²ta, f., -n, pl. -tor, -na,
hä⁴tta. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hätta hit

hätta ti (hätor, hätte, hätt, utan
partic. och imperat.) intr.,
spritta litt, bli förskräckt.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kåtentärna

kåtentärna, f. -, -n, pl.
-nor, -na, fisktärna med
svart nacke: Sterna hirundo.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håva
v.

hèva

håva. kasta.

di snaka óm at di skole
heva fjòrkagrímen pó dom
nåml. barnen

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håva av

håva åw (-ar, -a, -ad, -a)
intr., skicka bort, skrifva
från sin bostad, om människor,
skilja från sig.
Lj.

di håva pijan åw.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåva av sig

1

kova aw si (- ar, - a, - ad,
- a) refl., uttr. för göra sitt
larf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håva i

hova i (-ar, -a, -ad, -a) tr.,
1) skakla (med mat l. dryck);
2) fylla med något, Lj.
1) hova mad, full i.
2) hova i ett hål.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håva i sig

hova i si (-ar, -a, -ad, -a)
refl., nätv. för förtära (föda
l. dryck.) Sj.

hova ända i di sa dant, dåv
spritfor.

hova full i si.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håva in

hova ig (-ar, -a, -ad, -a)
kr., vräka in, inkasta, pöka
löst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håva ner

hōva nēr (ar, -a, -ad, ner-
hōvad, -a) tr; (våka ner.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôva på

hova på 1) (-ar, -a, -ad, -a) tr.,
1) vråka på, 2) påaktligt nära
få tilldela, lämna åt sgn.

Hon hovar på 1 fåringarna 2, så
mjöd hon han paka löst.

Di hova glutana på 1 maj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höva upp

höva 1 åf (-ar, -a, -ad, -a)
t. kasta upp, uppkasta. Sj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höva ut

hova, hövd (-ar, -a, -ad, hövd-
hövad, -a) tr., präka ut.
G:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärras

hōvs (hōvs, hövdes, hōvts, hōvd) dep., eg. häfvas; jäsa (om deg). Lj.

déjen e hōvd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåvd

~~Da~~ hǫwd f. höjd, skälsel. - Ex. hǫwd

jör hest ordspr.

M-m
Wmhy.
Ljunits

hǫwd jör hest o sor jör gamlä tjarrja

Ljunits.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdatecknare

hœ̀rdati̇́knare, pl. =

[inlånat], hän i bet. sagesman, tradi̇́tions-
bärare.

dén han va ósa wede a jàga
etor hœ̀rdati̇́knare.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
L Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håka
5.

håksa, s., -n, pl. -or, -na,
håka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåka
v.

hö̲ksa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) fr., kåka, krama.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hi

hö, n., -d, utan pl., hö. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hö

hø? interj., användes bondsk som frågeord, hvad? Gj.

även i Ingelstadsm.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höfoder

höfö'r, n. -ed, pl. -, -en,
höfoder, fodervation, be-
stående af hö. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höfrö

höfrö, n., -d, utan pl.,
höfrö. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

howl, m., pl. -or, höjt

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm S. Wide

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft

hawt, -en, -or, -orna

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft-knyckl

häwtaknyt -en -a -ana

höft-kota.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höft-knyckе

höwtaknyff, m., pl.-a, höftknota

S. Wikse

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
s.

hög, -an d. hög

åttahög m. m.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
s.

hög, -en, -a, -ana

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

adj.

höj n. höjt

el. hoj, n. hojt

de e höjt vån i da.

(vattenstånd)

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
adj.

hög ev. hög el. höj. M.-a

(= Vemmenhögsformen. Längre östernut
i Ljunits hd höj enl. P. L.)

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
a.

hög el. höjon, n. högt
pl. höja

superl.: de va de höjsta, två
kvänor (v. dagön).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låg II

a.

nä, de va en rånor, höjor

i tié déla

ugn

(om en ~~mölta~~)

höjt som só

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

J. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
adj.

hög komp. -are, m. högja

di va jo högare, kvinnare

det va höj (bönen) ...

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög II
a.

den e höjasta hus på
bägga sion.

de va sönna höja träpon.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög, adj.

hog l. höjor, m. och f., n.
högt, pl. höja och -e, hög.
Gj.

högt, adv. af föreg.

Småland

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

adj.

hø̄j, hø̄jt, pl. hø̀ja

di va hø̀ja som sø̄.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× högbords

hö²jabò̀rs, m., poèk. eudast i ntlr. bṛ̀da li hö²jabò̀rs, bilda i högsrålet vid bordet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Högbröstad

högbröstad, lika i alla
genus, pl. -e, högbröstad
högbarmad, om människor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högdragen

kojdrån, m. och f., n.-drått, pl.-drånа och -le, högdragen. Lj.

kojdråd, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Högdragenhet

hôjdrånked, m., -en, -ar, pl., högdragenhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högra

högor, adj. Absolut och o-
beständ brukas ordet i
sådana utr. som. ti högor,
tis högre, högor an, högre
an, han ved tintas högor
och vänstor han ved hvatken
högra eller vänster. Gj.

№ 323. Ljunits hd .

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfäd

höjfæ̀a

hæ̀ e dæ̀a nèstan fø̀a mi̇̀an

höjfæ̀a i̇blan̲ fock.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärd

höjfär, m., -den, utan pl.,
högfärd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

höjfärd, m. och f., n. -ret, pl. -rder och -r, högfärdig. Jfr.

höjfärdat, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höggul

1
höggul l. – or, m. och p.,
n. – gult, fl. – gula och – e,
höggul. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högbalsad

högbalsad, lika i alla genus, pl. -e, högbalsade, som går högt upp på halsen, om klädesplagg. Lj.

en högbalsad klänning, tröja.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höglänt

högländ l. -or, m. och f. n. -lända, pl. -lända och -lände, högländ. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höglärd

höglärd l. -or, m. -lärt, pl. -lärda och -le, höglärd.

Lj.

höglärt, adv. af föreg.

den prästen präktar så höglärt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högmagad

högnåvad, lika i alla
genus, pl. -e, högmagade,
som har utstående mage,
en människa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kógmod

hógmōd, n., -ed, utan pl.,
& hógmod. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högmodas

1
högmodas (-as, -as, -ads, -as) dep., högmodas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högmodig

högmôdi, m. och f., n. -det,
pl. -diga och -e, högmodig.
G.

högmôdet, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kogmässa

kogmässa, f., -n, pl. -ssor, -na,
d. kogmässa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lögnaska

lögnåka, s., -n, pl. -Jor, -na, epitet på en stolt, styfsinnt kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högnackad

högnåkad, lika i alla genus, pl. -e, eg. högnackad häst, styfsint. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högpannad

1 höjpanad, lika i alla genus, pl. -e, eg. högpannad i, som har hög panna, om människor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högre

högre, m., högra, f. och n.,
pl. högre, högre. Ej.

den högre handen, den
högra sidan, de högra
benen, di högre ögon.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kögrot

1
kögrø, m. och f., n. -rut,
pl. -rø och -t, kögröd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högsnäst

högsnäsad, lika i alla
genus, pl. -e, eg. högnäsad.
Brukas i bet. stolt, högfärdig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högsommar

högsomnar, m., -en, pl. -sömnar, -na, högsommars. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôgt, adv.

höjt

dæn e fi:na lå:v höjt me
hà:ta.

sagt om en hatt-hylla.

4569. V. Nöbelöv, Gunnits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjt av.

höjt

"ja står nåck höjt hos mosstar här ..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjt
adv.

höjt

han höpa höjt i vänad

så höjt som dé står ...

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Högtalande

högtälens, adj., lika i
alla genus, sing. och pl.,
högröstad. Kj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högtid

höjtid¹, m., -en, pl. -er, -na,
¹u högtid. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[högtid]

högtida

högtíwda, a, ad högtid, göra högtid

t. affär af. Snåret.

högtída wrnky.

Sjunits hd t Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× högtida

höjtîda (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., fira en person, ensväga, undfägna på ett ståtligt, höjtidligt sätt. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högtidlig

höjtidelig, m. och f., n. -elet, pl. -elija och -e, högtidlig. Lj.

höjtidelel, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högtidsdag

höjtidsdag, m., -n, pl. =, -na,
höjtidsdag. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högtidskväll

högtidskvæl, m., -en, pl. -a, -na, högtidskväu. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högvristad

högvristad, lika i alla genus, pl. -e, högvristad, som är hög i vristen, om båten och skadon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* höjälle

höjälle, m., -n, pl. -lar, -na, höjkulle. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höhyppa

höhyppa, s., -n, pl. -pör, -na,
liten höväxlm. Första
gången hö stackas, läggas
det i mycket små välmar,
som kallas höpör. Sedan
det en tid torkat i dessa,
bredes det ut och läggas sedan
i större välmar, som kallas
stå̈ka, stackar. Gi.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja sig

höja² sig¹ (höjer, höjde², höjt)
refl., höja sig, klarna,
om luften. Gmpers. dv
höjer sig¹. Sj.

luften höjer sig¹.
dv höjer sig¹ på himmelen².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja upp

höja 1 och (höjor, höjde, höjt, 1 åthöjd, höj) tr., upphöja.

Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd

höjd. Lan.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd

höjd, m., höjden, pl. höjdor,
-na, höjd. Gj.

de va da höjden, utrop
af öfverraskning.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

høj, m., højen, pl. højə, -nə, hök, aster. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höh

høj, pl. -a;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök
s.

I'n högzabåken i
Hunnestad, Skåby sn.

Kop. m 5666. H. Nilsson 1914.
Skåby, Gunnesta hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök
s.

höj m. höja

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höknek

hö²gariède, m., – n. pl. – da, – na, hökbo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hökrör

hö²jarö̀v, m., -en, utan pl.,
höksluss, fiisk. i mer.
Jo², änte fä²stens, for da
komar du i hö²jarövan i²gan
kväl, sjung ej fastande, ty
då kommer du i hökslussen
innan kväll, ordspr. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hökunge

hö²ja ò̀ge, m., -n, pl. -gja, -na, hökunge. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hökägg

hö²jakèdz, n., -ked, pl. =, -en,
hökägg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hål, -en

djupt ställe i å (l. damm),

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hólass

hólas¹, n., -et, pl. =, -en, hólass. Gi.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja

hylla (hyllor, hyllde, hyllt, hylld, hyll) tr., hölja. Förekommer i väv. hylla (2) pantoffellor, sä, gräsvor. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôlja
v.

hỳla

hỳla jáa náyanoin fjìstan

(på begravning)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja på

hylja på (hylar, hylde, hylt, hylt, täcka, hyl) tr., hölja på, lägga skydd öfver. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lösa
s.

hÿ̲na

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôna

hȳna , -an

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna

hö̊na, sf., -n, pl. -nor, -na,
& höna. Gj.

Snärestad

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hõna

hŭ̀ŋna l. hŭ̀ŋna f., -an,

som pl. mest hŭŋns, hŭns,

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höneklyckling

hönefsjäfling

(M. F. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönskyckling

hönsskräcka, m. -an, pl. -or, -na, hönskyckling. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höns

hu̲n̲s, n., hu̲n̲sed, pl. =, hu̲n̲sen. 2) höns, högt uppsatt, i egna ögon viktig person. stå̲rta, hu̲n̲sed i kö̲ren. du ty̆ffor dig e ett hu̲n̲s, matro̲s. 2) med endast pl., höns, tamhöns. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lösn

fl. kyns. Lan

kýnsen sédon po pèyana

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köns

endast i pl. kons. -an.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönˢ
s.

pl. hyns. -an

hýns a ànzkon

di fjypte óɾ hýns a éʃz a ált sónt.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsagräs

hönsagrés

växtn. = Polygonum heterophyllum

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hörs-bala
s.

hönsabåla, pl. -or
smutsat förbjudning i gräs etc. där
höns ha legat.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Hönsbala

Hönsabäla, f.,-n, pl. -lor,-na, 1) Hönsbala, i jord gjord hål af höns, som där balat sig, 2) bolmört, hyoseyamus niger L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsbräte

hönsabräte, n., -d, -plan
pl., hönspack, -skräp,
-olyg, föraktligt epitet på
hons. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könsbur

könsabör, m., -kn, pl. -a, -na, könsbur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könspets

hänsaplt, n., -et, utan pl.,
könsfen. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könsfjäder

könsfjäder, m., -en, 1) utan pl., kollektivt, könsfjädrar, 2) med pl. -a, -na om enstaka könsfjädrar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könsfrikasse 1

könsafrikasè 2, n., – d, 1
plan Gl., könsfrikasse. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsagräs

hönsagräs. n.

polygonum aviculare.

c:a 1876. V. Nöbelöv, Gunitts hd.

Acc. nr 32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsgård

hönsagård, m., -en, pl. -a, -na, hönsgård, inhägnad för höns. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshals

hönsahals, m., -len, pl. -a,
hönshals. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könskjärna

könsapparat, m., -n, pl. -na, -na, könskjärna. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshus

hönsahus, n., -led, pl. =, -lea, hönshus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôns-hôk

hùnsahøj pl. -a

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ könskadorna

könsskadöra, s. -n, pl. -ror, -na, benämning på en kvinna, som på ett kännegärd skiljer kön.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hönskroc

hönsakrö, m., -krön, pl. -krön, -na, hönskräfva.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könskött

könsafskjd, n., -ed, utan pl., könskörd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könslort

kǫ̈nsalǫ̀rt, m., -en, pl. -a, -na, könsruka, liten hög af könsträck. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× könslyng

hönsalyx, m., -en, pl. -a, -na, könsflock. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könslär

hönsalär, n., -ed, pl. =, -en,
könslär. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× könsmök

könsamöj, n., -ed, utan pl., 1) könstruck, 2) könsskämt - stunt, förakteligt epitet om kön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörs-rede

hörsaréde, -en.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsred

hönsarede, m., -n, pl. -da, -na, hönsrede. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsskinn

hönsaskin, n., -et, utan pl., 1) hönsskinn, -hud, 2) benämning på människohud, som är skrofflig liksom hönshud.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsslag

hùnsasláv n.

hönsras

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könsslag

kön²saslåv, n., -ed, pl. =,
-en, könsslag, -sort, -ras.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönssoppa

hönsasoppa, sj. – n. pl. an. pl.,
hönssoppa. sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönssteк

hönsastej, m., -en, pl. -a, -na, hönsstek. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstdjur

hönsaffär, m., -en, pl. -a, -na, höstgift. Vj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

könsvinge

hönsavinge, m., -n, pl. -ja, -na, hönsvinge. Ej.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsägg

hönsäldz, m., -et, pl. =, -ler,
hönsägg. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kónting

. kúntiz, m., -tes. pl. -a, -na,
benämning på barn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höpåse

höpåse, m., -n, pl. -sa, -na, höpåse, -säck. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hör

hør, -'en

lin

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

+ hör
s.

hör, m. hören, utan pl.,
lin. Sj. bryda hör
– gäta hör.
laga hör, luka lin.
resta hör, upprycka lin.
hegla hör, häckla lin
[illegible] hör, spritsa linets frökus.
"Hör!" sa sädeshjorden, när han
sådde arten ordspr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hõra

hø̀ra, hø̀rde, hørt;

pres. hør;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóra

hȯ̀ra , hȯ̀rde , hȯrt

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra II

pret. pass. hörde

de tyte så hörde so gåled.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôra
v.

hø̀ra, hø̀rde, hørt

ja ha̲n a̲lti hǿrt nø̲d a̲nad

de̲ ha̲n en hǿrt mè̲ad, ja
mi̲ad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra II

men dé kan ja hört mied

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra
v.

hø̀ra , hø̀rde , hørt

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kösna
ö.

h

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra
v.

hö̀ra, hö̀rde, hört

di kö̀ne hö̀ra né̀ te dö́ren

de har ja hört so tít

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôra

hòra, hør pl. =, hørde,

hørt

di hør jo mèsan i rådien

hon hør dòlet

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóra II

nǽ, de haa ja nók hǿrt.

di skale ha en dǽ fæ a
læsa a hǿra po tæyed
(om tjänstefolk fordom)

Nr 7648 Björup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörra

hø̲²ra (hø̲r, hø̲²rde, hø̲rt, hø̲rd, (hø̲r) tr., 1) hö̲ra, 2) förhö̲ra. mē̲¹stor hø̲²rde vas po Ju̲stå¹vlan i da̲.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörа v.

hörde (gmt.) 'hörde'

"sämm ja hörde i stan..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra av

höra av (hör, hörde, hört)
1) höra af, på underrättel-
se om. Vi hör ej ett hörd av. En
han hörs snart av; 2) på
höra förebråelser af. Du
ska på höra av hd, av mi.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra efter

hø̲ra ¹lø̲r l. ²lø̲r (hø̲r, hø̲rde, hø̲rt, ²lø̲rhø̲rd, hø̲r) tr., höra efter, fråga efter, taga underrättelse om.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörа kü

hø̄ra ti¹ (hø̄r, hø̄rde, hø̄rt, hø̄r) änth., hörа ti¹ü, taga underrättelse om, ²) erhålla underrättelse om, från. Vi hø̄r ännu hø̄rt ti¹d, ti¹n.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra till:

nä, se de hörde ta
hjänstan

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kùra till

kùra -te. kùrde -te

stàvramàsen den kùrde -te

lùge gár.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôra på

hœra på, böjn. s. hôra

folk jèlk jœrra dîd a hœrde på
han (om en mått)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kårbara

kårabåra, f., -n, pl. -or, -na, benämning på en kvinna, som vid eld torkar det lin, som skall brytas, bråkas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hörbredsla

hørabrisla, f., -n, pl. -lor, -na, liu rötning utbredt lin. Sj.

här har vi vår hörabrisla

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kördocka

1
kördocka, f. -n, pl. -or, -na,
lindocka, liten bunt af
häcklad lin. Gi

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörfrö

hörfrö¹, n., -d, utan pl., koll., linfrö. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hörknipple

hørknévla n.; pl. =,

linfrölus;

jfr simplex knèvla ds.

(m.f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

& hörkrans

Hørkrans, m. -ens, -ar, flickkläde
-na, af lindorkar, på
linbundtar, flätad krans. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörland

hörland, n., -et, pl. =, -en, liland, med lin besådd åker. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålass

höralas, n., -et, pl. =, -en, linlass. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörlock

Hørlåk, m., -kn, pl. -a, -na,
linlock, bundt af bråkadt
lin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× körlukeska

hø²ralœgorsa, f. – n. pl. -for, -na, kvinna, som sysslar med linlukning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höstårsbyxor

Høstårsböjsor, j., -na, plu-
ralt, lärftsbyxor, hellinne-
byxor, skämtsamt ättryck.
Lj.

Här ska i ga i da, man, i
här jo följa høstårsböjsor-
na po.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna

jörnpa, -an, -or,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna
s.

/ørna -an -or -orna

hörn.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

L. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hörna

jörna, s., -n, pl. -nor, -na,
hörn. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnek

Hörarej, s., -en, pl. -or, -na,
kärfve, bundt af obrutet
lin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnsten

jørnastèn, m., -en, pl. -a, -na, hörnsten. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnstolpe

jörnastòlpe, m., -r, pl. -pa, -na, hörnstolpe. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör-ɛepa

s.

hörarɨa -an -or -orna

lin-ɛepa.

hörarɨan ta a rɨva hören

na ---

Obs. den olika formen hos

vb. och labst.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Bz-ups

Kärrarbärra, f., – n. pl. – rärvor, – na, ett bräde, i midten försedt med långa, spetsiga järntänder, medelst hvilka linets fröhus afslitas från stjälkarne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörsel

hörsel, m., -n, utan pl.,
hörsel. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hö'tava

hø²ratàva, f. -n, pl. -vo², -na, lintäga. Sj.

sø², sïka lä¹ga hø²ratàvor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hörtolle

hörratalle, m., -n. pl. -ta, -na, lintalle. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ha

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hös

hös, m., hösen, pl. obrukl.,
huvudskalle, övre delen
av huvudet. Lj.
ji nån po hösen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höstmålse

höstmälfe, n. -d, af hö
falla och söndersmulade
torra blad och blommor.
L.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôst

høst, 1-a

skôd, skódetid

nær de va høst a só

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst
s.

høst, -en

skörd, skördetid

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

höst, m., höstan, pl. höstar
-na, skördetiden, den årstid, då sädesgrödan skördas.
Lj.

gå på höstan, förrätta skördearbete.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta

hø̀stfa , = , ˋ ad ;

inbärga grö̃da (hö̃, sä̃d)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö'sta

hø̀sta -ar -a -ad

fö'rä'tta skö'idearbete

nar di hø̀sta, kwne di va

o'pad imø̀d fjwefä'm

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta
v.

hœsta -ar -a -ad

skörda, utföra skördearbete

di har so mœga maʃinor nu
nœr di hœstar

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta II
v.

dan ble høstad úd =

slut- el. färdighöstat.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta

II.

hösta -ar -a -ad

vi jrk a hösta for femti öre
om dån.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kösta

²høsta (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
li., skörda. Gj.

²høsta gres, ¹klövor, rug, korn
m. m., men ej potatis, betor,
äpplen o. d.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstack

höstak¹, m., -ken, pl. -a, -na,
höstack. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kôstagille

kø̀stajíle, -ed, pl. =, -en

"gille" med måltid och dans, veden
skörden var inbärgad.

et sedet kø̀stajíle

ák já, stóra kø̀stajíle

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höstagille

höstajille

(se övr. land.)

höstajille de jör di jö enn.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löstagille II

ák já, stòra löstajille: di fek so mièn mád a kàfa a kàgon.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördag

höstadå, m. -n, pl. =, -na,
skördedag. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Höstfolk

höstafölk, n., – ed, utan pl., skördefolk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstgille

höstlajle, n. -n, -d, pl. -, -a, skördekalas, kalas, gille, som af jordbruksinnehafvaren efter afslutad inbärgning af grödan anställes för de arbetare, som deltagit i skörden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstgille

høstajile n.

skördekalas;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstgröt

höstagröd, m., -a, pl. -, eg. skördegröt; ett ord som användes som pluttryck för skördekalas, - gille. Ej.

Vi skulle ha lita höstagröd på Lörda kväll.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Höstkarl

höstakàr, m., -en, pl. -a, -na, skördekarl, karl som arbetar vid sädesskörden. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstpiga

höstapiga, f., -n, pl. -gor, -na, skördepiga, ung ogift kvinna, som arbetar vid sädesskörden. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst-tid

höstatid, m., oböjl., skördens tid. Sj.

han ble född vt höstatid.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôstaväder

hœstavǽr, -ad

skördeväder, bärgningsväder

ja han fór mi, ad dìta e

nœd dò̀let hœstavǽr.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löstvåden

Löstavǽn, n.

skördevåden, bärgningsvåden.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Höstråden

höstaväder, n., -ed, utan pl.,
skördeväder; för sädesskörden
gynnsam väderlek. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. + hösvepa

hösveva, f. -n, pl. -vor, -na, eg. hösvepa; en lång stång, vanligen en lasstång, hvari bindas rep, som fästas i hästarnes selar och som användas att hopsamla hö, då det välmas. På stången åka de par personer, vanligen barn, för att stången ej må lyftas öfver höhassen. Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kösäck

kösäck, m., -en, pl. -a, -na, kösäck. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

hø²da (hø¹dor, hö²tte, hut, hød) intr., höta. Sj.

slå sam dø¹dor, talesätt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga

hötjyfa f.; pl. – -or,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga

hötjuga¹, s. -n, pl. -or, -na,
hötjuga², - gaffel. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kövlig

höfli, m. och f., n. -lat,
pl. -lija och -li, höflig-
arlig. Sj.

höflija skölaglåta

höflat, adv. af förej.

hälsa höflat.

ta hvilvan höflat om.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövlighet

höflihet, m., -en, utan pl.,
höflighet = artighet, artigt
uppförande, i synnerhet
artig helsning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hõväl

hovél l. hovél, -'en,
pl. -'a;

rep som surrades kring
åkes- l. hölasset;

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd
Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kóvål

kóvål, m., -ln, pl. -a, -na,
långt rep att linda om ett
kölass. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I pron.

I, svagtm. i,

Obj. en, " en

va ska' i hen, så ja.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. 1

i, nomin. plur., af pers.
pron. de, de. Nomin. i,
dat. och ack. er bet., ar obet.
Användes som tilltalsord äfven
till en person, 1) då denne
är gammal, 2) då han intager
en högre social ställning än
den tilltalande, men likväl
tillhör allmogeklassen. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
pron.

i. i

tilltalsord till en el. flera.

kan i vät den vädad?

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(eder)!

ær, bel., ar, obet., dat. och

ackus. pl. af pron. dw, du.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

pron.

i. obj.-form jär

1. sō a sō kan i sájt.

2. e i ènta rädа ja vil lägga kōs jär?

3. de vánad i tvètar i, tа a jim dé!

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

adv. & prep.

i, i

kan båda i valése

de va en saléndaca èga i

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

i, n., ijed, pl. =, ijen,
bokstafven i. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

i, prep. 1/ i, 2/ lic. prep.

1/ i bågen.

de gå ända i. Lj.

2/ gå i marken, i bäcken.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Li pron.

"är 'eder' (obj.f.)

a dārjārr sa ska ja si är

et or ..."

S. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i prep.
adv.

i

... hån å tröt i sjuår ..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iblant

adv. & prep.

iblán

di mote ta bevsé ifra vpslan a
blèna iblan de svènska mélad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iblant
adv.

iblán

de jör ja iblán, tar leta
medasséma.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

iblån (åfven blan) prep.,
ibland, bland. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i bland
adv.

i blån, ado., ibland, under-
stundom, emellanåt. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iblaad

adv.

iblán

di Øvornåta iblán hos bekånta

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke adv.

illje

"..stå ti me dänn Rann illje

konngen ..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ifrå

ifrå (åfven frå) prep. och adv., ifrån, från. Ej i sammansättningar brukas ej ifrå, utan frå. T. ex. frålan, frågan.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifsåˈ(n)

ifsáˈ el. ifsáuˈ

de e sált ifsáˈ

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå(n)

ifrå

gösnavagåen e mé

sald ifrå

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån pers. adv.

ifrå

"vi skole si ifrå ärdäm-

telet..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

ifrå, svagton. ifrå, ifra

di mote ta bevsé ifra upslan --

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån
adv.

ifrå

flyta ifrå

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i fål

fól l. fól

dräktig, med fól

(M. F. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igel

²ĭgel, m., -en, pl. ²ĭgla, -na,
igel. Sj.
²blĭla ²ĭgla po.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igelbark

2

iglaböˆrk, m., -en, pl. -a, -na, bark, hvari blodiglar förvaras. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igelflaska

2 iglaflàska, f., -n, pl.
-skor, -na, flaska, buteli
hvari blodiglar förvaras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijén

de va förrid ijén, ånnu
tidigare.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen
usv.

ijän

ja sän han e komen ijän nä

nä kan han läwad köjn ijän

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijän

nú kan di tat den hid ijän

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen adv.

. . "

ijänn

" å " vänner 'u rätt ijänn ... "

S. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

yén

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

adv.

ijän

välkömen ijän !

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen
adv.

ijän

-- a sin fek vi käfa a kägon
ijän (= än en gång)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijḷn, adv., igen. Sj.

Hsena ijḷn. – blę ijḷn, stanna
eũ å ẽũ i sin tjenst.

ɧḷa ijḷn, betala igen.

ga ijḷn, vara gengångare efter
döden.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenfallen

1 ijẽnfalln, m. och f., n.-let, pl. -fala, brukas ej attributivt, igenfallen, igenpassad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenfluten

1
ijenflejden, m. och f.,
n. – ded. pl. -dna, brukas
ej attributivt, igenfluten.

Sj.

2 1
grävorna e ijenflejdna
1
av röjned.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× igenfäken

1
ijĕnfāgen, m. och f., n.
– gled, pl. – gna och – le,
igensnöad, fyllt af snöyra,
om en fördjupning. Sj.

1 1
bränken l ijĕnfāgen.
1 1
spörken l ijĕnfāgna.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igengrodd

ijängrȯd

den e nèstan rènt ijängrȯd

(om en mosse)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igengrodd

1
ijängrød l. -or, m. och f.,
n. -grøt, pl. -grøda, brukas
ej attributivt, igengrodd,
igenvuxen. Lj.

2 1
Gjärden e rent ijängrøda
av mej.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igengäld

1 1
ijengäld l. -or, m. och f.,
n. -gält, pl. -gälda, brukas
ej attributivt, 1) återbetald,
2 2
återlämnad. Sj.

1 1 2
2) vara e ijengäld för längre
2
tijden.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenkänd

1

kjänn̄ande l.-or, m. och f.;
n. -kjänt, pl. -kjända, brukas
ej attributivt, igenkänd.

Kj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenkänlig

1 igenkännli, m. och f., n. -let, pl. -lig, brukas ej attributivt, igenkännlig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenlåten

1 sjönlan, m. och f., pl. -lad, pl. -lana och -le, sammanfallen, om bröd, som ej är jäst. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijenom

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

adv. & prep.

i'jɛ̄nom

el. i'jɛ̄nom

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijénom

rét ijénom skàlaträgaren

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'genom

i'jɛ̄nom 1/

jämte i'jɛ̄nom 2/

1/ västlig form 2/ östlig form

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijenom

di stak ijenom hålmen a
bånt iyeifrå

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

1 1
ijenom (åfven jenom)
prep. och adv., genom. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenomblöta

ijenamblejdad (åfuen (genam)

lika i alla genus, pl. – e,

genomblöā. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenombord

ijjnoemböråd (äfven jnoem-
lika i alle genus, fl. – le,
genomborrdd. Ljj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(äfven gênoma-) igenomlat

ijênamalàd l.-or, m. och

j., n.-làt, pl.-làda

och-l, genomlat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenomsvedd

1
ijenomasvèd l. -or (äfven
1
jenoma -) m. och f., n. -svèt,
pl. -svèda och -e, eg.
genomsvedd; genomlat. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenramlat

1

1 ijänramlad, lika i alla
genus, pl. -a, ijänrasad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenvuet

1

ijlenvuest l. -or, m. och f.
n. - vuest, pl. - vuesta,
brukas ej attributivt,
igenvuten. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i'gua
v.

ìna -aa -a -ad

hissa. båva, ångalas

di' ìnar for ad.

di' ìna, so di' tåra èrta

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× igna

2
ìgna (-ar, -a, -ad, -a) intr,
hisna. Lj.

Skåne stad,
Balkåkra.

2
ìgna för nåd.

Ìna i V. Wöbbelöv. & Katslösa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ignelig

²ignéli, m. och f., n. -let, pl. -lija, och -li, som kommer en att hissna. Sj.

en ²ignéli stak o sta i.

²ignélet, adv. af föreg.

Hår e ²ignélet o ²fjöra.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'heller
adv.

i'hél'or

ej'heller, heller icke

i'hél'or mán.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'heller

adv.

i'hélon

di kone ènte ha hón lided som hélst, a di kone ènte ha hón mied som hélst i'hélon.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i heller
adv.

ihå'lor = ej' heller

dea va ihå'lor. fjönka fö'r.
(känd - i' Mariestad)

Nr 5109 Skårby Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'heller

i'hɛ̀lɔn = gj'heller

--- i'hɛ̀lɔn min fɑ̀r

Villie, Gj'units hd

1951.

4293. Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjäl

yél

dɨ slɑ. dom. yél, de
slogo ihjäl dem;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjäl

ijäl

svälta ijäl

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hjål

ijä'l

èl̲a hade han svàlted ijä'l̲

han slå ijä'l̲ fåran.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjäl

ijäl¹, adv., ihjäl. Lj.

slå ijäl¹. svälta ijäl².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälbiten

ihjälbörden, m. och fl., n.
– dd. pl. – dna och – le,
ihjälbiten. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälbränd

1 ihjälbränd l. -or, m. och f., n. -bränt, pl. -brända och -e, ihjälbränd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälfrusen

1 ihjälfrusen, m. och f., n. -s:d, pl. -s:na och -e, ihjälfrusen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälklämd

ihjälklämd l.-or, m. och f.
n. -klämt, pl. -klämda och -kl
ihjälklämd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälkörd

1 1
ihjälfförd l. -or, -n. och f.,
n. - fförd, pl. - fförda och -e,
ihjälkörd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ihjälliggen

ijälidzen, m. och f., n.
lidzed, pl. -lidzna och -e,
ihjälla'legad, som blifvit
dödad däri'genom att en
människa el. ett djur legat
på honom.

gluten e ijälidzen. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälmalen

1

ihjälmalen, m. och f.,
n. -lld, pl. -lna och -le,
ihjälmalen, dödad genom
malning. Sj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälosad

ihjälosad, lika i alla genus,
pl. -a, ihjälosad. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälriden

1

hjälrelen, m. och f., n. -rel,
pl. -rena och -a, ihjäl-
riden. Sj.

2

en hjälrelen kar,
ett hjälrel ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälskott

1 ihjälskjuta, lika i acca genus. pl. – a, ihjälskjutit.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hjälskjulen

1
hjälskauden, m. och f.,
n. – dad, pl. – dna och – k,
ihjälskjuten. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälskrämd

ihjälskrämd l.-or, m. och f.,
n. - skrämt, pl. - skrämda
och - de, ihjälskrämd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälskuren

ihjälskoren; m. och f.,
n. -red, pl. -na och -e,
ihjälskuren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälslagen

1
ihjälslag·en, m. och f., n.
-slag·et, pl. -slag·na och -le,
ihjälslagen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälstucken

ihjälstoken, m. och f., s.-ked
pl. -kna och -k, ihjälstuc-
ken. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälsvolten

ihjälsvolten, m. och f., n.-ted, pl. -ltna och -le, ihjälsvolter, ihjälsvoltergrad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjältragga

1

ihjältragad, lika i alla
genus, pl. -a, eg. ihjälgrålad,
dödad gm ideligt gråtande.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälträdd

ihjältråd l. -or, m. och f.,
n. -trät, pl. -träda och -le,
ihjältrampad. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihôp l. ihôpa, adv., ihop

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop adv.

ihopp

"så har ja skravad ihopp ...

S. 169

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop

adv.

ihóp

han va mied ihóp ma býlov

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikoj

ikój

de e ja lój n á lt ikój

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'kop
a dv.

i'kɔ́pa

fɯ̀entɯ́mon a kà̀na di'

bɔ̀da i'kɔ́pa J: i' fattighuset

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'hop[a]
adv.

i'hɔ́pa

so ɸsta di i'hɔ́pa i en bɔ̀yka

(om såd)

samla i'hɔ́pa

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop[a]
adv.

ihópa

dæn ploka di ihópa bläte
som ènte va té núd.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopa

ihópa

ihop, tillsammans;

bluda ihópa blötat

med vatten (t. ex. mjöl, kli)

(M. F. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopa

adv.

ihópa

dag ihópa bl. a. om

moment vid sädeskörden (samla

rekena ihop till traven)

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ihopsatt

ihåpaàsad, lika i alla ger.,
pl. -h, hopsläpad. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopblandad

ihopablänad, lika i alla genus, pl. -a, hopblandad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopbunden

ihåpabögen, m. och f.,
n. -zed, pl. -zna och - h,
hopbunden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hopburen

i hopaborhn, m. och f., n.-red,
pl. -rna och -k, hopburen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopdragen

№ 323.

1
ihopadrâàn, m. och f., n.
- drâàd, pl. - drâàna och - le,
1) hopdragen, som blifvit dragen
i hop, tillsammans. Nu e rellvan
1
ihopadrâàn, nu är rågen på
i skyl., 2) sammandragen, sam-
mankrumpen. Nôvana e ihopa
2 1
drâàna, händerna äro hopkrumpna
Lf.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopdubbad

1
ihopadöbad, lika i alla genus,
pl. -a, medelst dubbar, trä-
pluggar hopfogad. Lj.

1
brädorna e ihopadöbade.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopfejad

ihopfejd l. -or, m. och f.,
n. -fejt, pl. -fejda och -e,
hopsopad. Fj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopflätat

a.

ihópaflét

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopkrupen

ihôpakrivkn, m. och J. i n.
- krivkd, pl. - krivna och - k,
hopkrupen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopkörd

ihopaförd l. -or, m. och f.,
n. -fört, pl. -förda och -k,
hopkörd, sammankörd. Gj.
Nu e al stenen ihopaförd.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihoplagd

ihoplagd l. -or, m. och f.,
n. -lagt, pl. -lagda och -h,
hoplagd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hoplupen

¹ihopalàwen, m. och f.,
n. -làwed, pl. -làna och -¿
hoplupen, som gått samman i en
hop, röra, klump, om flytande
& saker. ¹Milfen, ¹lörken, ²ältan
e ¹ihopalàwen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ihopmaggad

ihopamàgad, lika i alla g.
fl. - h. lår hoppackad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihoppackad

ihopapàkad, lika i alla g.
fl. - h, hoppackad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihoprullat

1
ihoparùlad, lika i alla geno.
pl. - h. 1) hoprullad, 2) medelst
hjulbår sammankörd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ihopråvst

1
ihoparòwst l.-or, m. och f.,
n. - ròwst, pl. - ròwsta och -e,
hopråfsad. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l. – or) i hoprsbet

1
ihoparörd, m. och f., n. -rörd
pl. -rörda och – e, hoprörd
f.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopsamlad

ihopsamlad, lika i alla fl.; fl. -a, hopsamlad. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopsatt

ihópasát

dòlat ihópasat

(sammanfogad).

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hopsatt

i hopasàt s. - or, m. och f.,
n. - sàt, pl. - sàta och - le,
hopsatt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hop skovlad

i hôpaskòwlad, lika i alla fl. - h, sammanskyfflad, - skoflad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopslagen

ihôpaslân, m. och f., n. -slâd, pl. -slâna och -h. hopslagen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopsnäjd

ihôpasnàrd l.-or, n.-snàrt,
pl.-snàrda och-å, hopsnärjd.
Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopspikar

ihåpaspijad, lika i alla genus
fl. - t. hopspikad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopsmulat

1
ihopasmulad, lika i alla
g., pl. -a, eg. hopsmulad.
1) om födoämnen, af små för-
delade stycken bestående.
Syd. o. fanl. 1 flor ihopasmulade
2) i bildlig mening, hoprörd,
i oreda stadd. där e sa ihopa-
smulad 2 lör' en. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihoptrad

ihoptråd l. -or, m. och f., n. -tråt, pl. -tråda och -t, hoptrampad. Tj.

Jörken blev ihoptråd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopvippat

ihopavipad, lika i alla g.,
pl. – h, hopsvept, hopvirad.
Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopvrákl

ihôpavrèkl l. -or, m. och f.,
n. - vrèkt, pl. - vrèkta och -k
hopvråkt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i jäns

i jäns, adv., i jåns, nyss.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ijåns

yáns

nyss

(K. F. 1855)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ijåsen

yánsen

nyss,

äv. yáns,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikalv
a.

ikål

diäktig. om ko.

han jekk a fjände på kåorna.
om di va ikål

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikull

adv.

ikǻl

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ iling

2 ilig, m., -en, pl. -a, -na,
regnskur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i lingregn

2. ilizardèjn, n., -ed, pl. =, -ln, i afbrutna skurar kommande regn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i lingvis

²i·lingavis, n., förek. bl. o. pl. ¹i ²i·lingavis, rycktals, om rågn. Sj.

de regnar ²i ²i·lingavis.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[2] *ilinavär*, n., -.ld, utan pl., [1] *ilingväder*
[2] *väderlek* omväxlande med [2] *regnskurar* och torka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ilka

ilska (-ar, -a, -ad, -a) tr., bakta och försiktigt röra. ilska bönan lita. ta med märka o ilska på en smula.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ilka sig

ilfsa si (-ar, -a, -ad, -a)
refl., sakta och försiktigt
röra sig. Sj.

de skådar kvita duk ilfsar di.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ilə

adj.

2 1 4
ilə, adj., obøjl., m. f., n.,
sing. och pl., dålig, illa
beskaffad. Lj.

2 1
en ilə flas o bo fa.

2 2
ingen ilə kar.

1/2 2
lənte nad ilə fak.

1 1
komparation: vark, vərst l.
skmor, skmst.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

illa
aN.

2
ìl̲a, ado., ìlla. kompar.
1
vär̲r̲e, v̲är̲st l. blm̲or, blm̲st.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ illavunden

²illavärken, m. och fl., n. -red, pl. -rna och -r, eg. illavulen, af dålig beskaffenhet, otjenlig. Fl. ²illavärad var.

²illavärad, adv. af föreg. här e ²illavärad ingrep. № 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ille

1
ilor, m., -en, pl. 1 ilra, -na,
ilket. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

illerskinn

1 illraskinn, n., -ked, pl. =, -ken, illerskinn. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ilsk

ilsk, m. och f., n. ilst,
pl. ilska och -k, ilsken.
Lj.

ilsk, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
illa, adv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ilska

2
ilska, f., -r, utan pl.,
ilska. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ im

1

im, m., imen, utan fl.,

inna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 imma

imma (-ar, -a, -ad) intr., imma.

klärna imar.

Även imfers. dä imar (-a, -ad) det immar. Sj.

dä imar ti regn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Linna
v.

2
Linna (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
kr. sätta för inna, Lj.
medinna behandla för sjukdom.
2
Linna et Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imma sig

²ima si(-ar, -a, -ad, -a) refl.,
utsätta sig för behandling
med imma, vid sjukdom.
²ima si i nesan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imma upp

1
ima åf (-ar, -a, -ad) impers.;
förek. i nätt. dä imar åf ti
1
regn, det immar, drager sig
samman på himlen till regn.

E. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

immank

2
imank, n. -- d, utan pl.,
1/ immande, 2/ behandling med imma
vid sjukdom. Ja hått i 1 mk
2
imaned kvel o marn en hel 2 vega.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ immerdikt

1
immerdikt, adv., immerfort,
oupphörligt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ immet

2
jmed, lika i alla g., fl.- a
och - le, immig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imrör

1

imrör, n., -hd, pl. =, -len,
imrör, i taket öfver en
kaspis sittande rör,
som bortleder uppkommande
imma. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

adv.

ɛj . yqu ɛj

dɛn vá so vi kɔ̃nɛ kɔ̃mɑ ɛ́j

i dɛn (om Sjöarps gamla kyrka)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in
an.

ej

di hade kiédzan bòzna,
nar di kom éj

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in II

du får ga ey me spånen.

Nr. 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in
adv.

ej

di kom ej ina en skal ina grød.

so sata di ej dé pa bóred.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɛn

ɛ̀y

komor man ɛ́y te stám---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in
adv.

Ej, yngre Ej

vel du ga ej ma di!

1956. 5064. Balkåkra, Gärsnäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

jn, adv., jn. Lj.

Ob. Så i Gudvådet ng som anses.

1–s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbilla

1
inbila (-ar, -a, -ad, -a) tr.
inbilla. Sj.

1
inbila nån nåd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbilla sig

inbilla sig (-ar, -a, -ad, -a)
refl., (inbilla) sig. Sj.

inbilla sig domhedor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbilla sig

tybíla si -ar -a -ad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbillning

inzbil¹nig, m., -den, pl. -or, -na, inbillning. G.

gål²na inzbil¹nigor.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbördes

inbyrkes, adv., inbördes. Sj. Brukas åfven som adj. i förening med substantiv: inbyrkes testamente, ovorenskomelse.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inemot

i'nji'mo'd l. inji'mo'd, prep. och adv., inemot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

infall

inf̲å̲l, n., -et, pl. =, -en,
infall, tanke, som är hastigt
påkommen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× införa

1 1
införa, adv. inför, inåt.
1 1 1
gå införa me tåna. Sj.
1 1 1
ledz tåpen införa i stålen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ingefär

²ingefär, m., -en, utan pl.,
ingefära. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ingen, m. och f., n. ingett,
pl. inga, pron. ingen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägen
pron.

ägen

Med ȳ avses samma ljud som av
P. L. skrives ägen.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ègen pl. èga

hæn e èga fjènane a få.

hæn e ègen som vil gåu

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
mon.

ègen, n. ègad. pl. èga

dé hade di ègen nèktihèd;

di hade ègen nestnét.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen II

en hade jo ingen täzke på ---

dó va hon inga bila

de e don ingen a vél.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen III

di hade inte ett ega varma
rom a kuva i.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ˈɛŋən, ˈɛŋəd pl. ˈɛŋa

dæn va ˈɛŋa mˈɑlnɛŋor

de va ˈɛŋən dˈɔm svˈinaftˌɔa →

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ngen

ènyan

nú e dan ènyan formún

ne dé

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'rgen
fum.

ègen fl. èga

den va ègen a vè̲sta vá
han dø̀ aw.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen III

nu' fan han slät-ä'ya nu'

i: hästaffären.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen II

de e so dùnt, so de fegs ègen

möjlihèd.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ígen

dó va hæn ígen hùma

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ingen.

obs pl. ingen : ingen pæga

Ville

Ljunits

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ngen

prom.

ɛ̀ɣɛn

de jɔ̀ɔn ɛ̀ɣɛn nɣ̀ta ---

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen alj.
pron.

ingen

"så va de ingen svår ..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l. ingenstäns [1] + ingenstäns [2]

ingenstäns (adv.) ingenstädes.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting
heller.

ingen tig

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ègen tég

prèstorna di fegg ègen tég a sí sé

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting II

dæn blɛ̃ jɔ̃ ɨjæn tɛ́j ɸ́vɔn

ɛ̀la sɔ jà fà̀tas ɨjæn tɛ́j

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ingenting

ingenting

2 ingenting, n., oböjl., ingenting.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingång

1
ingång, m., -en, -ar utan pl.,
ingångsspråk till en predikan,
2 med pl.
-a, -na ingång, öppning,
där man går in. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhyses

inhysas[1], adv., inhyses, Lj.

våra[2], blé inhysas[1].

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× inhärdig

ihärdig; m. och f., n. -dt, pl. -härdija och -e, ihärdig. Lj.

ihärdelt, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x inhärdighet

ihärdighet, m., -ka, utan pl.,
ihärdighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhöstad

ÉyhØstad, neute. =

inbärgad

di hade ènte Éyhøstad fØren

tét ve júl.

Nr 7648 Sjörup, Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× inhöstad

ÉyhØstad, neutr. =

inbärgad. om grödan -

SØ ble di fuÉ, nar dæn va

ÉyhØstad (nämn. daglönarna)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhöstat

íznhøstad pret. part. n.

till *høsta ízn, bärga in
(grödan)

vi hade íznhøstad,
vi hade grödan inbärgad;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkomst

jnzkåmst, m., -en, pl. -or, -na,
inkomst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkört

1
inʃʃörd l. -or, m. och f.,
n. -ʃʃört, pl. -ʃʃörda och -e,
inkörd 1) som har kört in.
1 1
maten e inʃʃörd i pörten,
2) som blifvit inkörd. 1 lasset
1 1
e inʃʃört pö lawen, 3) infött.
1 1
svinen e inʃʃörda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nhörsel

inʃförsel, m., -en, pl. -sla,
-na, infart, infartsväg,
-ställe. Sj.

inʃförsel ti en gård.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkörselport

tyfjörselpört, -en.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkörselsport

inkörselsport, m., -en, pl. -a, -na, inkörsport. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inlopp
s.

ey lue, -ed

öppning på kornas, varigenom
fisken går in.

Svarta.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i mening

1
i:z mā ri , m. och f. , n. - rt,
pl. -rija och - r, illmarig. Gj.

1
i:z mā rat, adv. af föreg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inmarighet

ɨzmā́rihèd, m., -en, utan pl., illmarighet. Sj.

ɨzmā́rihèd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^ innat

1
inn-ad, m., -en, utan pl.,
inkräm, i fisk. Sj.

2 1
Där e sa mijen inn-ad i
sillen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† inmunnat

1

inmogad, lika i alla g.,
pl.-le, inmunt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan

inzan², prep. och adv., innan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inan
adv. & konj.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nan
adv. och konj.

ènan

--- ènan jå kom wid (konj.)

de lade di jånt ènan mé. (adv.)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'naan

konj.

ìyan

ìyan han dø ...

ìyan de ble sålt ...

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìnan

adv. & konj.

ìyan

á de va ìyan fué

= före kl. 7.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nan
adj.

i'yan = i'nvändigt

Ljed i'yan a vi't u'dan?

u'en gåta om ett ljus.

1875

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan

adv. & konj.

igan

aad igan dä jäk a läste

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanav

inˀnaːw l. inˀnaːw, prep. och adv., användes i nätv. gaː inˀnaːw skôna l. gaː inˀnaːw, gå så att skorna slitas mest på sulornas insidor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innandörs

2
innandörs, fr., -en, pl. -dörar,
-na, innandörr. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanfönster

innanfönstor, n. -, -ed, pl. =, -en l. -na, innanfönster.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanför

2 inzanför l. 1 inzanför, prep. och adv., innanför. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanläsning

innanlèsniŋ, m., -ləa, pl. -an

innanläsning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanläka

inanlèksa (i äldre spr. -läjsa) f., -n, pl. -sor, -na, innanläka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† innanlomma

2
innanlòma, f., – n. pl. – mor, – na, innanficka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanom

2 1
inˌnàm l. inˌnam, prep.
och adv., inom, innanför. 4 Lj
2
inˌnam led.
1 2
blˌe inˌnam salˌgh.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ innanred

²inˌnanrˌe, n., -d. pl. =, -n,
innanrede. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ innantag

2
inntag, n. -, -ad, pl. =, -ka,
innantag, vid bröllning. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanför

²inzanti, adv., på insidan. Lj.

²inzanti i ²növen.

¹sköna e ²bålada ²inzanti.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innantygel

2
inzantöjl, m., -en, pl. -a,
-na, innantygel. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä, n., ¹ijäd, pl. = ¹ijän,
bokstaven i. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× innanat

i²nanòd, adv., innantill. Sj.

lesa i²nanòd.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x innerst

²izast, adj., superl. / komparativ. saknas / lika i alla g., pl. -a, innerst. Sj.

den²izasta stuvan.

²izast, adv. af föreg.

ja la ²izast.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i'nnanst

adj. o. adv.

i'jast

= i'nnerst

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

line
adv.

ège , yngre ège

ja hade både vän ège a
elektrest.

de va en selendaen ège i

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linne III

dan ège anv. i bet. "i Danmark".

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ine II

di hade bode jes a svin

ega i stuan

vi skola ha beö ega

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Linne

Èja

vi va èja hos ásta i
hÌnkvèlen

1956 5109. Skåby, Gärdets hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne
adv.

ène

å han sad ène, ta han dø.

= satt fängslad (om en mordbrännare, Martin Svensson)

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne

adv.

ɛ̀ŋa

fàn-a-màn di lɛ̀ ɛŋa i'
kàmaran.

èla fɛk di'ka spísan ɛŋa i' rɔ́mad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Line

Èga

m-f. 1897; yngre Èga

m-f. 1910

dæ Èga i gæren.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Line

Eye

Dan va en sóden stór
svánton, lòved hóg eye.

Nr 4293 Villie, Ljunits h:
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne

inj, adv., inne. Sj.

²vara ²inj. — ha ¹kreja ²inj,

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ène

èga

di fetj sèda èga a dèka

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× innebrända

inzabrèna, f. -, -n, pl. -nor, -na, elakartad, djupt i köttet sittande böld. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innebunden

2 inzebönzen, m. och f., n.-zzed, pl. -zzna och -le, inbunden, förbehållsam, dolsk. Lj.

2 inzebönzed, adv. af föreg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× innefåken

(in²fåglen), m. och f., (n.
-ged, pl. - gna och - e,
genom snöyra hindrad att
komma ut ur sin bostad, fig.
insnöad, innestängd af snö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innegrodd

²inngrȯd l. -or, m. och f., n. -grȯt, pl. -grȯda och -e // ingrodd, inrotad, 2) förgången, förstörd (af) ²inngrȯd me mȯj, ȯhyra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne-i

inji² l. inji¹, prep. och adv.,
ini, inuti. Sj.

1) på²jana la² inji¹ bröved.

2) dær sad en på²ja inji¹.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× innefra

2
innifrå, prep. och adv.,
inifrån. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne-ifrån

ìyaifrå

di stak ijénom hálmen a

bånt tf ìyaifrå

m. f. 1897

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innemurat

inmùrad, lika i alla g.,
fl. -e, inmurad. Sj.

en inmùrad fel.

den inmùrade fånan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innersida

innersija, f., -n, pl. -jor, -na,
insida. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innenat

inne, prep. och adv., invid.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inom

inom², prep., inom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nomhus

2
jɪ̯oemhɛ̯ɛ̯s, adv., inomhus.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inpå

inpå[1], prep. och adv.,
inpå. Lj.

Kom[2] inte inpå[1] mig.

Se[2] inte inpå[1].

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inredd

1

inred l. -or, m. och f., n.
-rel, pl. -reda och -e,
inredd. Sj.

1 2

en bra inred stuvelänga.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inredning

1 inrędning, m., -en, pl. -or, -na, inredning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'usatt
a.

é'ysa't , pl. -a

(au seta é')

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x insjuk

influensa l. -or, m. och f.,
n. -influensal, pl. -influensa och -e,
invånares-sjuk. Fi:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingjö

ygjö

en liden ygjö

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

insjö

insjø¹, s., -r, pl. -a, -na,
insjö². Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inskriven

inskrifven, m. och f., n.
– ved, pl. – na och – e,
inskrifven. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inskrivning

inskrivniŋ, m., -en, pl. inskrifniŋar. Sj.

Dar ska va inskrivniŋ i

småskôlan i mårn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inskränkt

tyskränkt

i bet. förminskad, inknappad

(men icke = obegåvad)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektor

Spetör, -n

lantbruksinspektor, förvaltare

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektor

spektör

(godsinspektor)

Villie Ljunits hd.

№ 2964 Ljunits hd, Villie Malm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektör

spektör, m., -en, pl. -ör, -na,
inspektör, landtbruksinspektör.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorsdotter

spektorsdotter l. - dotter, fl. - ter,
fl. - tra, - na, inspektorsdotter,
dotter till en landtbruksinspektor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorsfår

spektörafår, n., -et, pl. =,
-en, inspektorsfår, får
som eges af en landtbruks-
inspektör.

spektörafåren har länga römpor,
men grevens ene har stäkda.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× inspektorsglut

spektörsglut, m., -en, pl. -a, -na, inspektorsbarn, barn af en landtbruksinspektor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorshäst

spetålrahäst, m., -en, pl. -a, -na, hingst l. vallack som eges l. brukas af en landt-bruksinspektor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorsko

spetˊöraskò, s., -skòven, pl. spetˊöraskòr, -na, inspektors-sko, sko som eges af en landt-bruksinspektor. Sj.

spetˊöraskòrna e fˆedarˆ hˆonˆ nˆan aˆv grˆevˆens.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorslånga

spelöralänga, s., -n, pl. -ngor, -na,
länga, byggnad, afsedd till
bostad för landtbruksinspektor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorlön

spektoralön, m., -en, pl. -or,
-na, inspektorslön.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorsman

spetåramär, f.,- en, pl.
- màror,- na, inspektorssto,
sto som eges l. brukas af
en landtbruksinspektor.
den gamla spetåramären
ble spuden i hin dan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorspiga

spektorapija, f. -n, pl. -for, -na, inspektorspiga, piga som tjänar hos en landtbruks-inspektor. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorsplats

spektörsplats, m., -en, pl. -a, -na, inspektorsplats, plats, befattning som landtbruksinspektor. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelorafplas

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× inspektorpåk

spektˈråpòg, m., -en, pl. -a, -na, inspektorspojke, son af en landtbruksinspektör.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorson

spektorasön l. -sön, m., -ar, pl. -or, -na, inspektorsson, son af en landtbruksinspektor. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorstös

spetsöralös, s., -en, pl. -or, -na, inspektorsflicka, dotter af l. piga hos en landtbruks-inspektor. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorunge

spektoraònge, m., -n, pl. -ŋa, -na, inspektorsunge, epitet på barn af en landtbruks-inspektor. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektorök

spektoraj, n. ,- ed, pl. =,- en,
inspektorshäst, häst som eges
l. brukas af en landtbruks-
inspektor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

installation

Lystalagån

(kyrkoherde installation).

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

instrument

instrament[1], n., -et, pl.-or, -na, instrument, verktyg, redskap (ej musikinstrument). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

^{2} int, nekande partikel,
gj. icke, inte. Gj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte
ovv.

ènte

di ìna, so di tòne ènte.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ènte

adv.

ènte

di hade ènte íyhöstad fœran

tét va júl

ja hœsar ènte ; ja víd ènte

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ènte

ènte di fóste énen

nä, dän fèla ènte mièd.

de bleff ènte som kan vèle ä'lt

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte II

du kan inte sét

Johansonsen kan?

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte
aw.

ènte

jà vid ènte

de vid jà ènte

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ènte

ènte so lìden presìs

jà vèd ènte

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ènte

di kan ènte sí rt ór ---

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ènte

jà vèd ènte

m. f. 1892

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ènte

di trø̲de val ènte ad

mǿstan kǿn

né̲. de lé̲ han ènte

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte nn.

emte

"... å vill emte mossler..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

intekna

inteckna (ar, -a, -ad, -ad, -a)
fr., jntecknа. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inteckning

inteckning, m., -en, pl. -or, -na, inteckning. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhi

inzti[1], prep. och adv., intill.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i ktimmer

ey tw mor, n., pl. =

spanten i en båt.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

intresse s.u.

inträssed

"räntan"

"å "räcknar ud inträssed
på hinnas lusen..."

S. 115

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

intäng

inträng¹, n., – ed, utan pl.,
inträng. Gi.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inträffa

inträffa (-ar, -a, -ad) intr.,
inträffa, hända. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x inveten

1
inv̄dan, m. och f., n. -dad,
pl. -dna och -e, enveten,
envis. Sj.

1
inv̄dd, adv. af föreg.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ invetenhet

1
invädenhèd, m., -en, utan
pl., envetenhet, envishet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i:vrälvor

1 1
jʒvhlvor, m., - en, pl. - vhlvra
- na, elev (landtbrukselev).
Möjligen individuellt utt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x invälvor

1
invälvor, f., -na, pluralt,
& inälfvor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i nvändes

1 2
inzvändes, adv. 1) invändigt, fj.
2) inomhus.

1 2
dökli inzvändes, dugligt till
inomhus förekommande göromål.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 inomhusarbete

1
inomhusarbete, n., -et,
pl. =, den, arbete inomhus, Lj.
inomhus förefallande göromål.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nvändigt

adv.

ejvéndet

den han blad stå'r ändrey

ejvéndet

s: i' kyrkan

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

invärtes

1 2
inv̲ärtes, adv., invärtes.
Brukas äfven som adj.
1 2
inv̲ärtes sv̲äga. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inåt

1
ingad, prep. och adv., inåt.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

is
s.

is. -en

den va di som stjupte hela
gråvon a to is.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

is

1
is, m., ishn, plur. obrukl.,
is. Gj.

kal sam en is.

2
isa kal, iskall.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isa
v.

2
isa (-ar, -a, -ad, -ad, end. i n.,
-a) fr., isa, hemta (is
och inlägga i iskällare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isa

²isa (-ar, -a, -ad) intr. ¹v. ¹isa, förorsaka stark känsla af kyla. ¹Vånad e kalt så de ²isar am ¹konna. ⁴Sjuen impers. ²de ²isar i ¹fönen. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìsa
v.

ìsa -ar -a -ad

opersonl. = kánnas kyla, kánnas kuslig

de rènt ìsa tí, nar dan va en vannùta kom óp.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isa
v.

isa -a -ad

uyttaga & kemfonla is.

han isa te hela ysta sta.

Nr 5109. Skarby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

usch

2
isan, s. -d, utan pl.,
isande, upptagande och
inläggande af is i en is-
källare. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isberg

isbär¹, n., -et, pl. =, -en,
isbärg. Öf.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isbit

isbi̲d, m., -en, pl. -a, -na,
isbit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ isflening

isflening, m. -en, pl. -or, -na, liten isnyta på en väg el. annat ställe, där människor färdas. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isgata

ɪsgádja, – ɪ an;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isgåda, f., -n, pl. -dor, -na, isgata. Sj.

isgata

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iskälla

isfjäll, -en

(finns å herregården)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isig

2
isid, lika i alla genus,
fl. – a och – e, isig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i skall

²isakål l. -or, m. och f.,
n. -kålt, pl. -kåla och
-k, iskau. Sj.
ja fiffen kap ²isakålt
kå²fe.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i skållare

isskållare, m., -n, pl. =, -rna, iskållare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i slått

islåt, m., -lar, utan pl., inslag, inslagsgarn till en väv. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isning

2

isning, m., -en, utan pl.,
isning, upptagande och
inläggande af isien i skål-
arne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isstycke

1
isstycke, n., -d, pl. =, -n,
isstycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

istapp

ístáp, m., -ar, pl. -a, -na, istapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ister

1 ister, n., -ed, utan fl.,
ister. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x isterlöv

istorsluđ, m., -en, pl. -a, -na, epitet användt om en karl, som har isterbuk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

istra

2
istra, J. - n. pl. - stror, - na,
isterhinna i svin. Sj.

№ 323.
Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

isvinter
s.

isvénter, pl. isvéntra

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

itu

adv.

itu

söndan

di mål itu

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'tu
aN.

i'tú

i sönder

den som slå tygan i'tú, han
blé kåg (i fastlagsgillet)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ituinald

ituúmåld . pl. -a

söndermald.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i tuslagen

i tuslån, -slåd, -slåna.

sönderslagen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 × iver
ivor, m. och f., n. -t, pl. ivra, adj.
komp. ivrare, ivrast, amper,
om ost.

dita östlastiftad e for ivort.
ja men hint slåved e ivrare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iväg
adv.

iväj

da lista han si iväj hän
dan han båda

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i-änj

²järi, m. och f., n. -rät, pl. -rija, utan komp. som tillhör det innevarande året, om sädes- och fodervärter.

den ²järija ¹klövren går ¹än.

den ¹järija ¹hälmen e ¹mygan.

han har två ²järija ¹klövr-stiffa. Sj

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i-åkalv

jo̲rkå̲l, m., -kn, pl. -a, -na,
under det innevarande året på-
lagd kalf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i ai-kvåk

jårkrej¹, n., -ed, pl. =, - hor,
under det innevarande året
pålagd nötkreatur.

dær va fira² fjår o en tåltre²
jårkrej¹. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja

ja, for al del.

ja for fåsan.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jà

jà

já gó e dan so.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja, ja (svagton.)

ja, a jart gråven i ærnæg.

já, de jon dué mé.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja II

jå, fɶr jå.

(fɶr = fór)

jå mén va dæ so.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja

å ja, han fetj nud.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jà

jà, de jàa dè.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja intet.

ja

"Ja, ja!"

(ja)

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja obet. , jå , bet. , adv.
och interj. , ja.

ja så. - ja mån . - ja så mån.
å ja så mån då.
ja min då.

Lj.

№ 323.
Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja gu(d) inte

ja gu

'minsann'

"kann kann ja gu lia så

"

"järna ..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag (d) inte

jag

ja mens ann

"

"där kann en jag gå å..."

S. 109

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag

ja

de komor ja ente i hä.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jàg
jeon.

jå . jà

obj. inæj stækton

mi svægton.

han dråa klòkan te mi.

so så han te mi ...

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäg

ja obet. ja och jag bet.
personl. pron., jag. sing.
dat. ah ack. obet. mi, bet.
maj, plur. nomin. vi obet.
ah bet.; dat. ah ack. voes, obet.
ah bet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåg
mon.

jåa eller jåag, emfatiskt

dó nar jåg hade gåd a lést

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag

ja

"nu har ja gått här å ..."

(ja)

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäg

"..
mäjj (obj. f. bet.)
'mej'
"å så kar komm gärlek ti
".. "
mäjj ...

S. 127.

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag

mig (obj. f.)

'mig'

"Kom kåler mig jo nåsk tjär..."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaga

jàga -ar -a -ad

1. i egentl. mening. 2. söka, leta, efterforska

dén han va óss ude a jàga
etter hàvdatíknarn.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäga

jàga -ar -a -ad

bedriva jakt

han kan jàga på

krònemårkorna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaga

jå²va (-ar, -a, -ad, -ad, -a/t.
jaga, i bet. schasa, drifva.
gå o jå²va hu¹nslen aw
lå¹wn. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäga

jä²ga (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
ti., jaga, förfölja villebråd
för att komma i tillfälle att
med skjutvapen döda det.
jaga i bet. drifva, bortdrifva,
schasa heter jä²va. hönen
han e sa le ti² jä²va hun's.
jäg, du ska vel int² jä²va
jesen sa dant. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jägare

jägare, n. -d, utan pl.,
jägande, förföljande af
villebråd i afsigt att med
skjutvapen döda det.
Jagande i bet. drifvande,
schasande heter jävande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jägand

²jåvank, n. ,- d. utan pl. ,
jagande, i bet. schasande,
drifvande.

Ja vil² lenk vrda aw¹ de
därna¹, många² jåvanek² sådan
la¹ jesen gå² sa smat². Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäkt

jakt, m., jakten, pl. jaktor,
- na, jakt, eŭ slags fartyg
med bloŭ i mast. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jakt

jakt, m., jakten, pl. jaktrån. Han har anmäld jakten i hela byen; pl. jaktor, -na, jakt. Förföljande af villebråd i afsikt att med skjutvapen döda det.

Där har vad två jaktor på dyr i torrhöst. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaktflaska

jaktflåska, f. -, -or, pl. -skor, -na, jaktflaska, liten flat och bred fickflaska af glas, afsedd för medförande af spirituosa vid jakttillfällen. ...så tog ja min jaktflåska o ga baronen på en sup. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jakthund

jakthön, n., -hn, pl. -a, -na, jakthund. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäktmark

jaktmärk, m., -ker, pl. -or, -na, jaktmark. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäktrock

jaktrå̆k, m., -en, pl. -a, -na, jaktrock, kort rock af särskildt snitt, som brukas af jägare. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaktid

jaktíd, m., -en, utan pl.,
jaktlid.

Nu e jaktíden snart slut.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaktväska

jaktväska, f., -n, pl. -skor, -na, jaktväska. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jalusi

Særdosija, f., -n, pl. -jor, -na, jalusi (för fönster). Sj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

jam

jam, interj. som användes
då man vill härma katters
låte.

kåtten o ffål²inzen
di slos am vål²inzen.
kåtten to ffål²inzen
slo en af i vål²inzen.
"aj aj", sa ffål²inzen,
"ja brände mi av vål²inzen!"
"jam jam!" sa kåtten, hat'en.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäma

2
jäma (- ar, - a, - ad) intr.,
jama, om katter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämand

2
jamane, n. -d, utan pl.,
jamande, om katters läte.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämning

jämning², m., -en, plan pl.,
jämningar.

De va nån besvärlig jämning¹ för den kåken i da: kan möte² va jag. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

januari

januvåri, m., oböjl.,
januari. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaord

1
jaör, n., - ed, pl. obrukl.,
jaord.

Nu har han föd hinas
1
jaör. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsi

jáso

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jàsa

jàso

jàso mandé

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jasså interj.

jasså

"ja så, kam sidder kar å

skrockar me ..."

s. 127.

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja-visst
adv.

javist

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaöl

jaö^{1}l, n., -ed, pl. =, -en, jaöl.

driffa jaö^{1}l, hålla trolofningsskalas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jesus

jésus

i uttr. hàrk jésus, Herre Jesus (som interjektion)

ej använt som k. pr.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo

jo, adv. och interj., jo.

jo men. – jo min jan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo

jå

(svar på fråga med negation)

jå, de vå dan.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jobba v.

jo̲ba -a -ad

Modernt slanguttryck för "arbeta"

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåkorlijen, interj. som användes
då man blir förvånad. Betydel-
se och härledning obeständiga.
Möjligen har ordet sitt ursprung
jesus och kors (L.) Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jöd

jå̲d, n., jå̲dɛd, pl. = jå̲dɛn,
bokstafven j. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Johannes-gräs

jo'hánesgres, n.

växtn. = Hypericum maculatum

än. prénkom

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† jokelin

jokelin[1], brukas ej i böjd form, skämtsamt epitet på en mansperson, hvilket ej betyder väp, tölp. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jölla

jåla, f., -n, pl. -lor, -na,
våpig kvinna. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jolla v.

jåla (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr., bete sig våpigt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jollandr

gålane, n.,-d, utan pl.,
vråpande.

Ja e so gålen po o se döras
gålane. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x/jollet

jål̲ud /sällan -or/ m. och f.,
pl. jål̲uda
n. - jål̲ud, och efter bor̲, för,
jål̲ud o.s.v., komp. jål̲udare,
- dast, påpig. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jor, f., jören, pl. obrukl.,
jord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jor, -ˊn

(samma betydelser som i riksspråket)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

j'ord

jår, 'en

de va lia beå man va teé åkna
i jåren nuu

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jø:r. 'en

jordområde

dene jø'en som hø'r te dène

plá:sen

já, han há:r jo jø'en

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord:

di får hjøra på so läge di
kan få leta på jåran
i: lä länge jörden ga avkastning.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord:

dæn blæ ènte so mièd på
jåren då som dæn blæn nué
(om avkastningen)
jåren e mén ópskàtad en fór.

Nr 7648 Sjörup, Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord III

han hade ált (!) jœren hér.

so fik han jo so mèen jœr, so
han böjde stèlad dœn.

di hade lit jœr àla sámen.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord II

et hus ma et kapelan jör

Nr 7648 Sjörup Lunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jörd

jǫr. ˈjar. ˈja ˈjara

di slǫ jǫrana ǫzor gǫrana.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöst
s.

jår. Ien

de e nan di kan sprazad ude
a vältrad si på jåran.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jår, -ån

dí hita jår nåra i jåran

hyla jår nógenom fjistan

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord:

dær va jo jär ösa te

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jorden

'jorden'

"tre alna omgen jorden ..."

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordagods

jöragös, n., – ed, utan pl.,
jordagods, i jorden funna
skatter, bestående af guld- och
silfverföremål l. fängar.

Finsbajnsen hitt jöragös:
har skule han lla bled so
ri i en hast? Dj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jordbid, -an

så hade di fåan på jordbiden

(här på tal om ett småbruk).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jorbi¹d, m., -en, pl. -a, -na, jordbit, litet jordområde. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jordbid - en

jordbiden va for gå a lidja

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordblandad

jorblénad (sällan -or)
m. och f., n. -nad, pl.
-nade; utan pl., jordblandad,
jordbemängd.

pantaflorna va so rélet
jorblénade. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

jorbrûg, n., -- ed, utan pl.,
jordbruk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

jordbävning eller jordbävning. -ad.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

jordbruk, -ed

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfästa
v.

jordfästa – fästa, -fäst

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbrukare

jordbrukare, m., -n, pl. =,
-rna, jordbrukare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbär

jordbär, n., pl.=

vilda smultron, fragaria vesca

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbär

jarbær fl.

smultron (vildväxande)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbär

jordbär[1], n., – ed, pl. =, – en,
jordbär[2] : fragaria. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordemoder

jöramöwor, f., -ar,
pl. -möra, -na, jordgumma,
barnmorska. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfast

jorfäst (sällan -or) m. och f.,
n. -fäst, pl. -fästa, utan
komp., jordfast.

en jorfästor sten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* jordfåk

jorfåg, n., -ed, utan pl.,
stormens förande, sopande
längs marken af fallen, lös
snö. Sj.

jorfågled e vårå en snifåg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfästa v.

jordfästa, jordfästa, jordfäst

p.p. jordfäst m.-a

pass. inf. jordfästas

de ble jordfästa ùde

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfästa

jorfästa (- fästor, -fästa, -fäst, -fäst, - fäst, pl. fästor) th. jordfästa. jorfästa at li. Brukas äfven i bet. tillfällig i jorden nedsatta rötterna af träd, buskar l. örter, som upptagits från sin plats för att utplanteras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfästning

jorfästning, m., -ar, pl.
obrukl., jordfästning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordgumma

jå²ragåm̲a , f. , - n. pl. - m̲or,
- na, jordgumma. Vanligen
jå²ramåw̲or. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordgummehus

2
jöragomehäis, n., -et, pl. =
-en, bostadslägenhet som
är anslagen åt sockenbar-
morskan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fordgammeman

jöragomemän, m. 1 – en, pl. – a,
– na, man, hvars hustru är
barnmorska. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x jordgumpa

jåragåmpa, s., -n, pl. -por, -na, skämtsam förvridning av ordet jåragåma, jordgumma, barnmorska. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jordgumping

jå²ragåmpiz, m., -en, pl. -a, -na, skämtsam benämning på en man, hvars hustru är barnmorska. Ordet jå²ragåma, jordgumma², förvrides skämtsamt till jå²ragåmpa, hvaraf mannens benämning jå²ragåmpiz sedan bildas. Lj.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jorhåda, f. 1 - n, pl. - dor, - na, jordkoja, i jorden nedgräfd koja. Lj.

* jordhudda

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordhållare

jordfälare, m., -n, pl. =,
-na, jordkällare, i jorden
nedgräfd källare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jørdj

jø²rɛd (pållaw – or) m. bk f.,
n. – rɛd, pl. jø²rɛda och
efter for, fɔ²r, jø¹rɛd o. s. v.,
komp. jø²rɛdarɛ, – dast,
jordig.

ska du ga me di jø²rɛde skø¹na²

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordlaken

jöråläägen, n., -- ed, pl. = , -- en, jordlakan, lakan som användes för eü likspepning.

Användes skämtsamt som epitet på en hvit häst.

Ärnar du leßza di ti dø, litorsöm du har skåfad di et jöråläägen? Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordloppa

jorlôfpa, sb., -n, pl. -for,
-na, jordloppa (en insekt).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordman

jor¹mån, m., -en, utan pl.,
jordmån, utt. för jord.

jor¹mån²en liksom höjare
en pån²stor²en. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordpris

jorpris, n., -et, pl. -er,
-na, jordpris.

jorprisorna e höja. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

jordslagen

jorslån (såan -or) m. och f.,
n. -slåd, pl. -slåna, komp.
-slånare, - nast, jordslagen,
hvilket ord betyder jordfärgad,
svart genom inverkan af fukt,
om linne- och bomullstyg.
refforna hade ligged o bled
jorslåna. - har har den fårtan
vad: hon e rent jorslån. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordstycke

jorstiffe, n. -d. pl. =, - n,
jordstycke, jordområde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordsvala

jordsvåla, f. -n, pl. -lor, -na, jordsvala (en fågel som liknar svalan och gräfver ut sitt bo i jordbackar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jø, adv., 1/ jee; 2/ desto. jee

jø jør, jø bèter.

jø lèzor, jø vårk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

Järnåd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja adv.

jo

"se dåo fälj. kann jo rada jo.."

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju
adv.

jo(-)

jå. dó fra jå jo stèma

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jä
adv.

jå

han han jå vad dåktor a
a'l tej'
ed lided tån de vå dan jå

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju II

di bɯ̀te jɑ hɑ̀la dɑ́r

sɨ́gɛ̀ hɑn vɑ jɑ nɑlɛ̀gɑ̀s.

de hɑn gɑ̀d, de sɨ́ns jɑ̀

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja III

vánad jèk ja nén, a dén

ble de ja stàenes.

Nr 7648 Sjörup Lunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jä
adv.

jå, jå

di hitta jå anta nåd

jå', de jå'r dan jå

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju II

dó hade di ja jilen hèma

di' fjände en ja

di stòle stålen di sålon ja

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jä

kan.

jå

de ser kinst ud, jå.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jä
ä.

jå

vi vå jå bekänta.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jud

jud², m., -n, pl. -da, -na,
jude. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jude
s.

jude M. jude

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

judlåda

judaloda, f., -n, pl. -dor, -na, kramlåda, hvari judiska handlande kringförde sina varor.

Nu ser en inga judaldor nu har judarna båra knyte.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ judepåk

2
judaspöig, m., -ken, pl. -a,
-na, judgosse. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul

jul, m., julen, pl. jula,
- na, jul, julhögtid. Sj.
jula kal o tornonads gris
e best o lefza ti.
Vi slefta i jula niga.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul

jul

om jul

1875.

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul
s.

jul, -en, -a, -ana

di hada ènta éyhøstad føren
tét ve jul.

já, om julana e só.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul II

di gå jo so mèad te àla
fàtia te jùl (om fröknarne
kunck på Ryngc)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul III

ja om julana do bägte
vi en fina bäg på én gäg,
so de skola stä si te päska.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jula

jula (-ar, -a, -ad, -a) jintr.,
fira julhögtiden. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julaaftan, m., -an, pl. -aftna, -na, julafton.

Honzan ska ga in i stuwan am julaaftnana o ha en bid för wär meneja där e i hused. Lj.

Onras am ja ska lova pler julaaftna

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julas

²julas (-as, -as, -ads) refl.,
arta sig, teckna sig till jul.
L.

Nu har de ²börjad o ²julads
¹²lita i ²stugan, ¹sjön ¹²kakel-
ugnen ble ²svärtad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julbränvin

julabrännvin, n. 1 – ed, utan pl., julbränvin. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julbröd

julabrø, n. 1–d, utan pl.,
kollekt., julbröd. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jula grød

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julda

julad̲a̲ˊ, m., brukas ej i
utom i genit.
böjd form, Juldagen.

julad̲a̲ˊs marn, kvel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juldagskväll

julladagskvél, m., -en,
pl. -a, -na, juldagskvåa,
juldagens kvåa. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julledagen

jul²ladåa, m., -na, plurall, juldagar.

Ja har en pels som ja fiff me i jul²ladåana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julaftonsmorgon

julaftonsmarn, m., -en
pl. -marna, -na, julaftons-
morgon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julfisk

julafiš, m., -en, utan pl.,
Rouekt., julfisk. Lj.
lutfisk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgille

jûlajìlle, n., -d, pl. =, - n,
julgille, - kalas. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgran

julagrån, -n, -ar, -na, julgran. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgris

julagris, -en

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgris

julagris, m., -en, pl. -grisor
l. -grisor, -na, julgris,
1/ gris som slaktas till julen,
2/ vid jultiden född gris. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgröt

jul²lagröd, m., -en, utan pl.,
julgröt. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgubbe

julagåbe, m., -n, pl. -ba, -na, julgubbe, af hvetedeg bakad figur i form af en man. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juli

jul², m., oböjl., juli.

Lj.

i jul² månad.

Rätt uttalat?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julkaka

jul²lakàga . f. , -n, pl. -gor,
-na, julkaka, litet
julbröd af siktadt råg-
mjöl.

tål¹rana fans änte för o
bejära po jul²lakàga.
de e en sejdor rät ad rå²karen
ska ha jul²lakàga . Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julkalas

jûlakalàs, n., -ed, pl. -or, -na l. =, -ar, julkalas.

nu fjûrdi di i jûlakalàs. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julklapp

julklaff, m., -en, pl. -a,
-na, julklapps. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julkvinna

julakvinja, f. -n. pl. -jor, -na, julkvinna, af smet-deg bakad figur i form af en kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julkärring

julaftärig, f., -en, pl. -or, -na, julgumma, -pärring, af hvetedeg bakad figur i form af en kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jullek

jûlalèj, m., -en, pl. -a, -na, jullek, benämning på dans-tillställning med tillhörande förplägning, som varje åbo i en by fordom var skyldig att, efter vedertaget bruk, göra för byns ungdom. Lj.

Vi gikk ti jûlalèjs me trâskoa.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julljus

jûlajûès , n. , – hd, fsl. =, – en,
julljus . Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jullåka

julalæsa l. -läksa, j., -n, pl. -sor, -na, julläsa, person, som skolbarn på att lära sig under julferierna. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julmat

²julamåd, m., -en, utan pl., julmat.

Vi har snart reit po ²julamåden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julnatt

2 julanål, m., -en, pl. -nålar, -na, julnatt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julost

jula²ost, m., -en, pl. -a, -na, julost. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julplöjare

julaplöjare, m., -n, pl. =,
-arna, julplöjare, person
som utför plöjning under
julen l. vid juletiden. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julpsalm

jul²asàlm , f. , - ar, pl. - or,
- na, julsalm. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julslädföre

julslädföre, n., -d, utan pl., julföre, slädföre under julhögtiden. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julsup

jûlasùps, m., -ùn, pl. -a, -na, julsups, -snaps. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julhö

²julatid, m., brukas ej i
böjd form, jultid.
¹
Den pögen blé fud ve ²julatid.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jultiggare

julatiggare, m., -n, pl. =,
-na, jultiggare, tiggare
som ber om almosor tin julen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julvecka

jul²aväga, f. -n, pl. -gor, -na, julvecka.

i jul²aväga var de grant vår.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julkamga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julvinter

jûlavìntor, m., -n, pl. obrukl.
julvinter, under julhälgen
inträffande frost- l. snöväder.

Känsla vi för lìta jûlavìntor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julväder

jul²lavår, n., -ed, utan pl.,
jul¹väder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul3L

jûlaôl, n. 1 – hd, utan pl.
julöl. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jungfru

s.

jömfru, -n

husbållerska å herregården el. andra

större gårdar.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jungfru

jänfrue, s., -fruen, l.
jänfruer, pl. -fruar,
äldre nn. 1) jungfru, benämning
på en kvinna, som tjänar
el. tjänat hos ståndspersoner,
2) jungfru, ett nyttdjur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jungfru Marie hand

+)

jäzfru maiie hån,

ellen i'pl., j. m. hénor

Orchéis.

+) hän är en mera genuin form än han.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juni.

jūni, m., oböjl., juni. Lj.

jūni månad.

accent L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänker, jänker

jänkor, m. (förek. blott i

den skämtsamma hälsningen:

"gos-fré, godá, hår kånor bo

jänkor o ja!" Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

j'uet
adv.

jyst

ja jyst dé, ja

(Mode-uttryck)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

just

just, adv., just.

just du, ja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× justament

jus'tament', adv., just.

jus'tament i gar,

dan va de jus'tament'. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jur

jur, n., jurid, pl. =, jurer,
jurer / om kor och får /. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jurspränd (sådan – or)
jverspräng
f. ¹, -sprängt n. ¹, pl. -sprängda, komp. -sprängdare, -dast, jufverstinn, som har af mjölk starkt utspändt jufver. ah därför i behof af att mjölkas
l. dias. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fjunta

fjunta, f., brukas ej i böjd form, fjanteri, tokprat.

De e inte nådan fjunta so mjed di sjor. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jättekar

jä²ttekär, m., -ed, pl. =, -er,
fjant, fjanta, epitet på en
fjantig, fjollig person. Fj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[1] jjuntorov

[2] jûn̲tero̲v, m., -en, pl. -a, -na, epitet på en karl, som uppför sig fjantigt, fjolligt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jyntel

jyntled (sällan -or) m. och f.,
n. - tled, pl. - tleda, komp.
- tledare, - dast, tjantlig, tjollig.
en järli kvinna sa jyntled ti
snaka. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tjuta

²jänta och efter bor., bön, ¹jänta,
komp. ²jäntadare, -dast, adv.,
tjantigt, tjolligt.

Dä bär di ²jäntadare öd ¹en
en glut. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäntled, komp. juent

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ja° s.

ja, subst., genus obestämbart, förek. blott i nutr. ga jo

ja, gå på lur, smyga sig åstad för att spionera på en person. Han gick jo ja åtor' na. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jåsla

jå¹sla, f. ,- n, pl. - lar, - na,
våp, epitet användt om en
pinna l. ett kondjur.

de e en jå¹sla ti pi²nja han
har.

en jå¹sla ti mår. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† jäslekar

²jäslekär, s., -led, pl. =, -ler,
våp, spitet som användes om
människor och husdjur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jäslet

jäsled (sällan -or) m. och f.,
och efter bor. bör. jäsledes.
n. - led, pl. - leda, komp.
- ledare, - dast, påpig. lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jägare

jägare, m., - n, pl. =, -rna,
jägare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämföra

jomfȯ́ra (-fȯ́r, -fȯ́rde, -fȯ́rt, -fȯ́rd, -fȯ́r, pl. -fȯ́ror) tr., jämföra. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jomfulls, adv., jämsfölles + jämföttes
Syn. hopa jomfulls.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämka

jänzʃa (jänzʃor, jäjnte,
jäjnt, jäjnt, jänzʃ, pl. jänzʃor,
tr., jämka.

jänzʃa hår, klippa håret på
en person.

i för jänzʃa prised lita ti.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänka sig

jänta sb. (jäntor, jäntor, jänt. jänts. pl. jäntor) refl. jänka sig, pedslå det pris man begär för något man vill sälja.

jäntor i ax kuta, så blir har inga hänal aw. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämkandr

jänkkane, n., -d, utan pl.,
jämkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmer

jämor

sb.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmer

1

jämmor, m. -en, -ar pl.,
jämmer. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnfull

1 jämnfôl (sällan -fôlor)
m. och f., n. -fôlt, pl. -fôla,
komp. -fôlare, -last,
jämnfull. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmerlig

jämmerli (sällan -lijar) m. och f.,
n. -let, pl. -lija, och efter
for, för, jämmerli o. s. v.;
komp. jämmerlijare, -fast,
jämmerligt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmerligt

jämorlåt och efter för, för,
jämorlåt, adv., komp. jämorlijare. - jast, jämmerligt.
kan bå så jämorlåt för si.
där kan knapt nån fåra
jämorlijare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmerpipa

jämmerpiva, f., -n, pl. -vor, -na, epitet på en person l. ett husdjur, t. ex. en hund, ett svin, som ständigt l. ofta låter jämmer höras. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmertuta

jämortùda, f. -r, fsl. -dor, -na, epitet användt om en person eller ett husdjur, t. ex. en hund, ett svin, som ständigt jämrar sig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämn

jo̲mn (sällan jo̲mnor) m. och
f., n. jo̲mt, pl. jo̲mna
ah efter 2 för., för., jo̲mna,
komp. jo̲mnare, - nast
1/ jämn. jo̲mn mark.
2/ senfärdig, trög i rörelserna.
en jo̲mn häst, et jo̲mt ök.

J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämn

jömt (obest. n. sg.)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämna

2
jo̲mna (- ar, - a, - ad, - ad,
- a, pl. - ar) tr., jämna.

2 2
jo̲mna gro̲evor.

2 1
jo̲mnar sa̲mtin ti hö̲na.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnan

jömnan, f., förek. blott i best. sing. och blott i pl. för jömnan, för jämnt, ständigt.

ha e där jo arbej för jömnan

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jämnand

jömnane, s. -d, utan pl.,
jämnande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnhet

1
jönnhed, m., -en, utan pl., 1/ jämnhet, 2/ stadighet, tröghet, om dragdjur. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnhöjd

jämnhöjd, m., oböjl.,
jämnhöjd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnmulen

jämnmulen, m. och fj. n. - led, utan pl. ak kömp. mulen. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämsides

jonsisa, adv., jämsides.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnt

jämnt, adv. med komp. jämnare,
nast, jämnt. bära
snijen jämt hade liksed lita jämnare
2) plan komp. ständigt.
jämt o samt. jämt om.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämt
adv.

jömt

för jömt

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämtjoch

jomnsfår 1. -or, m. och f.,
n. -fårt, pl. -fåra och -e,
jämtjoch. Sj.

jomnsfårt, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnåring

1
jomnåring, f., -ar, pl. -a, -na, jämnåring, person l. djur af lika ålder som en annan l. annat. Sj.

2 1
mina jomnåringa

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämra sig

jämra sig (-ar, -a, -ad, -ar, pl. -ar) refl., gämra sig.

de jälgror ända i gämrar ar.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämrank

2
jämrane, n. 1 — d, utan pl.,
jämranden. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn, -ɐd

äv. järnverktyg, järn-

stycke;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäun

jäun. 1 ad.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

L. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn. 1 ad

N.J.

J.N.

Nr 4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn, n., järned, 1/ utan pl., koll.: järn; 2/ med pl. = järn, redskap, stycke av järn även som bojor.

Den som har många järn i elden har bränor mad, ordspr.

Mårtenbrån ble begraven me järnen på. Sj.

Slå et ufs på järned! Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn, -ad

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnaxel

järnäxel, m., -en, pl.
-äxlar, järnaxel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnaxelvagn

järnäxlavögn, m., -en,
pl. -a, -na, järnaxlavagn,
vagn med hjulaxlar af järn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbana

jærnbåna, f. -n, pl. -nor, -na, järnbana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbant

jærnbån, n. -ed, pl. =, -en,
järnband. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnben

järnbén, n. ,- led. pl. =, - len,
järnben ,- pat. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbeslag

järnbeslåv, n., -et, pl. =, -en,
järnbeslag. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbeslagen

järnbeslåen, m. och f., n.
– slåd, pl.-slåna, komp.-slånare,
– nast, järnbeslagen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ järnbetsman

järnbesmår, m. -en, pl. -a, -na, järnbesman. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

× järnbindsel

järnbi$\frac{1}{2}$skl, n., -ed, pl. =,
-en, järnbi$\frac{1}{4}$ndsel (i ett
stall för nötboskap) Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbit

järnbi̲d, m. - en, pl. - a, - na,
järnbit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnblick

järnbleck, n., -ed, pl. =, -en,
järnbläck. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× järnbleje

järnbläje, m., -n, pl. -ja, -na, järnkil, som användes t. ex. vid en trästyckes sönderklyfvande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbod

järnbo¹, f., - bowen, pl.
- bowor, - na, järnbod. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbokstav

1

järnbokstav, m., - en,
pl. - or, - na, järnbokstaf,
t. ex. namnbokstaf på en byggnad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbräte

järnbröte, n., -d, utan pl.,
kollekt., järnskräp, odugligt
af järn förstående husgeråd.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnbunden

järnbågen, m. och f., n.
-ned, pl. -bågna, komp.
-bågnare, -nast, järnbunden,
1/ belagd med järnbojor.
Kären va så järnbågen, pa
han kunde knappt röra hån
sin fot;
2/ järnbeslagen. den östre kal-
onen va järnbågnast. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järndroppar

järndråpa, m., -na, pl. -pa:r, järndroppar, ett slags medicin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järndörr

järndår¹, s., -en, pl. -dårar¹, -na, järndörr. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jänet

²järned (sällan -or) n. och
f., n. -ned, pl. -neda,
ah efter for, för, järned
o. s. v., komp. ²järnedare,
-dast, ²järnhaltig.

¹våned e ²järned i smögen.
de e for ¹järned o ²driffa. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnfönstor, n., -ed, pl. =, -na, järnfönster. Gj.

järnfönster

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngaller

järngåˌlor, n., -ˌled, pl. =, -ˌna
l. -ˌna, järngaller.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngjord

järngjär, sb., -en, pl. -or,
-na, ej järngjord, i järnkramp
att lägga om yttre partier
af vagnen l. om manskräcka.

J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäŋgrev

jǣrngrē̆v, m., -ən, pl. -ər, -na, jǣrngrep. Lj.

№ 323. — Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngrepe

jærngrévle, m. -r, pl. -va, -nd, järngrepe.

ta spaken me jærngrévlen i.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäŋgrimma

jærngrima, f. 1-r, pl.-mor,
-na, järngrimma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngrimskaft

järngrimskaft, n., -ed, pl. =, -en, järngrimskaft.

Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngruva

järngräwa, f. -n, pl. -wor, -na, järngruffva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järngryda, f., -n, pl. -dor, -na, järngryta. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnhandske

järnhänske, m., -n,
pl. -ska, -na, järnhandske,
apparat att bära på handen,
då man deltager i slagsmål.
Med järnhandsken kan ansvårda, oftast dödliga slag
utdelas.

Gmen hade järnhänske på,
när han slog kären ihjäl. Lj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† järnhave

järnhåre, m., -a, pl. -ra, -na, järnharf. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnhjul

järnhjul, n., -et, pl. =, -en,
järnhjul. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnhäck

järnhäff, m., -en, pl. -a, -na, järnhäck, foderhäck af järn. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnhälsa

järnhälsa, f. -r, utan pl.
järnhälsa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnhäst

järnhäst, m., -en, pl. -a, -na, järnhäst, epitet på en seg, uthållig hingst l. vallack. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkakelugn

järnkakelön, m., -en,
pl. -a, -na, järnkakelugnar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkitt

järnkitt, n., -et, utan pl.,
järnkita, en slags kitt, hvar-
med man fordom tätade sprin-
gor som uppstodo i en gam-
maldags t. kantig järnkakel-
ugn af det slag som eldades
utifrån skorstenen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkäpel

järnkåpel, n., -et, pl. =, -en,
två korta, vridbara, från en
rund järnögla utgående järn-
kädjor, hvarmed två får l. svin
sammanlänkas, då de tjudras
på betesmark. Lj.

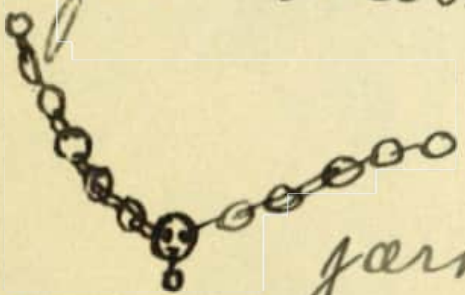

järnkåpel

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkors

järnkårs, n., – ed, pl. =, – en, järnkors. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkramp

järnkrånpa, f., -n, pl. -por, -na, järnkrampa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkrok

järnkrôg, m., -en, pl. -a, -na, järnkrok. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkrubba

järnkröba, f., -n, pl. -bor, -na, järnkrubba. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkula

järnkula, f., -n, pl. -lor, -na 1/ järnkula, 2/ benämning på en mycket uthållig häst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnlass

järnlås¹, n., -et, pl. =, -en,
²järnlass. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× järnlina ?

järnlina, f., -n, pl. -nor, -na,
järnlina, draglina af järn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× järnlåm²

järnlåm¹, m., -en, pl. -a, -na, järnlåm⁴, -lucka. Di hade² järnlåm¹na för fönstorna. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× järnlåake

järnlänzfse, n., -d, pl. =, -n,
järnlåuk, järnkädja.
hänzen lu o åsa järnlänzfsed.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnmed

järnmé, f. -n, pl. -r, -na,
järnmed, slädmed af järn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnmortel

järnmånål, m., -len,
pl. - lar, -na, järnmor-
tel. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnmänniska

1

järnmänsa, s.,- n, pl.-for,
-na, eg. järnmänniska
människa med stark hälsa och
goda krafter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnpigg

järnpiff, m., -en, pl. -a,
-na, järnpik, -tak. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnplog

järnplåw, m., -en, pl. -a, -na, järnplog. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnport

järnport, -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäinport

järnport, m., -en, pl. -a, -na,
järnport. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnpump

järnpômp, m., -ku, pl. -a, -na, järnpumph. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnregel

järnrégel, m., -en, pl.
-régla, -na, järnrigel. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnring

järnring, m., -en, pl. -a, -na, järnring. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ järnriva

järnriva, f., -n, pl. -vor, -na, järnkratta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnräck

järnreff, n., -et, pl. =, -en,
1/ av järn bestående ledstång
till en trappa, 2/ järnbalu-
strad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnrör

järnrör¹, n., -ed, pl. =, -en,
järnrör⁴. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskena

järnskena, f. -r, pl. -nor, -na, järnskena. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskodd
adj.

järnskôd

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänskodd

järnskō¹d (sällan -or) m. och f., n. -skō¹t, pl. -skō¹da, komp. -skō¹dare, -dast, järnskodd.

en järnskō¹dor häst.

järnskō¹da tråskō². Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskovel

järnskôvel, m., -n, -n, pl. -or, -na, järnskyffel med långt träskaft. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskrammel

järnskråmel, n., -ed,
kollekt., järnskrot, odugligt,
af järn bestående husgeråd

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskruv

järnskrŭ, m., -skrŭvan,
pl. -skrŭvor, -na, järnskruf.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↓ järnskaffa

järnskåfa, f., -n, pl. -for, -na, järnskopa, -skyffel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnsmak

järnsmåg, m., -ar, pl. -ar,
järnsmak, järnhaltig, af
järn förorsakad smak.
Vånad har järnsmåg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnsoffa

1

järnsoffa, f., -n, pl. -for, -na, järnsoffa, soffa med järnfötter. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnspett

järnspjud, n., -et, pl. =,
-en, järnspetar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnspole

järnspåle, m., -n, pl. -la, -na, smal järnstång, t. ex. i en vagnskorg, i en foderhäck för kalvar m. m. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnspråk

järnspråfde, m. -n, pl. -da, -na, järnspråte (tiu en påfstål). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstake

järnståge, m., -n, pl. -ga, -na, järnstake, ljusstake af järn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstol

järnstol¹, m., -len, pl. -a, -na,
stol af järn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x järnstumpe

järnstômpe, m., -n, pl. -pa, -na, järnstumps, -bit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstiffe, n. ,- d. pl. =, - r.
järnstycke. Lj.

järnstycke

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnstång

järnstång, m., -en, pl. -stänger, -na, järnstång. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäntand

jäntan -an, pl.

jänten -an

jänpinne i harv

trehäna me jäntenen i

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäntjuder

jærntjør, n., -ed, pl. =, -en,
järntjuder. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ / kintjudepål

järntjudepål, m., -en, pl. -a, -na, tjuderpåle, -stake af järn. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäntrapp-

järntråp, m., -en, pl.
- for, - na, järntrappa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ järntilla

järntrila, f. -n, pl. -lor, -na, järntrilla, liten cirkelformig järnskifva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnväj, järnvåg

järnväj, m., -en, pl. -a, -na, järnväg. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänvåg

jänvæj', -en

hœlan óm jänvæjen

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnväg

järnväj, -en

hän nära va järnväjen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnäpple

järnäble, n. -d, pl. =, - n,
järnäpple, eŭ plags vinter-
äpple. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnäppleträd

järnäpplaträ, n., -d, pl. =,
= n. järnäppleträd, träd
som bär järnäpplen, en
slags vinteräpplen. Sj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnöra

jærnøra, n., -d. pl. -øra, -ən, järnöra, t. ex. på en kopparkittel, på eä årder.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa

jesa (jesor, jesta, jest, jest) inh. jäsa.

bröd e dålet jest. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsand

2
jäsane, n., -ed, utan pl.,
jäsande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jäska

1 fläfa, f. -n, pl. -for, -na,
epitet på en våpig kvinna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jäskelin

jäskalin, m., -kn, pl. -a, -na,
skämtsamt epitet på en
mansperson, som eg. betyder
väp. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jätning

jē²sniŋ, m., -ən, utan pl.,
jäsning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jätte

jätte², m., -n, pl. -ta, -na, jätte.

Dar liksor en jäta begrävan i kläkenatornsbåken i Snösta. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jätte
s.

jätte - en

do fick ja se en jätte
so dån
(berättaren sum fick se skogmannen)

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jönt

jun̲t, m., jún̲tan, pl. jún̲ta,
– na, fjolle, tok. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänta, f., -n, pl. -tor, -na,
tjalla, toka. Gl.

† jönta

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänstvig

²juːsa siː (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., missbruka, som opassande uttrop använda Jesu namn.

hoːn ²juːsa siː o ²poːsa siː foːr vært oːr hoːn saː. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† jössank

²jul̲sank, r., -d, p̲tan pl.,
missbruk, opassande utrop
af Jesu namn.
De va et ²p̲ärlet ²jul̲sank.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jösses

jul-sks, m., brukas ej i
böjd form, utom genit sing.
jul-sk, jesus. Genit även jul-sks
men blott i vissa jul-sks, kors, jesukors
kors i jul-sk välsignades
namn. Dj.

Denna form endast ss. vokativ eller
interjektion. Annars heter det ovanl. jésus

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jösses mitt

Jusses

"Jusses, ämm ja följ j'n på

vinerna...

S. 115

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k

kō, s., -d, pl. =, kōn, bok-
slafven k. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

kabbalók

kàbalöj -an -a -ana

bot. = Caltha palustris

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kabbalôk

kàbaløj, väta.

bot.= caltha palustris.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kabbelöh

kå²bal²øj, m., -en, plan pl., kalfleka: caltha palustris. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kabbelök

kàbalöj -an -a -ana

bot.= Caltha palustris

Nr 4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kabbelöksörta

kåbaløjsjärta, f., -n, pl. -tor, -na, blomma af kalfleka, caltha palustris.

Lj.

№ 323. F Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kabbet
adj.

kàbad pl. -ada

klibbig

kàbada hàsor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kabelrep

kåbelrèv, n., -ed, pl. =, -ar, grofft hampa snodt rep / Tju pkillnad från af bast (bästarèv l. svinhår / svinatösrèv / tillverkadt rep /. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kackla

kågla (-ar, -a, -ad) intr.,
kackla, om höns. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kackla

kägla, -a, -ad

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm. Kille, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kackla
v.

kägla, -a, -ad.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kacklande

kåglande, n., -d, utan pl.,
kackel, kackland, om höns.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadrilj

kadrɛl (dans)

dansa kadrɛl

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadrilj

kadrĭl -en

dans som förekom under hela
1800-talet; även musiken därtill.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe
s.

kàfe, -ed

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe II

s.

så jik di ig a fe kàfa

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe

kàfe, -ad

fyst kàfe a gå a kàgon, a sin fek vi måd, a sin fek vi kàfe a kàgon ijin.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe II

di fek nók en bár kop kàfe

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe

kafé¹, n., -d, utan pl.,
kaffedryck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffebönor

pl. kåfebýnor

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffebŏna

kaf·ébyna . ƀ. ,-n, pl.-nor,
-na , kaffebŏna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffekittel

kaffépel, m., -en, pl. -a, -na, kaffekittel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffekopp

kaf|fekopp, m., -en, pl. -a, -na, kaffekopp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffekvarn

kàfekvàrn , -ar n .

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffesump

kaffésump, m., -en, utan pl., kaffesumpar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kagge

kåge², m., -n, pl. -ga, -na,
kågge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaja

kæja², f., -r, pl. -jor, -na,
benämning på vänstra handen.

ska du ha kæjan jöre?²

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kajfas

kåjfas, m., -en, pl. -a, -na,
skämtsamt namn på en mans-/person,
som är vänsterhändt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kajhandad

kajhånad (sällan -or) m.
och f., n. -nad, pl. -nade
utan komp., vänsterhändt. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kajut

kajút, m., -en, pl. -or, -na,
v kajuta, z/ benämning på
ett mycket litet boningshus.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka

kåga m. -or

typ't kåfa a gåa kågor, a sin fek vi måd, a sin fek vi kåfa a kågor ijän.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka

kåga, f.,-r, pl.-gor,-na,
kaka; 1) brödkaka af rågmjöl;
2) mjelkaka af stort l. litet slag.
Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakbagare

rågabagare, m., -n, pl. =, -rna, hvetebrödsbagare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåkelugn

kåkelʊ̀n, m., -ɛn, pl. -a, -na, kakelugn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn

kákelǫ̀n, pl. -a

järnugn, sättugn, kamin.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn

kákalàn, -en

järnugn, såttugn, i senare tid också
om rumsjärnkamin.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn

kåkelon, -en

järnkamin; sättugn

de va liasom di som bant om kåkelonen.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn II

vålta kåkelånen, gammalt uttryck för föda barn:

do vålton di kåkelånen.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugn

kákelón

ç-a 1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsbygge

kåkelonsbygge, n., -d,
pl. =, -n, af tegelsten muradt
l. af metallplåt bestående
skåp, som har sin plats på
en kakelugn af det slag, som
eldas utifrån skorstenen. Lj.
Äfven kåkelonsbåle.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsbänk I

kákalonsbëyty, -an

en kombination av bänk och säng,
stående vid ugnen i dagliga stugan med
fotändan emot ugnen och huvudändan
emot ytterväggen.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

J. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsbänk II

kákelaonsbæŋkj, -an

husbǿnan kan skala lèjza i
kákelaonsbæŋkjen
(händ. då han vilade sig på dagen).

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsbänk

kåkelonsbànzfs, m., -en,
pl. -a, -na, kakelugnsbänk,
benämning på en liten, invid
kakelugnen stående säng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsböle

kåkelonsböle, n., -d, pl. =, -n, af tegelsten murad l. af metallplåt bestående skåp, som har sin plats på en järnkakelugn af det slag, som eldas utifrån skorstenen. Äfven kåkelonsbödde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsdörr

kåkelonsdör, f., -en, pl. -dörar, -na, kakelugnsdörr. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnshål

kåkelonshùl, n., -ed, pl. =, -en, kakelugnsöppning, eldningsöppning tiv en kakelugn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnshuk

Kåkalonskrög, m., -en, pl. obrukl., kakelugnsvrå.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnslega

kåkelonslèja, f. -n,
utan pl., lega, hyra, afgift,
som erlägges för begagnande
af en annan persons kakelugn.

Karnarösa e mi fäldi kåkel-
onslèja for två år. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsler

kåkelonsler, n., -ed, pl. =
-en, litet af råtegel murad
skåp, som har sin plats ofvan
på en gammaldags allmoge-
kakelugn af det slag som
eldas ut ifrån skorstenen. Vj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsskruv

kåkalonskrùù, m., -skrùùven, pl. -skrùùvor, -na, kakelugnsskruf, skruf warmed delarne i en gammaldags järnkakelugn hopsättas.

Sakorsdysen kånzor jo kåkelonskrùùven. Lj.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsvärme

kåkelonsvärme, m., -n, utan pl., kakelugnsvärme. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakkorg

kǽgekòr , m. ,- kn, pl. - a,
- nd, kakkorg . Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakkvinna

kägelkvinna, f., -n, pl. -or, kringvandrande) f, -na, kakgumma, tvetebröds-försäljerska. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakkäring

kå²gaffàrin, f., -n, pl. -or, -na, kakkärring, kringvandrande hvetebrödsförsäljerska.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaksocken

kàgasókon, n.

socken förebyggande i flata kakor,
[som klipptes i mindre bitar]

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakstad

kågestå, f.,-n, utan pl.,
kakstad, skämtsam benämning
på magen.
de kler i kågestån. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas

kalå'ʃ, n., -ed, pl. = , -en
l. -or, -na, kalas. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalasa

kalåʃa (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) intr., kalasa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalasank

kalåsane, s., -d, utan pl.,
kalasande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kalenta

kaléṇta, f.,-n, pl. - tor, -na, rus (förorsakadt af spritdrycker).

Han e ènte nägga fo'd am kan tåar si en kaléṇta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalk

kalk, m., kålken, pl.
kålka, -na, kalk, nattvards-
kalk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalk

kalk, m., kålken, utan pl,
kalk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka
v.

kàlka -a -ad, p.p. -ad,
pl. -ade

di hade kàlkade vèdja a låwt;
dæn va ènta nan tapasenney før
i tiden.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
1.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka
v.

kàlka -an -a -ad

pass. den kàlkas vänt án

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka

kål²ka (- ar, - a, - ad, - ad, - a, pl. - ar)

th., kalka.

kål²kade vägg²a. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkand

kålkane, n. – d, utan pl.,
kalkande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkbruk

kalkbrŭg, n., -ed, pl. =, -ar,
kalkbruk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkbit

Kalkbid, m., -en, pl. -a, -na, kalkbit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkbunke

kalkbå'zka, m. -n, pl. -ka, -na, kalkhå'g. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkbänk

kalkbänk, m., -ar, pl. -a, -na,
kalkbånk, benåning på
en träback, vari utslackt,
fulviserad murkalk bearbetas
med klubbor och tillsättes med
vatten för att beredas till murbruk.

Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalket

kå̲lked (sällan -or) m. och f.,
n. -ked, pl. kå̲lkeda och efter
for̲, för, kå̲lked o.s.v., komp.
kå̲lkedare, -dast, kålkig, med
vidhängande kalk, besudlad
af kalk. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkfjäding

kalkfjäriz, m., -ən!
pl. -a, -na, kalkfjärding,
mindre tunna, innehållande
bränd, men ej utslackt kalk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkhål

kàlkhɔ̀l , -ɛd

kalkgrav

Nr 5109 Skarby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkhål

kalkhål, n., -ed, pl. =, -en, kalkhål, 1/ kalkbrott, 2/ fördjupning, ivari bränd kalk utslås. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkon

kalkôn, m. -ln, pl. -a, -na,
kalkugn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kalkona

kalkóna, f., -n, pl. -nor, -na, 1/ kalkon i allmänhet; 2/ kalkonhöna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkonfjäder

kalkonfjäder, m., -n, kalkon-
fjäder, 1/ utan pl., kollekt.,
2/ med pl. -a, -na. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkonkyckling

kalkónaftrèlin, m., -ln, pl. -a, -na, kalkonkyckling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkonkött

kalkonefägd, n., -et, utan pl.,
kalkonkön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ kalkonlyng

kalkónelyng, m., -ken, pl. -a, -na, kalkonfloek. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkonstek

kalkónestèj, m., -kn, pl. -a, -na, kalkonstek. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kalkonlocke

kalkónelòke, m., -n, pl. -ke, -na, kalkontupp. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkonägg

kalkönäddz, n., -ed, pl. =, -ər,
kalkonägg. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkkvast

kálkekòst, m., -kn, pl. -a, -na, kalkkoast, -borste. Ÿ.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ kalkkylva

kalkfrifla, f. i -n, pl. -lor, -na,
kalkklubba, aflång, i ena
ändan något tillspetsad träklubba,
varmed utsläckt, pulveriserad
murkalk bearbetas, då han till-
sättes med vatten för att beredas
till murbruk. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkning

kål²kning, m., -en, ∓ utan pl.,
kalkning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkpris

kalkpris, s., -et, pl. = , -en
l. -or, -na, kalkpris. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkspann

kål²kespàn², m., -en, pl. -a, -na, plink, åmbar, försedt med en blytapp grepe och afsedt att förvara kalkmassan, då väggar därmed bestrykas.

kål²kespàsten e. vhl i kål²kespànen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalksten

kalksten¹, m., -en, kalksten,
1/ utan pl. kollekt., 2/ med pl.
-a, -na. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalksten, m. -ar, -ar, -arna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkstycke

kalkstiffe, n., -d, pl. =,
-r, kalkstycke. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalktunna

kalktýnna, f. -, -r, pl. -nor, -na, kalktunna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall

kal, n., kåled, pl. =, kålen,
kall, gåll (om präst och klockare).

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall

kal, kalt, kåla

de e kált o fjyled;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall
a.

kal, n. kalt

vi kane jo änta seda i en kål
hjönfja a lèsa

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall
adj.

kal neutr. kalt

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall

kål l. kålor, m. och f., n. kålt, pl. kåla och efter bor, bår, kåla, komp. kålare, -last, kall. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kallt
adv.

kalt

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàla -aa -a -ad

di va di kalaa aalsjósa

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla II
v.

pass. kàlas, pret. =

de kalas för "spån"

(kallades)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla III

v.

dæn va en séks, fúl hús,

som kalas for "ryggavéin".

--- kàdaʃǿ, so kalad

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

di hade komanålnom so kalad,
som di leste i.

di sålde so kalad leta lèma-
-omkrig.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla

kål²a /-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr. ah inth.,
1/ kalla. di kål²a inzan ti hjär²e man. - kål²ar du int²e
hån²am for kar²? - kål²a po dråzan²a. - kål²a ti mi¹da, kap,
dår¹e, 2/ skälla, gifva någon l. ngt
skäll²sord. han bån²a o kål²a
sin kvinza på räl²et. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàla -an -a -ad

va fjèlsyabjèn dan e
krövsagrâvon vi kalan.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla

kàla -an -a -ad. p.p.
-ad; pass. kàlas i hela temat.
de kan ja ànte sí va de kàlas.
de va ja so kalad stòlpakùs.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla II

Östorpa dan va so kalad
jäsad, de kala di för "tänad".

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

di hade fø'r en fjè'l, kà_la di
for. a so kli_nte di me nø_vana.

dæn va ja en fji_la e_lor va
de skol_a kà_las

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla III

ja komon ènte i hué va
den kàlas (= kallades).

ja vrd ènte vá de kàlas for
(= kallades)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
J. Ingers 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla IV

v.

de va bära so kalad di

bäste römen.

de va ja vanmyla, so kalad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla:

di nȳdna jo, sa kalad.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kallande

kål²ande, n., -d; utan pl.,
1) kallande, 2) skällande, tilldelande af skällsord. Se
kål². Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†kalla s.

kål², f. -n, utan pl.,
grossan.

kåren² rustes¹ vår¹ en han-
håde² hat² kålan². Sj.

gårli² kåla² ti hantéra¹ golk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalmus-rot

Kálmarrǫ́d

bǫ́ktn. = Kalmus-rot

Fr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kalun

kolåen, n., -ed, pl. obrukl.,
bladmagen hos nötkreatur.

2
Han spinna böjsorna så
smal som kolåen. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kalaur

kalûr, m., -en, utan pl.,
kalufs.
kog en i kalûren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kal, -len, -a om.

(M. fl. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kål, m., kålen, pl. kåla,
-na, 1/ kalf, foster af ko
l. hind; 2/ uppkastning
ur magen uppkastade partier
af föda m. m.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv:

te a forbjùda ogdòmen
a dànsa om lørdakvèla de e
desàma som a formèna kàla a
hòpa. (så sorade en ung bonde
i Snåsetrakt vid en kyrkostämma c:a
1880 prosten Hannitzon i Kolkåka).

8148. Snåsetrakt, Gjemts hd. J.J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvbytta

Kålabùta, f.,-n, pl. -tor, -na, kalfbytta, stäfva, hvarur spåda kalfvar erhålla sin mjölkration. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvdans

kål²adåns, m., -en, utan pl.,
kalfdans, kalfost (maträtt).
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvfjärig

kålafjäring, m., -en, pl. -a, -na, kalffjärding, fjärdedelen af en kalfkropp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalokätte

kå²lakkätt, m., -n, pl. -ta, -na, kalfkätte. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvknäppa

kålaknäppa, s. -n, pl. -por, -na, trä- l. järnbygel att knäppa om halsen på en kalf, då han skall bindas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalvkyla

kälaftgla, s. i – n, pl. – lor, – na, träklubba med långt skaft, med vilken en på bete buxden kalfs tjuderpåle ned- och upplås, då djuret flyttas, efterson det uppåter betesförrådet. Dj.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalolort

kålalört, m. -en, pl. -a, -na, klump af kalfspillning.

"nad åned" de e en kålalört, talesätt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalvrumpa

kål²arömpa, f. -n, pl. -por, -na, kalfsvans.

kål²arömpa, bis, bis! ord varmed barn söka förmå kalfvar tiu ystra språng. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvsida

kå²lasija, f. 1-n, pl. -jor, -na, kalfsida, sidan af en slaktad kalf. Sj. Vi fick² en kå²lasija av² slaktaren.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvskinn

kålfiz, r., -ed, pl. =, -ez,
kalfskinn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvskinnsko

kálfinzskò, m., -skòwan,
pl. =, -na, kalfskinnsbko.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalosmoder

kålsmoor, f. -n, -en, utan pl.,
lifmoder (hos kor). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalrsteh

kå²lastèj, m., -en, pl. -a, -na, kalfstek. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvtjuden

kålatjør, n., -ed, pl. =, -er,
kalftjuder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kam

kom. -an. -a, -ana

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kam

kam, m., kámen, pl. kámna,
– na, kam. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamel

kamél, m., -en, pl. -or, -na,
kamel. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamfer

kåmfært, m., -en, utan pl.,
kamfer. Vf.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamfertsbränvin

kåmfærtsbrænvìn, n. -et, -ed, utan pl., kampersbränvin, med ~~det~~ kamfer tillsatt bränvin. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamfersprit

kåmfærsprìt, m., -en, utan pl., kamfersprit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammakare

Kåmmägare, m.,- n, pl. =, -rna, Kammakare. Ÿj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammakerska

kåmmägorja, f., -r, pl. -for, -na, kammakarhustru.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammardörr

kåmardör, f., -ör, pl. -dörar, -na, kåmmardörr. fl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammare

kå²mare, m., -n, pl. kå²mra, -na, kammare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammare
s.

kàmare, -a

fär-a -na di lå eya i
kàmaran.

= mindre rum vid sidan om stugan.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammargolv

Kåmargùl, n., -ed, pl. =, -en,
kammargolf. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kammarvindöga

kåmarvinzev, n., -ed, pl. =, -er, kammarfönster. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kammers

× (kammarhus)

kámors, -ad

kammare. litet oeldat rum.

vi kan jo sl. „kámorsad" mé.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamrat

kamerát pl. -or., m. d. f.

so sjör ja te mina kamerátor ...

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamrat

Kamerat, m., -en, pl. -or, -na, Kamrat. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamratskap

Kameråtskap, n., -ed, utan pl.,
Kamratskap. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kan

kan, subst., genus obestämbart, förek. bl.a. i ull. slå kan, åka kana. Ljusd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kana
v.

kå²na (- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar) intr., glida, falla.
²slinta.
²åtar ar, bréned kå¹nar. Gj
ja kå¹na fo ¹isen o vre bénad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kna

kåna, f., -n, pl. -nor, -na,
1) kana. glättana har gjort dom
en kåna i 1 åsen; 2) åksläde
med bloa 2 medar. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kana

obj. kåne

i förb. slå kåne

so slå vi kåne banfyta på

nelskåns is

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kana av

kana áw (- ar, - a, - ad,
áwkanad, - a, pl. - ar / tr.,
glida ned af.
mánen kana áw láled o slö
si fordárvad;
2/ intr., vill. för dö.
dödas på e áwkanad i da.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanal

kanål, m., -en, pl. -or, -na,
kanal, bredt och djupt afloppsdike. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kanal

Kanál — an

dee könstet där änte e så
mièd som en kanál i lö̀j

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanal

kanál -en

de álon kònstiaste de e ad
don e ìyen kanál a gàn íy
te lóy

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanalj

karnål, m. och f., n. -let, pl. -lija, utan komp., som uppför sig som en kanalje.

din karnålija slyna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanalji

karnâli, m. - lijen, pl. - lijor, - na, kanalje. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanariefågel

kanárifûl, m., -en, pl. -a, -na, kanariefågel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karnali

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kandidat

kandåt

kandåt Låsan

(om Per Larsson)

8148 Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanel

kanél, m., – ln, -ltan pl.,
kanel. Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanelbi

kanélbid, m., - bn, pl. - a,
- na, kanelbit. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanelsmak

kanélsmœg, m., -n, -n, pl. -ar, kanelsmak, af kanel förorsakad smak. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanelstrut

Kanélstrut, m., -ar, pl. -a, -na, kanelstrut, strut innehållande kanel. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanelstycke

kanélstiffke, n., -d, pl. =, -r,
kanelstycke. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanhända

kanhända, adv., kanhända.

Ljunits hd

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanna

kå²na, f. i, -n, pl. -nor, -na,
1/ kanna, ett rymdmått;
2/ mått-kärl rymmande 1 kanna;
3/ med lock försedt trä- f. ö. tenn-kärl, hvarur svagdricka dricks.
4/ litet med grepe försedt träkärl hvari hjulaxlars smörjande afsedd tjära förvaras; Lj.
5/ kaffekanna.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kannvis

kånnvis, n., oböjl., förek. blott i uttr. i kånnvis, kanntals. Ljungby.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanon

kan¹ōn, f., -ən, pl. -ər, -nə, kanon.

dən stō²rə kan¹ōnən, di hā²də və¹ lē¹psi, hən hē²də fē²dzə, o nər fē²dzə bə²rjə gnē²dzə, da rē²stəs bō²də hē²s o vē²dzə. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanske

kånse, adv., kanske. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kansli

kanseli¹, n. ,- -liɟed, utan pl., landskanseli. Ɣj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant

kant, m., kanten, pl. kantor,
– na, kant.
kanten på en grav, en ägor,
en tröja o. s. v. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kant
s.

kant , -en

sätta på kant

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanta

kå̄nta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., kanta (klädesplagg).

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanta sig

kånta si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., gå med stolta vridningar på kroppen, gå så att end. inneboende stolthet, högfärd dryghet får uttryck genom kroppens rörelser (om människor och hästar). den gången hon kåntar si, så en kan tro de e nåd.

kårlija sig ti kåga o kånta si. Gj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantank

kåntane², n.,–d, utan pl.,
kantande (om klädesplagg). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantband

kåntebön, n., -ed, pl. =, -en,
kantband.

glim nu ente o fjov kåntebön
ti trojan! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantning

Kåntniŋ, m., – kn, utan pl.,
kantning. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantra

kåntra (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl.-ar)
1/ tr., stjälpa, vända båten i
vädret på en båt, ett tråg, en
vagnskorg el. annat liknande föremål;
2/ intr., kantra.
båten kåntra lätta vh lan. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapell

kapél, n., -ed, pl. =, -en,
benämning på ett litet, trångt
boningsrum. Även kapérn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kapern

Kapĕrn, n. -ed, pl. =, -en,
benämning på ett litet och trångt
boningsrum. Även kapĕl. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapitel

kapitel, n., -ed, pl. =, -en,
(kapitel i en bok).

Vi har två kapitel i läxa
om Jesu bergspredikan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapitelstake

kapitelstägle, m., -n, pl. -ga, -na, skämtsam benämning på människans ben, fot, en af de två nedre extremiteterna.

ta kapitelstägana ti di, pøg!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaplan

kapelån, m., -ln, pl. -or, -na,
kaplan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapp

kap, genus obestämbart, förek. bl.a. i uttr. gå, lämna, rida, springa, föra om kap, gå, löpa, rida, springa, köra i kapp.

Lj

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa

kåpa², f. -n, pl. -por, -na,
1/ kappe, ett rymdmått;
2/ kärl af en kappes rymd;
3/ kappa, ett klädesplagg;
4/ hälpartiet af läderskodon.
kåporna e nertreda po lårskona².

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappas

kaps (kaps, kåpte, kaps,
imperat kaps. pl. =) def.,
kappas.

Ja ska kaps me di ti gå.
di kåpte am vem pam
skule ble fust. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappknapp

kåpeknåp, m., -kn, pl. -a, -na, kappknapp, knapp i en fruntimmerskappa. Lj.

№ 323F Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappland

kapelán, s., pl.=.

gammalt rymdmått = 1/32 tunnland.

et hús ma et kapelan jår.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapplandt

kapelån, n., -et, pl. =, -en,
kappland. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapplandsvis

kapelåŋsvis, n., oböjl., förek. bloŋ i nätr. i kapelåŋsvis, kapplandtals.

haŋ pålde jören i kapelåŋsvis. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapplomma

kåpalömma, f., -n, pl. -mor, -na, kappficka, ficka i en frantimmerskappa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapplöpning

kapLöpneg , pl. -or

kapp-lån

Obs. Ä enkla Löpa heter Låna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapafoliom

kapafóliom

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapprock

kåprok, m., -kn, pl. -a, -na, kapprock, gammaldags mansöfverrock med bredt ned öfver axlarne räckande slag.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapprockknapp

kåprokknàp, m., -kn, pl. -a, -na, kapprockshknapp. se kåprok. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapprakkrage

kåprakakråve, m., -r,
pl. -va, -na, kapprockskrage.
se kåprak. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapprocklomma

kåprokalòma, f., -n, pl. -mor, -na, kapprockspicka. Se kåprock. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappsnickelag

Kåprokaslåv, n., -ed, pl. =,
-en, nedöfver axlarne räckande
plag på en kapprock. Se Kåprok.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapprockärm

Kåprakacèrm, s., -en, pl. -mor, -na, kapprocksärm. se Kåprak. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappslag

Kåpeslår, n. -ed, pl. =, -en,
kappslag, nedöfver axlarne
räckande slag på en frun-
timmerskappa. Gi.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappvis

kå²pevis, n., oböjl., förek.
bl. o. i utr. i kå²pevis,
kapptals.

tyd²zemånan hå²de lus i kå²pevis.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappärm

kåpkäran, s. -kn, pl. -or, -na, kappärm, ärm i en frantlim-merskappa. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapson

kapsån¹, m., -ln, pl. -or, -na, kapson.

kapsån¹ har di fo stu̇²da. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapten

kaptín, m., -en, pl. -or, -na,
1) kapten (sjö-, armékapten),
2) epitet på en rusig karl.
han blé kaptín, o dé sa han
såwna va bórd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kapulla

kapå¹ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr., halshugga.

kapå¹ta en hö²na. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar

1/ kar, 2/ kär, n., kärad, pl. =, kärn, kärl.

e dær van i kärad?

dær e tre kar ånzor brönn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffin

karafín, f., -en, pl. -or, -na,
karaff, karafin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karaktär

kalatöa. -en

mangårdsbyggnad. karaktärsbyggnad. huvudbyggnad
i större egendom.

dær va en stör sten dær den gàmla
kalatöan hadn lègd (i Karlsborg).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karaktär

kalelór, m., -hn, pl. -or,
-na, titel.

va for kalelór ska en ji
en sónen kar? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karaktärslånga

Karaktärslånga, f., -n, pl. -ngor, -na, karaktärs-, manbyggnad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kramella

Karamèla, f. -, -n, pl. -lor, -na, Karamèll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaanellbark
s.

kamélebörk . pl. -a

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karda
s.

kårda, f. -r, pl. -dor, -na,
karda. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karda

sl.

kàrdja, -an, -or f.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanda
v.

kàn̲da -a -ad

kàn̲da a sp̀ɛ̀n̲ga

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karda
v.

kårda (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl.-ar)
tr., karda.

kårda tå, blår, fåtlfål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardank

kårdank, s., -d, utan pl.,
kardandé. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kardeska

kårdesa, f. i -n, pl. -sor, -na,
kvinna biträder någon vid
neckardning.

di hade åta kårdesor ti
ågas i går. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kardegille

kå:rdejɨ:le, -ed, pl. =, -en

sammankomst för kardning av ull.

de va ope ve bɛ:lɛge dæn va kå:rdejɨ:le; so då:nsa di a hade rø:let.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardgille

Kärdegille, n., -d, pl. =, -n,
Kardgille, en matmoders
uppbddande af döttrar, pigor
och hjälphustrur i byn för att
biträda vid utkardning.
Vid sammankomsten bestods
mat och dryck i god och riklig
mängd, men något egentligt
kalas förekom aldrig. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardning s.

kårdning, m., -en, utan pl.,
kardning. Vg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardnubb

kårdenòbb, m., -en, pl. -a, -na, kardnubb, nubb af den sort, som användes vid lädrets fastspikande på kardor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardus s.

kardús, m., -en, pl. -or, -na,
kardus (om rök- och tuggtobak).
Lj:
en kardús ärtlogát.
en hal kardús svartánzkar.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kardvisan

kårdevisan, f., förek. blott i best. sing., kardvisan, en visa som besjunger ett kardgille. se kårdegille. Lj.

Visan börjar:

Den sed från forna dagar på Landskånnes ån,

Sannolikt diktad av Per Thomasson.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karet
s.

kar|t, -an

(äkdom)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kårkyll

kǫ̊rahæ̀l, m., -en, pl. -or, -na, kårkyllа. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< karklut

kå²raklùd, m., -kn, pl. -a, -na, disktrasa.

kré¹skn lij²asàm kri¹stns pat, nar han ad kå²raklùdn, talesätt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl
s.

kar. 1 en

manspersson

de va en snål kår

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karl

kar, m., kårn, pl. kåra,
– na, karl. Lj.

en rånter kar
en stor, jälank kar
en kåre aw kar, en karlakarl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl

Kar. -en. kàra, -ana

M. J. J. M.

àle kàrana mysan äv

kärl. vid tillverkning till gudstjänst.

mysa mösa, resp.-ord anv. i st. f.

det genuina kùa.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karl

kan pl. kåna

fæmentmon a kåna di

både ihöpa s: i fattighuset

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kark

kar, -en, kar-a, -ana

di va alti tol kar-a (rämd.
hä ste båra likbårarna)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kal

M. kàːa „ Lg. kaːl

stœːa kläftlä kàːa

M. kàːa på nytt i'akttaget 1956
hos P.N.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kal
s.

kal, -en, pl. kàlja, -ana

men de va en snél kál

dan va en kál, som injte -en.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlarbete

kåraarbèj, n., -ed, -etan pl.,
karlarbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kanske

kål[2] , m. , - n , pl. - la , - na ,
kanhund l. - katt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karled

kalkd

nederste leden på hästens

fot;

(m. fl. 1854)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlgalen

kå²ragål'en, ~~xx. xxk~~ f. i, a. - gål'ed, pl. - gål'na, komp. -gål'nark, - nast, karlgalen, som ifrigt åtrår karlum-gånge, om kvinnor. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalkund

kalkån, m., -kn, pl. -a, -na, kankund. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x karlkatt

kalkáta (obest. pl.)

hankatter

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kulkat

kalkát, m., -en, pl. -a, -na,
hankaū. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlkläder

kå²raklè̀d l. -or, ~~n. -ar~~ f.,
n. - klè̀t, pl. - klè̀da, utan
komp., karlkläder, iklädd
karlkläder, om fruntimmer.
pi²jan va kå²raklè̀d. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlkläder

kå²rakl̀ä̀r, m., -na, pluralt, karl-, manskläder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlsko

kå²raskȍ, m., -skȍwen,
pl. =, -na, karl-, manssko.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karlaskunk

kàrəskɔ́ŋk, -an

manfolksläktare i kyrkan

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlstol

kårastòl, m., -en, pl. -a, -na, karlstol, -bänk, på manssidan stående kyrkbänk.

Før sa én ålri nåd fråwenbèmor sèda i kårastòlana.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× karlsvagnen

Kårsvognen, m., förek. bloa i best. sing., stjärnbilden Karlavagnen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karltycke

kåratjyffe, n., -d, utan pl.,
karltycke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kultaffel

kårataffla, f., -n, pl. -lor, -na, kråtaffel för en karl. tös, har du kåratàfflor pø.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlv.

kå²råvis, n., oböjl., förek. blott i uttr. ifr kå²råvis, på karlvis. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlvänd

kå²ravènd l. -or, m. och f.,
n. - vènt, pl. - vènda, komp.
- vèndare, - dast, karlvulen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlvänt

kåravènt, adv., komp.-vèndare, -vèndast, karlvalet.

dh va kåravènt gort aw kn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karm

kårm, mr, kårmen, pl. kårma,
-na, karm /dörr-, fönsterkarm/.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† karmärke

kå²ramärffe, n., -d, fl. =, -n, bomärke, begynnelse-bokstäfverna tiu en persons för- och efternamn.

P. H. S. är eŭ kå²ramärffe för en mindre skrifkunnig karl, som heter Per Hansson. Lj

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X kanske

påraspräle, n., -d, pl. =, -n, 1/ sönderigt ler- l. porslinspärl; 2/ föråldrigt epitet på ett ler- l. porslinskärl. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karta
s.

Kàrta -an -or -orna

i'sht använt om karta över by el. hemman.

stiên va wédtan på kàrtan ---
om en kyrkostig

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karta

kårta, f., -n, pl. -tor, -na,
karta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavallen

kåravàn, n., -- ld. utan pl.,
för kårls diskande afsedt
vatten. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasa
v.

kàsa -ar -a -ad

glida, utsjpka

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kasern

kasér. -en.

den va en kasér ude

(mål. ist Killesjö).

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasern

kasär, m., -en, pl. -a, -na,
kasärn (på krigsfack). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kass

Kas, m., kåsen, pl. kåsa, -na, 1) kasse, af garn bunden bärkasse (för fisk m. m.) l. nät att förvara ull uti, 2) om bi då de fästa sig på varandra så att de bilda en stor, hängande klump. ta hela kåsen på grenen o lossa en åtta syvan, så går bijen sel i. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kass

kas, m., kåsn, plan pl.,
kassa, påfrestning.
de fär si, am hånses för
hår en bra kas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↓ kassa

kåsa!, interj., warmed
man skrämmer en katt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kassa

påsa /- ar, - a, - ad/ inth.,
vara pidt nedhångande.
dra af bojsorna o la dom
lenta påsa, jo den len.
bijen svärmor snart, di har
påsad i flera da. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kašank

kåšank, n. ,-d, utan pl.,
sidl nedhängande.

de va et fårlut kåšane po
di bijen, ska di int svärma,
mone. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassera

kasséra (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) th., kassera. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassaman

kas-se-rank, n., -d, utan pl.,
kasserande. Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasuslista

Kaséruliśta, ſ.,-n, pl. obrukl.,
förek. mest i nter. våra ſo
kaséruliśtan, vara upptagea på
liśtan, förteckningen öfver kasse-
rade saker, vara kasserad.
Jakapspélaman e ſo kaséruliśtan
for lånze sijhn. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast

Kast, n., Kåsted, pl. =,
kåsten, benämning på den
mellan två fåror liggande
delen af en tiu plöjning in-
fångad åkerfält.

Vi har ploft två kast i dag.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast

kast, n., -kåsted, pl. =,
kåsten, kast, kastning.
de for sta sit kast. Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kåstfa, =

kåsta, snî, skotta

snõ;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kasta
s.

kàsta pl. -or

kastmaskin för sådeskastning.

so hade di kàstor di kàsta.

J: „kastor" varmed de kastade.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta
v.

kàsta -ar -a -ad

spec. = kasta säd (för sortering)

so hade di kàstor di kàsta

s: "kastor" (kastmaskiner) varmed de kastade

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta II
v.

kàsta -ar -a -ad

va dær en kå' som kàsta ---
(ùd kalorning)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta III

v.

i bet. slänga, kasera:

dær mulna mèed bræ óp på dæn tiden; dær va mèed di fek kàsta.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kasta.

Kàsta -an -a -ad

äv. om viss fiskfångstmetod

vi kàstan hàn ìga på grìman

m.f. 1910. Svante

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta II

kåsta snår

vi får íd a kåsta snåroma

i sjön

fiskar-redskap

Svarta

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kasta II
v.

han tø' kvinjan a kåsta
na wid om trajan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

kå²sta (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) 1) kasta, genom kast- ning rensa såd. kå²sta porr, 2) skaka. kå²sta sni, 3) intr. kasta, om djur som framföda fostren i förtid. mårən, kåwən, fårəd, såwən har kå²stad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta sig

kåsta si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl., kasta sig. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastānr

Kåstane, n., -d, utan pl.,
// pastande, 2/ skattande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanj

pl. kastanjer, -orna

frukten; själva trädet heter

kastanjeträd

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kastanj

pl. kastanjor, kastanjor

el. kastanjor.

(frukten)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanj

kréstån, ƒ., -ån, pl. -or, -na,
kastanj, frukten af kastanjträdet

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanjblad

kreståneblå, n., -d, pl. =, - r,
kastanjblad. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanjblomster

kastaneblomster, n., -ed,
pl. =, -en l. -na, kastanjblomma,

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanjeträd

kastanjeträ, n., -d, pl. =, -n,
kastanjeträd. Ö.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastanjetråd

kastanjetråd, n., pl. =

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits Lc

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastare

kåstare, m., -n, pl. =, -na,
skoūare (af snö).
kåstarna kömor val po
dina påjen me. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. kastlina

Kä²stlelìna, f.,- n, pl. - nor, - na, kastlina, benämning på en lång draglina af läg, hvilken på den tid, då af allmogen endast farvagnar med 4 skaldar användes, fastgjordes vid skalmarnes päste, så ofta det behöfdes att med tillhjälp af ett par extradragdjur forsla ett tyngre lass.

När vi skäle² af ¹am bå²kana me ¹salä¹sen, so häda vi kä²stlelinar. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastmachein

kàstemaʃin

maskin för sådeskastning (= kàsta).

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastrull

kastrol -en -a -ana.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastull

kastråål, m., -kn, pl. -or, -na, kastrua. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastrullstjärt

kastrólastàrt, m., - en,
pl. - a, - na, kastrullhandtag.

kastrólastàrten e ángan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kastskuffa

kåstlåskòffa, f., -n, pl. -for, -na, kastskyffel, liten, med kort skaft försedd träskyffel, varmed spannmål kastas för att rensas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katastrof

kàtastrɔ̀f, -en

jfr kàtabalik, uppt. fr. Skåby.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakekes

kakakis, m., -kn, pl. -,
Sulkers lilla kakekes. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katolicism

best. f. katolismen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katolsk

katólsk

de va nók ifrå de katólska

(tidevarvet, systemet)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katolsk

katólsk

best.f.pl.:

di katólska fjòrkorna e

fòla ma glitor.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt
s.

kat. -an. -a. -ana

di skola slå kåtan ow tyjan

(ett uppträ på festlagsmåndag)

Nr4569 V.Nöbbelöv, Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt
s.

kat. -en. -a, -ana

va di ända fick bevis för, de
fick kåtana där ope

(om sill el. fisk).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ratt

Ratta

'Ratter'

"gamla Ratta lavar åsse
mill'j ... "

S. 115

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rau

Rau

"de e plesis saann vå svårte Rau..."

S. 109.

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kats

kat, m., kåtən, pl. kåta, -na, kaū. Sj.

en bōne ---- hade en vid Kåt
a et vit pōtakrus. (Skåby)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Katta-balik

kàtabalik, -en

folkslym. för kalabalik, slagsmål

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kate-as

kå²tå-às, n., -et, pl. =, -en, kattas, epitet på en katt.

En mängd epitet, skällsord, som användas om katten, finnas i målet, ss. kå²tadö-vel, -fån, -fånskap, -jäkel, -jävel, -träl m. fl. finnas i målet. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4/katbånd

²kåtabène, s., -d, utan fl.,
hankatters samlande omkring
en brunstig hona.

Hær e sant ²kåtabène ¹ältid,
aw de vi hær tovkåta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katthår

Kåtahår, n., -hd, pl. =, -hn,
kattahår. Ly.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kattkåsa

kåtakòsa, f. -, -r, utan pl.,
kaustrumpa, benämning på ett
slags stickningsarbete, som utföres
så, att det stickade tyget blir likar-
tadt på båda sidor, då vid vanlig
stickning tyget däremot får rät- och
avigsida. Jf. jöra kåtakòsa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåtalort

kåtalört, m., -en, pl. -a, -na,
klump, hög af potäck. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kattmöt

kåtamöj, n., -et, utan pl.,
kattråck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kattost

kålaost, m., -en, pl. -a, -na,
kattost, benämning 1) på vildt växande
malvaarter, 2) på fröhuset hos dessa.
kålosla kan en jo äda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katpiss

kåtapiss, n., -hd, utan pl.,
katurin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kottpära

kåtapåra, sf., -n, pl. -ror, -na,
buru-, gran- l. lärkträdskotte.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kattumpa

kål²arɔ̀mpa, f., – n. pl. -por, – pa, kattovans. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kattskinn

kål¹sin l. kåt²asin, n., -ed, pl. =, -en, kattskinn.

den kåt²an e av kål¹sin. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kattslag

kåtaslåv, n., -et, pl. =, -en,
kattslag, - ras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kattsnurra

kåtasnöra, f. -n, pl. -ror,
-na, kattsnurra, af en tunn,
smal, aflång, på en tråd trådd
träbit bestående snurra. Skój-
ligen har namnet bildats af det
hvässande ljud, som uppkommer,
då man drager i trådens ändar
och därigenom sätter träskifvan
i svängning. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall-träg

kålaträ, n., -träved, pl. =,
-träven, kalträg, fåträg, hvari
man gifver kalfven föda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katöga

kåtayja, n., -d, pl. -yjen, -dn,
// katöga, 2/ i pl. äfven benämning
på växten förgätmigej: myosotis. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kattögon

pl. kàtajjen

vàkn. = Mjosotis arvensis.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

katt ögon

kàtayj'an

växtn. = Primula farinosa.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåvla

kå²vla (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) tr., kafla.

kå²vla dej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavla ner

kavla ner¹ (-ar, -a, -ad, ner-
kavlad, -a, pl. -ar/ tr.,
vika ned, nedvika.

kavla ner¹ ärmorna, böjorna²,
håsorna². Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavla upp

kavla ¹åf (-ar, -a, -ad, åf-
kavlad, -a, pl. -ar) tr.,
vika upp, uppvika.

kavla åf ²böjsorna, ²ärmorna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karlank

kåvlane, n. ,-d, utan pl.,
kaflande (af deg). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kavle

kå²vle, m. ¹- n, pl. - la, - na,
kafvel.
han bant kå²vle i mo¹zan
po kvi²zan.
en kå²vle ti knyda o¹vor. Gj.
kå²vle nar en bå²gar bro.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavring

kàvring

grovt rågbröd, som bakats
två gånger;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavring

kàvrer -en -a -ana

ett slags grovt bröd

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kavta

kå²vta (- ar, - a, - ad, - ad, blote i n. sing., - a, pl. - ar / intr.), kafva.

kå²vta me å²rna o be̲n. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kavtand

Kåvlane, n., -d, utan pl.,
kafvande. Ÿ.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ked

ftse, m. orb f., n. fatteas, adj.

pl. ftsea, komp. ftseare, ftseast,

förek. i uttr. ftse au, ledsen på,

trött på, missbelåten med.

ja e sa ftse au di, pag.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

keda av

ffea aw (ffear, ffea, ffead,
awffead, pl. -a, ffea, pl. -r)
fr., nürötta, nttråka, göra
missbelåten.

min madmowor hon tror vel hon
ska ffea mi aw, så ja ska ga
ifrå ffenstan, men ja e inte så
lat awffead, motro ej.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kedung

Kädiz, m. -kn, pl. -a, -na,
kädja, som användes till smycke.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedja

Tsädja, f. -n, pl. -jor, -na,
kädja. I nyare målet.
I äldre tsädiz. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedja
s.

hjèdja pl.-or

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedja
s.

tjèdja pl. -or

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedjemila

2
Spädjemila, f. -n, pl. -lor,
-na, munbett, hvarvid är
fäst en liten rädja att
spännas om hästens underkäk.
G.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kejs

kejs pl. -a

ett slags fiskhåv; anv. vid

kräftfångst.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɕi

× kejs

ɧɕæjs, m., ¹-en, pl. -a, -na, liten fiskeryssja. paråårs hål² sal² ɧɕæjs i mu²sen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kejtare

kʰäjsarɛ, m.,- n, pl. =,- rna,
kʰäjsare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kejsarinna

kejsorina, f. -n, pl. -nor, -na,
kejsarinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kejsarkrona

pl. Kejsarkrönor,

växter, Fritillaria Imperialis

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kejsarkrona

pl. kejsarekrönor, -na

blomsternamn.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† keka

Ssēja (- ar, - a, - ad) intr., pika, häftigt draga efter andan.

Ssēja ēfter ān. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Kekande

Sjäna², n.,- d, utan pl.,
kikande, häftigt dragande
efter andan.

Snarglutten ana², för va de i ett
Sjäna² ekor ana².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kekhosta

ffsejehòsta, f.,- n, utan pl., kikhosta.

nær di har ffsejehòsta, ska di driffa marramilfs. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Kelen

fjälen, m. och f., n.-led, pl.-na och efter for, för, fjälen o. s. v., komp. fjälnare, -nast, bortblekad, om barn.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kelendägge

Pelendedza, m., -n, pl. -dza, -na, kelgris. Epitet på ett bortklämadt barn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kelenhet

fjälenhèd, m., -en, -er, utan pl., klemighet, bortskämdhet.
Lj.

"

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kelet

fjäl²ad och efter jor¹, jör⁴, fjäl¹ad, komp. fjäl²nare, -nast, förklenadt.

gluten snå²kar pa fjäl²ad.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kelna

Spelna (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing. , -a, pl. -r) (inth. , kela. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kelnande

Kelnare, n. -d, utan pl.,
kelnande. Gj.

.№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kibb

tʃ́ib, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
smeknamn på en kalf.
Äfven tʃ́ibes, m., - en, pl. - a, - na.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kibelett

fʃivorlèt l. -or, m. och f.,
n. - lèt, pl. -lèta, komp.
- lètare, - lètast, hetlefrad,
hetsig, ängslig.
en fʃivorlèt hest.
ja ble lijasàm lid fʃivorlèt, nar
ja sa dar va forvèn på vàjen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kiberlett

tjivorlet¹, adv., komp. - are, sv.
- ast, hetlefradt, hetsigt, ångs-
ligt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kibelətthet

Ƒjivorlätthed, m., -en, utan pl.,
hetsighet, ängslighet.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kick!

fritt!, interj., fytt!

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kik.

Spiff, m., 1-er, utan pl.,
förek. i utr. ha spiffen på
nån l. nåd, ha uppmärksam-
heten riktad på.

Han hade spiffen på mi-
dan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kika

Spitta (-ar, -a, -ad, -ad, blåa i
n. sing., a, pl. -r) intr.,
kika (glo). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kikande

²
Skiffrande, n., -d, utan pl.,
skikande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kikare

2
Hiffark, mr., -n, pl. =, -rna,
kikare. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kikhosta, s.

tjèjehosta;

4760:14

Nr 12275 Ljunits hd, Skåne

Ernst Wigforss ca 1906 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kikna

ffina (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing., -a, pl. -r, pres. particip ffinandes) intr., källa på huvudet ah pissa med ögonen.

Tösen kom ffinandes här hid i går. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kikna av

ʃʃina aw (-ar, -a, -ad, aw-
ʃʃinad, pl. -a, ʃʃina, pl. -a)
inte., 1) svimma. ivarsvenska
ʃʃina aw nar han ble årelàn,
2) dö. - di två ʃʃeglizana e
awʃʃinada. Lj.

Ljunits hd
№ 323.
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiknande

spinal, a., -d, utan pl.,
hållande på huvudet under
det man hisar med ögonen.
L.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kil

fʃil, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
kil. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kila

ʃpi²la (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -k, -a, pl. -r) fk., kila.

ʃpi²la plen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kila

v.

kila (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r)

intr., kila, ung. för gå, springa.

kila på, fortsätta. Gj.

kila åv, begifva sig åstad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kila sv

fkila am (-ar, -a, -ad, am-
fkilad, pl. -a, fkila, pl. -r)
intr., kila åstad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kila itu

ſpila itu 1/- ar, - a, - ad,
itu 1 ſpilad, pl. - a, ſpila,
pl. - r) fr., sönderkila.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kilande

²kilare, n., -d, utan pl.,
kilande, t. ex. af stenar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kilhål

fjilhúl, n., pl. =

hål utlagt med kil.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ killervisp

¹fjälorvisp, m., förek. blott i det skämtsamma uttr. ¹fjälorvisp i Dalboréne, fisk, smörj. Dj.

Var snäll, så får du ¹fjälorvisp i Dalboréne!

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds dotter

Killeröds-dotter l. -dotter, f.,
-ter, pl. -tra, -ra, dotter
från byn Killeröd i Skårby.
Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbdräng

Killeredsdräng, m., -en, pl. -a, -na, dräng från byn Killeröd i Skårby sg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbstår

Spilarsdsår, n., – ed, pl. =,
– en, 1/ får från byn Killeröd
i Skårby, 2/ tacka från do.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds föl

Killeredsföl, n., -et, pl. =, -en, föl från byn Killeröd i Skårby. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbsgalt

Killeredsgält, m., -en, pl. -a, -na, kastrerad gårgalt från byn Killeröd i Skåne.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds glytt

Killeredsglätt, m., -en, pl. -a, -na, barn från byn Killeröd i Skårby. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbgris

Killeredsgris, m., -en, pl. -grisor (sällan -grisar) -na, gris från byn Killeröd i Skårby. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Killerödsgylt

Killeredsgylt, s. -en, -ar, pl. -or
-na, ungsugga från byn
Killeröd i Skårby. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbbehemman

fjälaredshemman, n. -d,
pl. = -n, bondhemman -gård
i byn Killeröd i Skårby.

Lj.

Mårtenssonen sålde fast fjäl-
redshemmaned te Ålen i Vistorp,
men sjelen äyska han si. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds hus

Kilereds hus, n., -et, pl. =, -en, husläge enhet i byn Killeröd i Skårby. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds häst

Spilleredshäst, m., -en, pl. -a, -na, häst af harkön från byn Killeröd i Skårby. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbjord

Spilaredsjör, f. -n, -en, -ar
pl., den i Spårby belägna
byn Killeröd hörande jord.
Spilaredsjören e ärta sådan
grund o skavlér. Ej.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröd Kalv

2
Killeröds kål, m., -en, pl. -a, -na, kalf från byn Killeröd i Skårby. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbko

Killeredsko, f., -kowen, pl. -redskör, -na, ko från byn Killeröd i Skårby Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröd kviga

Fjällereds kvija, f. -, -r, pl. -jor, -na, kviga från byn Killeröd i Skårby sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killerödskorna

Pilleredskvinja, f.-n, pl.-ror, -na, kusten från byn Killeröd i Skårby sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killerodskäring

Killeredsskäring, s. -en, pl. -or, -na, skäring, gumma, kustra från byn Killeröd i Skåne.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds lamm

Fjälleredslàm, n., -- ed, pl. =, -- en, lam från byn Killeröd i Skårby. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killerödsman

Stugusittare, m. -n, -ar, pl. -a, -na, gift Karl från byn Killeröd i Skårby Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds mån

Killeröds-mår, f. -, -or, pl. -mårar, -na, sto från byn Killeröd i Skårby Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killerödspåg

Killeredspåg, m., -en, pl. -a, -na, pojke från byn Killeröd i Skårby. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröarne

Killeröarne, m., -n, pl. -na, -na, sargalt från byn Killeröd i Skårby. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killnödspiga

Spilaredspija, f.-n, pl.-jor, -na, piga från byn Killeröd i Skårby. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fjälkeredsdräng m.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröd

Killaredsö, s., -sömen, pl. -sör, -na, sugga från byn Killeröd i Skårby sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröd

Killeredsön l. -sön, m., -en, pl. -or, -na, son från Leyn Killeröd i Skårby. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröställ

Killeredställ, n., -d, pl. =, -n,
bondhemman, - gård i byn
Killeröd i Skårby. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröbtjur

Killeredstjur, m., -en, pl. -a, -na, tjur från byn Killeröd i Skårby. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds tös

Pilaredstös, s. -en, pl. -or, -na, flicka från byn Killeröd i Skårby. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killerödsunge

2
Killeredsunge, m., -n, pl. -ar, -na, föräktfull benämning på barn från byn Killeröd i Skårby. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Killeröds väden

Pilåredsvår, m., -en, pl. -a, -na, bägge från byn Killeröd i Skärby. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Källorsök

Pilersdsöj, n. -, -ed, pl. =, -en,
kärr från byn Pileröd i
Skårby sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kilning

Spilning, m., -en, utan pl.,
kilning, t. ex. af stenar.
G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kilo

tjílo, n.

(inkommet på 1880-talet)

hålt tjílo

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiltärk

fʃ̊ilasèrfʃ, m., -en, pl. -a, -na, särk med kilar i sidorna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kim

kim, n., 1-ld, utan pl., maltgrodd.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kimma
och impers.

kimma (-ar, -a, -ad) intr. V
kimma, ljuda med svagt,
klent ljud; om kyrkklockor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kimret

²fjimred l. -or, m. och f., n. -red, pl. -reda, och efter for, för ¹fjimred o. s. v., komp. ²fjimredare, -dast, kitslig, orolig, svårhandterlig. Om djur.

¹Kowen va ¹lita ²fjimred straejs, nar hon ²skula ²malkas, men nu e ¹hon vist ²lata ²fjimred. ¹Ojen ble ²fjimreda, nar di sa ¹laged. Lj.

N 223.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kimmande

²kimmande, s. -d, utan pl., kimmande, ljudande med svagt, klent ljud. om kyrkklockor. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kimiök

fsmrɔj, m., -ɐn, -ɐn fl.,
kimrɔ́k. gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kimröksskardus

s

kimröjskardus, m., -en, pl.-or, -na, kimröksskardus, kardus innehållande kimröjk.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kimröksspapper

Skimrojspapèr, n. -- ed, utan pl.,
skimröksspapper, - omslag, papper
utgörande omslag för skimrök.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kindtand

fjäxtån, m., -kn, pl. -tån, -kn, kindtand. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kink

Kinʒʃ, n., 1- kd, utan pl.,
kinke. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kink

kinzʃ, m., -en, pl. obrukl.,
kindben, kindens medf fram-
skjutande parti.
månen hade fått hul pw
kinzʃen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kinka

fjinʃfa (-ar, -a, -ad, -a, pl. -r)
inh., kinka, para kinkig.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kinka

fsin²fsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -r)
tr., kinka, slå sönder t. el.
glas- l. porslinssaker, varav
ett klingande ljud uppkommer.
fsin²fsa flå²skor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kinket
a.

hèjtfad, neuta. =

kinkig, besvärlig.

jå, de kan våd lrta hèjtfad nä
en tàga (känd. vädret)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kinkel

fsin²fsed l. -or, m. och f., n. -fsed, pl. -fseda och efter bor-, bör, fsin¹fsed o.s.v., komp. fsin²fsedare, -dast, kinkig.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kirra

fspira (-ar, -a, -ad) intr.,
lirra, rinna.

blowed der fspira presis som
nar en stiffor en gas.
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Birsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kis

kis[1], m., kisen, pl. kis[2]a, -na, kisse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kisa

fg Ìsa, -an

kisse, katt (mest i tilltal och anrop)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisa

ʃpi²sa (- ar, - a, - ad, - ad, bl. a. i n. sing., - a, pl. - r) intr., kisa.

ʃpi²sa me ʒ²jarlen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisande

fpis^{2}ank, n. -d, utan pl.,
kisande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista

kista², f., -n, pl. -tor, -na,
kista. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista
s.

fjista, -an. fem.

ja så äta dendänada
fjistan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista
s.

fjista pl. -or

di hade fina fjistor ina
inlelade blomor pa.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista
s.

fjìsta, -an
i bet. likkista

hyla jån nögenom fjìstan
(vid begravning)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Liunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kista

fj<u>ì</u>sta -an -or -orna.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistebrev

kistebrȯv, n. 1- ed, pl. = 1- en,
eg. kistbref; benämning på
kistlagd planch, tafla, upp-
~~sätts~~ som prydnad på insidan
af ett kistlock. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistbotten

fʃ²istebòn, m., -en, pl. -a, -na, kistbotten.

dær va lanxhålm o malɣrt pɔ fʃ²istebònen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistfot

fpistefoòd, m., -ˆer, pl. -fjèdor,
-na, kistfot, bottäckning, underlag för
en kista. Gj.

Skånestad

N: 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistgrepe

fpistegrève, m., -n, pl. -va, -na, kistgrepe. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthake

ftʃ²istehàge, m.,- n, pl. -ga, - na, kisthake, hake i låset på en kista. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthus

kist²hus, n. -et, pl. = -en, kisthus, -kammare, förvarings-rum för kistor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusbjälke

fpi²stehus-bjèl²fpa, m. 1- n, pl. -fpa, -na, kistkammarbjäcke, tak-bjäcke i kistkammaren.

klä¹rna hä¹zor po fpi²stehus-bjèl²fpen, men mu¹sen gör li²javèl po dom o bi¹dor dom itu¹.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusbord

Pistelhusbör, n. 1- led, pl. =1- ler, kistkammarbord, i kistkammaren placeradt bord. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusdörr

Spisthusdör, s.,- -en, pl.-dörar, -na, spiskammardörr.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusgallen

kist²husgàlor, n., -ed, pl. =, -na, kistkammargaller, fönstergaller i kistkammaren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusgolv

kistehusgul, n. ,- ed, pl. =,- en,
kistkammargolf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kisthushylla

fpistehushùl, m. -- en, pl. -- or, -- na, pistkammarhylla, i pistkammaren placerad hylla.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthuskrok

fpi:stehu:skrö:g, m., -en, pl. -a, -na, kistkammarvrå, prå, hörn i kistkammaren.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusloft

Spisthuslàuft, n. -ed, pl. =, -en, kistkammarloft. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthuslås

kistehuslås, m. -en, pl. -a, -na, kistkammarlås.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusnyckel

²kisthusnyckel, m., -n, pl. -nyckla, -na, kistkammarnyckel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusskåp

fis²tekhuskåv, n. ,- ed, pl. =,
- en, pistkammarskåp, i
pistkammaren placerat skåp.
Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthussäng

fpistehusesäng, m. -en, pl. -a, -na, kistkammarsäng, i kistkammaren placerad säng. skridarna bar lidza i fpistehusängen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kirkhusvindöga

Spisterhusvisare, n. -n, -ar, pl. =, -arna, kistkammarfönster.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthusvägg

kistehusvägg, m., -en, pl. -a, -na, kistkammarvägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisthångsla

2 kistehängsla, f. -, -n, pl. -lor, -na, kisthängsel, hängsel på en kista. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistknäk

fʃ²istekni²rʃ, n. ,- ed, pl. -, kistknark, en kistas knarkande, då hon öppnas. Ordet nyttjas som ironisk benämning på fiolspel.

hanses spel e ente²dan fʃ²istekni²rʃ. Sg

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistlase

fʃ²istelàsh, m. -r, pl. -sa, -na,
vanligast plurall, benämning
på i kista förvarade klädesplagg,
hvilka ej äro afsedda till hvardags-
bruk.

sål²ar i ²æra fʃ²istelàsa i dæ².

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistlock

fpistelåg, n. 1- ed, pl. = 1- en,
kistlock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittlås

fp²istelås, m. ,- en, pl. - a, - na,
pistlås. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistlåddike

fpistelèdiffa, f. ,- n, pl. -ffor,
- na, liten, vid högra sidan inut-
i en pista, strax nedanom locket
befintlig låda, hvilken är i längd-
led med pistans bredd, försedd
med särskildt lock och utgör
förvaringsrum för småsaker ss.
smycken, pängar o. d.

Ljunits hd Gj.

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kistnyckel

fs. kistenyjel, m. -en, pl. -nyla, -na, kistnyckel. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisöga

kisyja, m. l. f., -n, pl. -jor, -na, kisöga, epitet på en kisögd människa. Ordet är m. l. f., alltefter som det användes om man- l. kvinnkön.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kisögad

tʃisyʃjad l. -or, m. och f., n. -jad, pl. -jade, utan komp., kisögd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kitt

fsit, n., 1- led, utan pl.,
kitt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kitta

spitta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -e, -a, pl. -r) tr., kitta.

spitta rutor, spröjor m. m.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittande

skitande, n. -d, utan pl.,
skitande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittel

fjel. -en. -a. -ana

de kalas för gräsan där di
kägte mädan meda i fjèlana

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelfot

hjälpstöd, pl. -a

trefot av järn för placering av kokkärl över öppen eld.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittklump

fittklomp, m., -en, pl. -a, -na, kittklumpar.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittning

Kitsning, m., -en, utan pl.,
kittning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittsmula

spitsmûla, ʃ. ,- n, pl. -lor,
- na, kittsmula. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittstycke

fpitstiffe, n. -, -d, pl. = -n,
kittstycke. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittel

fjäl, m., 1–en, pl. 2–a, –na,
pinne. Vj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelbotten

fjälabaŋ l. fjälsbaŋ, m.,
-ɔn, pl. -a, -na, kittelbotten.

bänad va blåsvärf som en
fjälsbaŋ. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelfot

Kelsfod, m., -en, pl. -fjedor, -na, kittelfot. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelgrepe

Fêldagrêvh, m., -n, pl. -va, -na, kittelgrepe, grepe för en kaffekittel. Gj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

kittelman

Fälsman, m., -an, pl. -män, -en, kittelman, benämning på kopparslagare. Detta ord förek. bl.a. i en gammal visa, Parisavisan, kärringvisan: "Fälsmannens Pariz hon smijor en piz."

Visan är införd i Skånska landsmålsföreningens bok "Teckningar och Toner ur Sk. allmogelifvet". Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittel tut

fjälatüd, m. 1 – en, pl. – a, – na, kiüeltut, pip på en kaffekiüel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelöra

fjäl²aöra, -n. -, -d, pl. -öra, -na, kittelöra, öra på en kittel. Gj.

Man hade äfven väntat sig formen fjäl¹söra, men denna förek. icke.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittla

fkila (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - k, - a, pl. - r) fk., pilla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittlandr

skilane, n., -d, utan pl.,
skilande. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+kittlen

²Spilen, m. och f., n.-lid, pl.-lna,
och efter for, för, Spilan o. s. v.,
komp. ²Spilnare, -nast, spillig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittlenhet

2
Kittlenhet, m., -en, pl. -, kittlighet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiv

ʃ̲iv, n., 1_ ed, plan fl.,
kiʃ. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiva

fʃ²iva (- ar, - a, - ad, - ad, bloū
i a. sing. , - a, pl. - r/ intr.,
kifva, kifvas. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiva
v.

tjiva -ar -a -ad

han tjiva för miad ina dom

(om prosten M.)

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kivaktig

Pivæjti l. – tijor, m. och f.,
n. – let, pl. – tija, komp.
– tijare, – jast, kifaktig.
Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kivaktighet

Skivaktighet, m.,- en, utan pl.,
skifaktighet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kivaktigt

ſkivǽjtet, adv., komp.

– ǽjtijare, – jast, kifaktigt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kivande

skiv-ande, n., -d, utan pl.,
kifvande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjol

Kol, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
1) kolt för små gossar, 2) ett
fordon vid högtidliga tillfällen,
t. ex. bröllop, brukligt lång, nästan
fotsid mansrock, vanligen till-
verkad af gusblått vadmal.
Kågemånen skulle alltid ha
kol på; hade han inte pél, så
lånte han. Lj.

N. 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjortel

fjø²rtel, m., -en, pl. -tla, -na,
kjortel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kjortelgere

fʃø²rtlajèrh, m. ,– n. pl. – ra, – na. benämning på nedandelen af en kjol.

ta fʃø²rtlajèren ¹øvor hø²wedad.

Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjortelhåkta

fjørllahäjta, f.,- n, pl.-tor,
- na, kjolehåkta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kjortellin

Kjortellin, n., -ed, pl. = -er,
kjollinning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjortellomma

fpårllalòma, f. -n, pl. -mor-na, kjortelficka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjortelrynkor

Spårlarynkor, f. -na, plural, kjolrynkor, de rynkor, veck, som finnas vid linningen af en kjol.

Spårlarynkorna har lånad.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjortelkrona

tjörtlaskönig, m. -, -ar, -pl. -or, -na, på insidan af kjolens nedankant sydd, omkring ¼ kvarter bred tygremsa. Gj.

tjörtlaskönigen va ifråkerand.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spårlasprit, m., -en, pl. -a, -na, julsp. på en kjol. Lj.

× kjortelsprit

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjortelstom

fförtlasùm, m., -en, pl. -a,
-na, kjolfåu, den vid kjolens
nedankant varande fållen.

dar hände folk me fförtlasùna
po böskana, o kvinan to et
par o slåpa i lomav. Nar
kon kom hem sa va di gamla,
slårvede fförtlasùnana sylfpedinga.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjortelveck

fjärllavèk, n. -ed, pl. =, -ken,
kjolveck. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

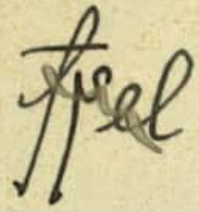

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabb

klab, n., klåbbed, utan pl.,
1/ strunt, skräp. de e skol o klab
hela stålad. – ja tror de e klab
me hälsan. – ja rèsor ifrå hela
klåbbed; 2/ bryderi, trångmål.
han kom i klab for et prùmen-
tùmor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klabb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabb

klab, m., kläbben, pl. kläbbe, -na, träbit, påsatt tin för-
stärkning af felaktigt l. svagt husgeråd af trä. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klabba
v.

klåba -ar -a -ad

kläpa. fuska. laga ngt dåligt.

3446. Skåby. Gunitsbd. P.P. 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klabband

kläbane, n., -d, utan pl.,
kläpande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klabbare

kläbark, m., -n, pl. =, -rna,
kläpare, stympare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klack

klak, m., kläken, pl. kläka, -na, klack. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klack

klak, imperf. af ett värb som
blau finns i detta temphus,
impers. det klack.
de klak i mi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klacka

klå²ka (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) klaeka. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klackjärn

klåkjärn, s., -kd. pl. =, -kn,
klackjärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klackning

klå²kniŋ, m., -kn, pl. -or, -na, klackning. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädd

klad, m., kläden, pl. kläda,
-na, klick, litet parti af
något. Användes om vissa saker
t.ex. en klad mjölk, smör, pänna.

Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kladdvis

klå²dav¡ìs, n., förek. bloa
i mer. i klå²dav¡ìs, klickvis,
i småpartier.

Ja fiff mina fänga i klå²dav¡ìs.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaff

klaff, m., klaffen, pl. klaffa, -na, klabb (på ett bord, på en pump m. m.). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaffbord

klåffabör, s., -ed, pl. =, -en,
klaffbord, bord med klaff.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaffbord

klåfabå'r, n.. pl. =

bord med skivor att slå upp och ner.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaga

klåva (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i. n. sing. , -a, pl. -ar) intr., klaga. klåva po nåen. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klagande

klå²vande, n., -d, utan pl.,
klagande.

de va et rå¹lat klå²vande på
må¹den. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klake

klåge, -en

= tjäle

bml. medd. av Fru Maria Olsson, Lund

1916. № 323. Balkåkra, Gunnesta hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klampa

klå²mpa /- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar/ tr., pålägga en trä-
skifva som ny slityta under
sulan l. klacken af en träsko.
klå²mpa trå²skо. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klampa under

klampa ozor l. ozor (-ar, -a, -ad) tr. och impers, fästa sig under skodon, om våt jord l. snö.

snijen klampar ozor l. de klampar ozor skóna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klampe

klåmpe², m., -n, pl. -ja, -na,
1/ benämning på sul- och klack-
partiet på en träsko,
2/ jord- l. snöklump, som
fäster sig nader skodon eller
under hästars fötter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klang

klaŋ, m., klåŋen, utan pl.,
klang. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klanghus

klozhús n.

möjl. kyrkstapel (vid Villie kyrka)

(d: där de rizor)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klapp

klap, m., kläpen, pl. kläpa,
– na, klapp (smekning). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klappa

klå²pa (-ar, -a, -ad, -ad, -ad, -a,
pl. -ar) th. och intr. → klappa, 1/ smeka,
2/ med klappande utforma.
klå²pa kå²ga, tor, brø. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klappa
v.

klàpa -a -ad

di klapa o'm nom so
ofántalat

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klappand

klappand², n., -d, utan pl.,
klappande, 1) smekande,
2) ulformande (t. ex. af bröd, torf)
medelst klappande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klappas

klåpas (klaps l. klåpas,
-as, -ads, -as, pl. =/ dep.,
klappas (smekas).

han vil järna klåpas, an
han kan poma li.

sed enter o klaps i prägana. Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klar

klar, m. och f., n. -t,
pl. klära, komp. klärare,
- rast, klar.
klar loft. - klära duga, gyllen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klara

klåra (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., klara, 1) låta brännvin, som tillverkats i hemmet, stå i ett kärl för att bliva klart, rent från grums, 2) hålla höns-, gås- l. ankägg mot dagern för att efter det genomskalet i någon mån skönjbara innehållets utseende ~~kunna~~ bedöma om därur ungar kunna framkläckas. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarand

klåra², n.,- d, utan pl.,
klarande. se klåra². Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarhet

klårhed, m., -en, utan pl., klarhet.

hinas klårhed de e som hon smiʒʃar si. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarinett

klanét, m., -en, pl. -or, -na,
klarinett. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kafvorkafador

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klarinettare

klanétare, m., -n, pl. =, -rna,
klarinettist, klarinettblåsare.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klarinettblåsare

klanettblesare, m., -n, pl. =, -rna, klarinettblåsare. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klar lägga

v.

sup. klär lajt

i inlinat

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarna

klå²rna (-ar, -a, -ad) intr. och impers., klarna.

himmelen har klå²rnad.

de klå²rnar kå²fe snart. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarning

klär²niŋ, m., -ar, utan pl.,
klarning. Se klär². Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klarpanna

klårapåna, f., - n, pl. - nor, - na, klarpanna, vid bränvinstillverkning i kemmet användt koppadkärl, hvari bränvinet hålles och fick stå på att grums skulle afskiljas. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klarsup

klärasup, m., -en, pl. -a, -na, klarsup, -snaps, snaps afthvars smak man i nutidens högre bildningsgrad förbinder med begreppet af det nytillverkade brännvinets beskaffenhet.

När prästerna brände bränvin, så sköla di ta klärasupen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klarögd

klaryjjad (sällan -or) m. och f., n. -yjjad, pl. -yjjade, utan komp., klarögd.

Har en tvål i yjjenen, så blir en klaryjjad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klas

klɑ̄s, m., klɑ̄¹sen, 1/ utan pl., kollekt., kokor. slɑ̄ klɑ̄s, 2/ med pl. klɑ̄²sa, -na, koka. tɑ̄ en klɑ̄s o ji den hɛ̄²ran po skɑ̄¹len. - klɑ̄²sana vle fɔ̄²ra ɑ̄w rɛ̄¹ned. Vj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klaut

klåsed l. -or, m. och f.,
n. -sed, pl. -seda och efter
for. för, klåsed o. s. v., komp.
klåsedare, -dast, klibbig,
som låder vid händerna, fötterna,
redskap m. m.

Jären for lissa lita ti, hon
e for klåsed o spöra po inä.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klaskylva

klåsaffjèla, f.,-n, pl.-lor, -na, i ena ändan något tillspetsad, med längt skaft försedd träklubba, afsedd för kokars sönderslående. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klastrampare

klåsatråmpare, m., -n, pl. =, -rna, skämtsam benämning på en ladubogde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klatsch

klaf, m., kläfen, pl. kläfa,
– na, 1) platsch. slå klaf;
2) stor fiska, hvarmed starka
smällar kunna åstadkommas.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klatscha

klåʹ²ja (-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -ar) tr. ~~och inta~~., klatscha.
Ja ska klåʹ²ja di, ska du se.
Fåʹ¹ren han klåʹ²ja på¹gen om
låʹ¹ren, så de fråʹ²ndes. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klatschrev

klåfröva, f., -n, pl. -vor, -na, svepa till en klaf, stor fiska, hvarmed starka småar kunna åstadkommas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klǫ̂we, m., pl.-a, klave.

fɔr traklǫ́we

hå̀nelklǫ̀we.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klåvsa

klå²vsa (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar)
intr., försaktfullt eller. för
åta, om en person som icke
äter på bestämda tider, utan
när det faller honom in. Står
alltid tillsammans med ²ēda.
Han gör o klå²vsar o ¹ēdor
när som helst.

Ljunits hd

№ 323 Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klarsand

klåvsand, n., -d, utan pl., fiskeflundra, rödtunga för ålande. Se klåvsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kle

kle / kler, klede, klet, kled, kle, pl. kler / 1/ tr., klia, rifva. 1 grisen tycks om ad den kler den 2 1 2 1 1 2 1 2 1 1 2 1 2 1 2

x kle sig

kle¹ si / kler, kledde², klet,
kle, pl. kler) refl. sig,
klia sig.

han kledde² si i høvedet. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kleende

plēne, s., -d, utan pl.,
kliande. se plē. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klen

klin l. klinor, m. och f.,
n. klint, pl. klina och efter
for, för, klina, komp. klinare,
- nast, // spenslig. - klina ärma.
de öjed har for klina ben;
2/ svag, klen. dar e klinare tamor i
dine langan en i kina (motsats tio
graf), 3/ svag, tunn, om rösten.
den karen har sa klint mal som
et prasentamor. S.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+klena

klē²na, f. ,- n, pl. - nor, - na,
klenät, eū slags bakelse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klent

klint, adv., komp. klinare,
- nast, svagt (om ljud).
han snakar klinare an
et fraewerntaemor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kliff

kliff¹, m., kliffen, pl. kliffa,
– na, klick, litet parti af ngt, t. ex.
en kliff smör, ler, fit. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klicka

kliffa (-ar, -a, -ad, -a, -pl. -ar) intr.
1/ försaktligt utt. för skjuta (med
bössa). där går han o kliffar
o kliffar me bössan, men aldri
sjudar han nåd sådan krågor,
2/ klicka. bössan kliffa for mig,
3/ försaktfullt utt. för måla. Sj.
målaren giff har o kliffa
i en hel låga.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klickande

klick²-ande, n., -d, -tan pl.,
" klickande, föraktlig benämning
på skjutande med bössa;
2/ en bössas klickande,
3/ föraktfullt om. för målande,
utförande af målararbete. Se
klick²-a. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klickrör

klipperöv, m., -en, pl. -a, -na, 1/ epitet, skällsord, användt om en skytt, 2/ do användt om en målare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klina

klina, klinta

lerslå vägger i korsvir-
keshus;

(m. fl. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klina
v.

klìna , klìnta , klint

klina , smita . bestryka . smeta

a so klìnta di' me növäna

(om lera) klìnta på , smetade på .

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kleña II

so klìnta di ɔ́ntan óm

me lé̱n

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klena

pli²na (kli¹nor, pli²nte, pli²nt, plint, plin, pl. kli¹nor s/tr., klena, smeta.

pli²na, vä²tza. – han pli²nte fit fo¹ maden s/okt som en fi¹zor.

2/int., klena, smeta.

vi pli²nte fo² bå²garå²nen, i²zan vi fik dar for. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinegille

klinejille, n. -d. pl. =, -n,
kalas som göres för de man-
liga och kvinnliga arbetare
som varit behjälpliga vid
uppförandet af klinevägga,
väggar bestående af lera som
är smetad på och mellan i kors-
virke insatta stakar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinevägg

klīnevèdz, m., -en, pl. -a, -na, vägg uppförd af lera, som är smetad på och mellan i korsvirke insatta stakar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinga
s.

klinza², f., -n, pl. -zor, -na,
klinga, t. ex. på eŭ svärd,
en såg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinga

klinza (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a.pl. -ar) 1/ intr., klinga. Bönstorådorna klinza o bidana flo amkrinz. - skal! kom nu o klinza me vas!, 2/ impers., klinga de frysor, so de klinzar åtor ed.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klingand

klïzˀande, n. -d, utan pl.,
klïzˀganде. Se klïzˀa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka s.

klinka², s. i. - n, pl. - ftor, - na, klinka (på en dörr). Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka

klinʒa f.

dörrklinka, en slags dörr-
vred;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinka v.

klinsa /- ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr., böja och i trå inslå ändan af en inslagen järnspik l. järnten.

klinsa et spi, en stavel, en märna. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klinkdörr

klinkdörr, f., -en, pl. -dörrar, -na, dörr med klinka.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klenke

klinʃʃe, m., -r, pl. -ʃʃa, -na,
1/ liten upphöjning, liten backe.
2/ upphöjningen som finns ofvan-
om ögat. Vem har gå dag
på klinʃʃen? - hästen har fått
hål på bägge klinʃʃana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klint

klint, m., klinten, pl. klinta,
- na, ink, kälig, sjuklig
utväxt på hästens kropp, t. ex.
på nosen, på skaftet, på lårets
insida. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klint

klint = roklint,

Agrostemma githago -

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klint

klint, m., klinten, utan pl.,
1/ klåū: agrostemma vulgaris;
2/ frö af do. - hörpan tar
inte klinten ifrå råwen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klintfrö

klintafrø, n., -d, klätfrö, frö af agrostemma vulgaris, // utan pl., kollektivt, 2/ med pl. = -n. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klintkorn

klintakorn, n. -, -ed, pl. =, -er, frö af agrostemma vulgaris. Der e nåd gyfta klintakorn iblan vēden. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyp

klip, n., klipet, pl. =,
klipen, klipp, tag med saken
vid klippande.

bära me et ända klip fordärva
sprädaren alt töjet. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klippa s.

klipa², f. ,-n, pl.-for, -na,
mycket stor råg- l. hveteh[å]lms-
kärfve. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa

klippa (klippor, klippte, klipt, klippt, klip, pl. klippor l. klippor/tr., klippa. klippa sortor, sor,/intr., blinka. klippa me/gjenen. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippa
v.

klìpa. klìpte. klipt

di klìpte slàava æv klǽn.

di klipte bókspom.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klipa v.

klipa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., tröska (råg) i afsikt att af halmen göra klipor, mycket stora kärfvar, hvilka skola användas vid tillvärkning af på sädeskärfvars bindande brukliga halmband. Ej.

dränana klipa på ti bån i mörkes.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippank

klipa², n., -d, utan pl.,
klippande. Se klipa². Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippare

klipp[2]are, m., -n, pl. =, -rna,
klippare, skälm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippband

klipebån, n., -et, pl. =, -en,
halsband omkring en klipa, en
mycket stor räv- l. mårhunds-
kärfve.

klipebånet jiff itti, när ja va
på hal på stajen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klippning

klipp²ning, m., -en, utan pl.,
klippning. se klipa². Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klisel

klis¹el, m., -en, utan pl., klåda. Ja hade² son¹ klis¹el po min kropp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klister

klistor, n., -ed, utan pl.,
klister. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistra

klistra² (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., klistra. Sj.

klistra² fönstor. k. papér fö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistrand

klistrane, n., -d, utan pl.,
klistrande. Sf.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klistret

klistred (sällan -or) m. och f.,
s.-stred, pl. klistreda och efter
for, för, klistred o. s. v., komp. klis-
stredare, -dast, besudlad af
klister, klibbig, smörjig.

Ja får tåwa mi, for nåvara e
for klistreda ti o ta på mad me.

№ 323. Ljunits hd

Lj.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kliva

klyja (klyjor, klø, klødd, klødden, kly, pl. klijjor, pres. partic. òf klyjanes) intr., kliva.

klyja åf, nér. Lj.

han som klyjanes åfad stijen.

lår blé o klyjor, du sijer ja ær, gluta!

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klivsnk

plyjare², n.,-d, utan pl.,
klifvande. Ly.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klo

klo, m., klōwen, pl. klør,
klørna, klo. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kloak

kloåk -en

den kloåken gen ud ---

utmynnar

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klåka², f., -n, pl. -kor, -na, klocka, 1/ ur, 2/ ringklocka, 3/ en kjol med isydd, urringad, ärmlöst liv. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klocka

klòka -an -or -orna

i bet. kyrkklocka:

di ga tŕkan so fa'rt som
klòkorna borja ga'u

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka

klòka, -an, fem. ellr ng.

di hàde ènte nan án klòka
(ur)
den e fyúpton ný, en ný klòka

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocka II

Öja klokan fira om

mörnana.

klokan tål

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockare

klå²kare, m., -n, pl. =, -rna,
klorkare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockare
s.

klòkare, -an, gen. -ans

klòkarens i nèbela

(= klockaren i Nöbbelöv med familj).

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockaredotter

klŏ²kare·dò̀tor, f., -ter,
pl. - dò̀tra, -na, klockardotter.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockarfru

klåkarefrûe, b., -frûewen,
pl. -frûewor, -na, klockarfrue.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Klockaregård

Klòkaregàr -en

Kantorsboställe

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockaregård

klòkaregåur , -en

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockaregård

klåkaregår, m., -en, pl. -a, -na, klockargård, -boställe.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockarekall

klåkarekål, n., -ed, pl. =, -en, klockarkål. Lj.

№ 323. — Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockarlön

klåkkarelägn, m., -en, pl. -or, -na, klockarlön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockareplan

klŏ²kareplān, m., -s, pl. -or, -na, klockarsplan, område hörande till en klockares boställe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockareplats

klåkareplàs, m., -en, pl. -or, -na, klokarplats, -paa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockareson

klo²kareso̲n̲, m., -en, pl. -or, -na, klockarson. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockarestol

klåkarestòl, m., -en, pl. -a, -na, klockarstol, -bänk, kantorns sittplats i en kyrka utan orgel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockboett

klåkabowèt, m., -en, pl. -or, -na, urboeë. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockbytande

klåkebytane, n., -d, utan pl., klockbytande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockbytare

klåkebytare, m. -n, pl. =, -na, klockbytare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockbyte

klåkebyte, n., -d, -n pl.,
klockbyte. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klockentorn

klåkenatörn, n., -en, -ed, pl. =, 1/ plorktorn, 2/ plorkstapel.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ klockenstornslåm

klåkenatörnslåm, m., -en, pl. -a, -na, låm till ljudöppning i ett kyrktorn, t/ex en klockstapel.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockfjäder

klåkefjär, m., -en, pl. -a, -na, urfjäder. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klokfodral

klåkafotrål, n., -ed, pl. =, -en.
klorkfodral. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockgrepe

klåkegrève, m. -n, fl. -va, -na, urgrepe. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockhjul

klåkehjul, n., -ed, pl. =, -en,
urhjul, hjul i ett urverk. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockkedja

klåkeaftsèdja, s. -n, pl. -jor, -na, urkädja. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klokkläpp

klåkeklèp, m., -en, pl. -a, -na,
klockkläpp, kläpp i en stor
ringklocka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klockknebel

klåpeknèvel, m., -en, pl. -knèvla, -na, släpp ~~på~~ i en liten, t. ex. på en dån fåst, ringklocka. släpp i en stor ringklocka, t. ex. en kyrkklocka, heter klåpeslèp. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockkrona

klåkekrùna, f., -n, pl. -nor, -na, klockkrona, den öfversta, urvärket omgifvande delen af ett höjt, smalt klockfodral. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocklov

klåkkelø, n., -løwed, pl. =,
-løwen, perlod, lod tiu eü ur.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockmakare

klåkemågare, m., -n, pl. =, -na, urmakare. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klockrycket

klåkkenyckel, m., -en, pl. -nyla, -na, pennyckel. Ö.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klockputa

klåkapåda, f., -n, pl. -dor, -na, urputa, -dyna. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klokslått

klǫ̂kəslèt², n., -ed, pl. =, -en,
klockslag.
di som presis¹ fo klǫ̂kəslèted².
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klokesnor

kloˀkesnòr, m., -en, fl. -or, -na, ursnodd, hampasnodd till lod i ett stort, högt väggur. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klocktavla

klåketåvla, f. -n, pl. -lor, -na, urtafla. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klokvisare

klåkevisare, m., -n, pl. =, -rna, urvisare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klok

klōg l. klōgor, m. och f., n. klōgt, pl. klōga och efter bok. bör. klōga, komp. klōgare, -gast, klok. de e en klōg kar, motr. - klōga kuns kan, se göra i nålorna, i beröring af hemlig, öfvernaturlig kunskap. en klōg gärning. Sj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klag. adj., n. klakt, klok

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klaf, m., pl. -a, klafsch.

sla klaf

(Fru Hedström)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kloksksp

klogskår, m., -en, -ar
pl., 1) klokskap, 2) öfvernaturlig kunskap, särskildt angående sjukdomar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klokt

klågt, adv., komp. klågare,
- gast, klokt, förståndigt.
bär di klågt od, båra!

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klosa

klø²sa, f. 1–n, pl. –sor, –na,
klimp, af mjöl, ägg, socker
m. m. tillagad klimp, som kokas
och lägges i färsk köttsoppa.
Där ska väl va klø²sor i so²pan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klot

klåt, n., klåted, pl. =,
klåten, klot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klots

klos, m., klåsen, pl. klåsa, -na, klots, kloss, träklots. 1 2 1 2 1 2

Svinen har klåsa am halsen.

De e en rekti klos so tog. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klotsa

kloṣa /-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/ tr., fästa en träklots om halsen (på svin, för att hindra dem att springa, då de släppas ut för att söka sin föda). Lj.

bläṣṣa di stōre e kloṣade, men grisorna gar lōsa. Lj.

Ljunits hd

№ 323 Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klove

klåwe, m., -n, pl. -wa, -na, klofve.

fo stŭdadrèten va dar klåwa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klubba

klo²ba, f. ,– n, pl. – bor, – na,
klubba. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

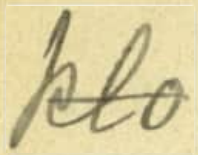

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. klubba

klöba (- ar, - a, - ad, - ad, bloa i n. sing. , - a, pl. - ar/ intr., klubba! Förek. bloa vid leken leja klöbes (se klöbes). Den som vid denna lek, som kurra gömma, funnit de gömda lekkamraterna, har att springa sig till den plats, där han stod, medan de gömde sig, och kläba för dem. Detta sker därigenom att han slår sin hand i väggen (stenen) utanför klöbes bo (nästet). Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klubbis

klå¹bes, subst., genus obe-
stämbart, förek. blott i
uttr., leja klå¹bes, leka
kurra gömma. Då den, som
har att uppsöka de gömda
lekkamraterna, springer han till den plats där
han stod, medan de gömde sig
och ropar klå¹bes på den och den
(namnen). Kj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klubbskaft

klå²bèskàft, n., -et, pl. =, -en, klubbskaft, -handtag. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kludd

plod, m., plöden, pl. plöda,
- na, trasa, trasigt l.
fjockt, otymplight plädesplagg.
Vi vövor telpe aw plöda.
Ska du ha di plödana po?

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klud

klod, n., klöder, utan pl.,
kläperi, struntsaker, lappri, bryderi.
Du e klod me dåras povnad.
Ja har ältid hat klod o dras mé.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kludda

klåda, f., -n, pl. -dor, -na,
epitet på ett fumligt, tölpigt,
bakvänt fruntimmer. Sj.

№ 325 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kludda

klöda -ar -a -ad

fuska, "klabba", laga ngt dåligt.

3446 Skåby, Gunnitstad. R. W. 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klubbank

plödank, n., -d, utan pl.,
pläpande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kluddare

klödare, m. ,- n, pl. =, - rna,
kläpare, stympare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kludde

klöd^{2}, m. -n, pl. -da, -na,
kläpare (ett skällsord). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klud- Mat

klödmäs, m., -en, pl. -a, -na, epitet på en karl: kläpare, stympare. Ö.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klump

klomp, m., klompen, pl. klompa, -na, klump. användes äfven som epitet på en klumpig människa l. ett husdjur. en klomp ti häst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klumpa

klumpa, f. -, -r, pl. -for, -na, vanligt epitet på en klumpigt, tölpigt fruntimmer eller husdjur af honkön. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+klumpet

klömped och efter bör, för, klömped, adv., komp. klömpedare, -dast, 1/klumpigt, 2/fumligt. bära si klömped od. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klumpet

klå²mped (sällan -or) m. och f.,
n. -ped, pl. -peda och efter
for, för, klå¹mped o. s. v.,
komp. klå²mpedare, -dast,
¹/klumpig, ²/fumlig. de e sa
klå²mped li bära di ¹öd. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* klumpröv

klömperöv, m., -en, pl. -a, -na, epitet på en klumpig, fumlig karl l. ett husdjur af hankön. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klumpröva

klömpröva, f., -n, pl. -vor, -na, epitet på ett klumpigt, dumligt fruntimmer l. ett husdjur af honkön. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga

klåŋza, f. 1 - n, pl. -ŋor, - -na,
klunga. Hʉ̄sen liŋŋor i en klåŋza.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga
s.

klỳ̀ŋa

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga

klå²nza (-ar, -a, -ad, -ăd, bl.a. i n. sing., -a, pl. -ar) intr., föraktfullt prat. för sällskapa med, äntimt umgås med.

han skul² hål² si för gå ti gå. o klå²nza me sant pak.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunga sig in

klonga si in (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar) refl. 1) flytta tillsammans, packa sig ihop, om människor. 2) pōgana e gā̈ta o di hār klonad si in hos forēldrana, 2) inlåta sig med. 2) ā̈ta di för o klonga di in me dālat falk. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klungrande

klåzande², n. -, -d, utan pl., föraktfullt utlryck för sällskapande, intimt umgänge. Se klåza². Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klyngen

klỳgen, n. pl.

blåbär, vaccinium myrtillus.

Västan förälv.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klunk

klonk, m., klonken, pl.,
klonka, -na, // klunk. ta di
en klonk au flaskan,
2/ knäppning (pizzicato) på
en fiolsträng. dær ska va
två klonka imelom vart
tag me strøgen. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x klunka

klönka (-ar, -a, -ad, -ad, bläu i n. sing. -a, pl. -ar/ intr., 1/ klunka. tår är en tår, men klönkar så lågam, 2/ knäppa på strängarne af en fiol, göra pizzicato. ämlam som han spelar, så klönkar han på strängana. Sj.

№ 323. Ljunits md

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klunkand

klönkande, s. -d, utan pl.,
1/ klunkande, 2/ knäppande
på strängarne af en fiol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klunkepolskan

klönkepålsan, s., förek.
bl.a. i best. sing., polska
som utföres på fiol med
omväxlande stråktag och knäpp-
ningar, pizzicato, på strängarne.
Kallas även skenbåkens pålsa.

Tyckt i teckningen och tonen. Musikbilagan,
s. 12. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klunkevalsen

Klönkevalsen, m., Jörek.
endast i best. sing., gammaldags
vals, som utföres på fiol medelst
stråktag och knäppningar på
strängarne, pizzicato, omväxlande.
Kallas äfven Stenbäckens vals.

Se Musikbilagan i Teckningar och toner, s. 26.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kluns

kluns, m., klunsen, pl.
klunsa, -na, kluns. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klunsa

klu²nsa (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing. , -a, pl. -ar/intr., fumla, fubbla. sk¹dor nær knu²ta o klu²nsar i vå¹ven lå¹ngor, i sær da bler knu²ta ve²dan blo¹d.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klunsat

klu²nsed ah efter bor., för.,
klu¹nsed, adv., komp. klu²nsedare,
- dast, klunsigt.
de gor klu²nsed i pu¹ven. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klunset

klu̲nsed (sällan -or) m. och f., n. -sed. pl. -seda och efter bor, bår, klu̲nsed o. s. v., komp. klu̲nsedare, -dast, klunsig. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klut

klud, m., kluden, pl. kluda
-na, klut, i häradet fordom
bruklig hufvudbonad för kvinnor,
hvilken bestod af ett slags fäll
af hvit, stärkadt och gridet
linne- l. bomullstyg och med
långa flikar hängande nedåt
rygg och axlar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[klut] + klutjʼos?

kluwdapjǫs n. lapplacke, täcke af trav-
ljunts / mattor. ljunts.

123. A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kluttäcke

klu²dateˋtʃe, s. -d, pl. = -n,
täcke, som är väfdt med
trasremsor tiu islag. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klyft

klowt, m., klöwten, pl.
klöwtor, -na, klykа. dan
bler en brå stenvoyn aw den
klöwten. Såven benämning
jön den vinkel, som bildas af
människans lår. här e sni,
sa de nær ti klöwten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klyfta s.

klöfta

klyka

di hade en rèkti klöfta a sate imåd

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klyftet

klöwted (sällan -or) m. och f.,
n. -ted, pl. -teda, komp.
klöwtedare, - dast, som har
klyfta, klufven i ena
ändan. finzen för va klöw-
tedare. - hären bler klöwteda
fö enen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klynga

klÿ²nza (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n., -a, pl. -ar/ intr., klånga, klifva (om människor).

pō¹gen sad o klÿ²nza po vō¹gn-stōnzen o sa fal¹t han nē¹r. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klyngand

klyzzare, m., -d. utan pl., klångande, klifvande, om människor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klä

klå, n. -d, utan pl., skabb, på människor. Ly.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klå

klå (klor, klöde, klad, klan, klå, pl. klor) tr. 1/ plå, piska. ja ska klå di, am du jor för. tråd i 2/ gå illa åt, tillstyga. han har klad öjen rålet. skåwen e för hart klan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klået

²klöked (sällan -or) m. och f.,
n. -ed, pl. -eda, komp. -edare,
-edast, skabbig, behäftad med
skabb, om människor.

¹Pöjken kom hem o va ²både
²kloked o ²lüsed. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläfingen

kläfingar, m., -en, pl.
-fingra, -na, epitet på en
kläfingrig person, en som
ej kan låta bli att vidröra
allt hvad han l. hon ser. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kläfingrad

kläfingrad (sällan -or)
m. och f., n. -rad, pl. -rade,
utan komp., kläfingrig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+klå-kunta

m. kläkonton

växtn. = lychnis vulgaris.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kläkunta

kläkonta, f., -n; pl. -tor, -na,
echium vulgare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåda

klæ (klær, klädde, klätt, klädd, klæ, pl. klær) 1/ tr., klåda.
klæ bräwen. – pijorna klädde kräknan, 2/ impers., klåda.
de klær dam dålat me hat.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klä²da sig

klä¹ si (klär, klädde, klätt, klä¹. pl. klär) / refl., klädda sig, 1/ taga kläder på sig 2/ skaffa sig kläder. flickorna klär dem för² hela¹ lönen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädnad

klåne, n., -d, utan pl., klådande. se klå. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädd

klæd, pl. ~a;
adj. (pret. part.)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåde?

klå²de, n., -d, utan pl.,
klåde (helylletyg). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klä'da
v.

klæ. klèda. klat

perf. part. kled, pl. klèda

--- kænt di va klèda

klæ óm si

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädedräkt

klæderåkt, m., -kn, -tan
pl., klädedräkt. kn kunn
sæ jo klæderåkten ond dn
va østorlænnza. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåder

klær, -na

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kläder

pl. kläer, -na.

man de va som di' sä', di' kan
äta äda kläna
(sagt om dem som hade dåligt skäll med
föda men bättre med kläder).

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädes

klæs, -ta

di klèpte slàva æv klǽs

(J: matt-trasor)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klä'der

pl. klæ'r, -na

ja lo en bi'da hæ'r,

ji'nom a'la klæ'rna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesbereda

klädesberè (-rèr, -rède, -rèt, -rèd, -rè, pl. -rèr) tr., bereda och påvra hemvävt vadmal, så att det får likhet med kläde i utseende.

dinè räffan ska ja lå klädesberè.

klädesberèt vålmal. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesborste

klädesbäste, m., -r, pl. -sta, -na, klädborste. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesbyxor

klädesböjsor, f.,-na, plu-
ral, klädesbyxor, byxor af
kläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesfärgad

klädesfärgad (sällan -or) m. och f., n. -gad, pl. -gade, utan komp., färgad likt mörkblått kläde!

klädesfärgade kläder.

klädesfärgad vällmal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädeshandel

klädeshandel, m., -n, utan pl., klädeshandel, handel med kläde och annat kostymtyg. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädeshandlare

klädeshandlare, m., -n,
pl. =, -rna, klädeshandlande,
person som säljer kläde och
annat kostymtyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädeshuva

klädeshuva, f. -n,
pl. -vor, -na, klädesmössa,
mössa af kläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädeskjortel

klädesförtel, m., -en, pl. -tla, -na, klädeskjortel, kjol af kläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesklåder

klæ̂dæs̲klæ̀r, m., -na,
plural, klädesklåder, af
mans
kläde sydda /kläder. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesrock

klädesrock, m., -kr, pl. -a, -na, klädesrock, rock av klädе. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesskal

klädesskal, m., -en, pl. -a, -na. klädesskjal, skjal af tyg som liknar klädd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesskåp

klädeskåv, n., -ed, pl. =,
-en, klädskåp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesskåt

klädes-skört, m., -ed, pl. =, -en, klädeskjortel, kjol af kläde. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädeströja

klädeströja, f. -n, pl. -jor, -na, klädeströja, tröja af pläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädesvåst

klädesväst, m., -en, pl. -a, -na, klädesvåst, maag-, påst af kläde. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädning

klä²ning, m., -en, pl. -or, -na.

1/ klädning, kostym. Drängen

ska ha/hel klä²ning i lyn.

2/ kjol. Hon hade svart

klä²ning jo o grön tröja. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädsel

1 2
klæsel, m., -en, utan pl.,
1 2
klädsel. Ja vawar ente mijed
1 2
fö min klæsel, 2/ svepning för
ed lik. Ja hår ente ti ffista
1
o klæsel ti gläten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klädsel
s.

klä́sel, -en

också i bet. lik-klädsel.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klägget

kle²dsed (sällan -or) m. och b., n. -dsed, pl. -dseda, och efter bor., för, kle¹dsed o. s. v., komp. kle²dsedare, -dast, degig, ej tillräckligt bakad, om bröd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåm

klem, m., förek. bland i sin. komma, sida i klem l. i klemen, komma, pilla i klämma. Lj.

№ 323. F Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämm
s.

klemm

i utte. fa klémm på =
fåneda på, få nys om
nä se de va dé di hade fad
klémm på.

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma
s.

klèma, -an
smalt och trångt rum.
Prästen hade båra en liden
klèma (om sakristian i N. kyrka).

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
J. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. klämma s.

klämma, f., -n, pl. -mor, -na,
1/ klämma. Nu har ja di i
klämman på'ktet. en smålor
klämma. — komma i klämman,
2/ beämning på ed med stora,
slutbara käftar försedt trä-
redskap, i hvilket sko- och
sadelmakare fastgöra läder,
som skall bearbetas tu. seldon.
Fullständigt namn härpå sölaklämma
Lj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma

klämma (klämmor, klämde, klämt, klämd, klämm, pl. klämmor l. klämmor 1/ tr., klämma. skönna klämmor fiskarna. ja klämde fiskarna, 2/ impers, det klämmer (det svider). de klämmor i mågen. — de klämde dom ad di fick mistle om årved. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma
s.

klèma m. -or

i bet. kråftklo

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämma sig

klämma sig (klämmor, klämde, klämt, klämm, pl. klämmor l. klämmor, refl., 1/ klämma sig ja har klämt mi jo finzoren, 2/ tränga sig in i en klämma ett trångt ställe. kvinzan klämdes inte för o klämma sig inz ti vos i stolen o vi sad trangt nok förut. Ly

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämmemyra

klämmamyra, f. -n, pl. -ror, -na, stora skogsmyran. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämul

klämsel, m., -sn, magpina, knip i magen. Ly.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämta

klämta (-ar, -a, -ad, -ad, bloti i
n. sing., -a, pl. -ar) intr. och
impers., klämta, med kläppen
slå på en kj i svängning försatt
kyrkklocka. rinzaren klämta
sa bort ilsvadan bejänte.
ak de klämtar: ilen e løs nan
stens. Kj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klämtand

klämtand², n., -d, utan pl.,
kläntande. se klämta². Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1808-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

klämtning

klämtning, m., -en, utan pl.!
klämtning. Lj.
se klämta.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. kläpp

klaf, m., kläfen, pl. kläfa, -na, kläpp, 1) kläpp i en stor ringklocka (kyrk- l. matklocka), 2) benämning på en bakuti en vagn, varmed säd l. hö hemköres från marken, hängande träkrok, hvari lasstången fastbindes, 3) träkloss, som fästes om foten på nötkreatur för att hindra dem att springa, då de gå lösa på betet. kläf åm vänad. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klås

kløs, m., pløsen, pl. pløsa, -na, plåsharf. Ly.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klösa

klø̄²sa (-ar, -a, -ad, -ad, -a. pl.-ar)
tr., klösharfva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klósank

klösank, n., -d, utan pl.,
plöscharfvande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klösbål

klösabûl, m., -kn, pl. -or, -na, tvärslå i trästomme till en klösharf. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöshjul

plösahjul, n. -et, pl. =, -en,
hjul på en plösharf. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klösning

klø²sniŋ, m., -en, pl. obrukl.,
klösharfniŋ.
trø²dan ska hø si en klø²sniŋ
ti. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klösstjärt

klösastjärt, m., -en, pl. -a, -na, handtag varmed en klösharf upplyftes ur jorden, då så behöfs. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöstand

klø²sataˋn, m., -kn, pl. -tèn, -kn, tand i en klø²sharf. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöv

plōv, m., plōven, pl. plōva,
– na, plöf. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× klöva

klöva /-ar, -a, -ad, -ad, -a pl. -ar/ tr., 1/ klyfva. klöva en stack, 2/ köra, så att man på ens väg liggande, ganska stor sten kommer att passera af vagnen på det sättet, att ett hjul går på hvarje sida om könom. lava så du klövar stenen, ila välltar du. Lj.

№ 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klôvor, m., -en, ¹/utan pl.
klöfver: trifolium; ²/med pl.
=, -na, klöfver, speckort.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöven
s.

klövon, -en

slötormagin ta a haga klövon
va han làga tidon fön.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöver

klöver, -en

hane fjäd ete nån klöver

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverblad

klovorblå¹, n., -d, pl. =, -n,
klöfverblad.

hon vöde² servétor me klovor-
blå¹ po. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverfoder

klövorför, n., -ed, pl. =, -er,
foderration bestående af klöfver-
växter. Sj.
Förna för två klövorför om
dan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverfrö

klöverfrö¹, n., -d, ¹/ utan pl.,
bonekt., klöfverfrö², ²/ med pl. =,
— n., klöfverfrö. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverhjälle

klöverjälle, m., -n, pl. -la, -na, skulle utgörande förvaringsrum för torkade klöfverväxter. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klöverhyssa

klövorhyssa, f. 1-n, pl. -ssor, -na, mycket liten, på ett kåfvers fält ~~upplagd~~ stående stack af tin torkning haplagda kåfverväxter. Lj. 1
En större sådan kallas klövorstak.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klövrhöst

klövorhöst, m., -en, pl. -a, -na, klöfvarens skördetid. Vi hade dålija klövorhösta både i år o i fjor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverjord

klo̲vor̲jo̲r̲ 1, ƒ. 1, -en, utan pl. 1,
kläfverjord, 1/ för kläfvervåxter
lämplig jordmån, 2/ jord som
skall besås med l. föregående
år varit besådd med kläfver.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverkorn

klo̲vo̲r-kö̲rn, n., -ɛd, utan pl.,
klöfverkorn, korn (hordeum)
utgörande skyddssäde för utsådd
klöfver, korn med isådd klöfver.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverlass

klo̲vor̲lå̲s, n., -et, pl. =, -en,
klöfverlass, lass bestående
af klöfvervälter. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klövenulla

klövorpåla, f. -n, pl. -lor, -na, enstaka stående klöfver-planta.

Här syns båra någon gyltfa klövorpåla iblån kårned.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ klöversmölske

klövorsmälfle, s., -d, utan pl., kollekt., benämning på klöfver-affall ss. från stjälken fallna blommor och blad (kolleren af) m. m., som fatter samlats på ett ställe där klöfver varit upplagd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverstack

klöverståk, m., -en, pl. -a, -na, klöfverstack af större slag, såväl då han innehåller frö klöfverfröet, bältet tiu torkning hoplagda klöfvervaxter, som torkade och tiu boderförråd hopförda sådana.
En mycket liten, frö ett klöfverfröet stående stack kallas klöverhyssa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klövestubb

klövorstöb, m., -en, pl. -a, -na, stubbåker, som under året burit klöfvergröda.

förna gör lösa på klövorstöbana.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöfvenstycke

klöfverstycke, n., -d, pl. =, -n,
klöfverstycke, jordstycke som
under året
bär klöfvergröda. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klöversnga

klövorsmöra, f., -n, pl. -mör, -na, rödklöfvens blomhufvud med utbildade blommor. Här syns nån klövorsmöra. En blekmörkli kal: han spelar klövorsmörna på. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klöversvål

klövorsvår¹, m., -n, pl. -, kläfversvål, af kläfversvål-ternas rotsystem bildad svål.

klövorsvåren¹ e de sista vi ska flöja². Ÿj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverlus

klöverlus, m., -en, pl. -a, -na, liten tapp, viska af klöfverväxter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klöverviska

klövervisa, f. -n, pl. -for, -na,
klöverviska, liten tapp
af kläfverväxter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klövervång

klo̲o̲rvo̲ng, m., -en, pl. -a, -na, större kläfverlag (om en herregård). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† klöwse

klöwse², m., -n, pl. -sa, -na, band hvarmed de tiu eu visst antal afpräknade trådarne afskiljas och ombindas, då lingarn hasplas. Ÿ.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knabattas

knabåtas (-as, -as, -ads, -as;
pl. =) dep., plås, blottas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† knåbba

knå²bba, s. f. -n, pl. -bor, -na, omkring 1 aln lång, mycket grof träpåk, hvarmed lingarn bultas för att bli lent och glänsande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knabba

knàbba, = , ad

slå, banka, bulta

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knabba
v.

knàba -an -a -ad

knacka, bulta, stöta

a de va langål som di sla sål

ihöpa, knaba ihöpa.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knabba

knå²ba (-ar, -a, -ad, -ad, -a"; pl. -ar/"tr., slå, bulta; åk när han knå²bar disk²en ²ozana. — knå²ba gärn, ²/ intr. knacka, bulta. hå¹men du knå²bar på fön¹stor²na²; ³/ inpers., det knackar, bultar. de knå²ba på dö¹ren mi¹tt i nä¹tten.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knabba sig

knå²ba si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar/ refl., knacka, bulta sig.

¹mån·en va spri·tö gå²len: han knå²ba si i hö²ved me ¹hå·fen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knabbank

knå²bane, n., -d, utan pl., knackande, bultande. Se knå²ba. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knabbas

knàbas, pret. =, typ. -ads

slås, brottas

èlans hade di vel knàbads

kanske.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knack

knak, m., knåken, utan pl., knack, ett kortspel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knagg

kragg, m., kråg̊en, pl.
kråg̊a, -na, knagg, 1) kråknagg
att hänga något på, t. ex. klädes-
plagg, seldon m. m., 2) djurhorn,
som nyss börjat utvecklas.
äfta kråg̊ana po kål̊en, so
du änte brydor dam au,
3) handtag på en lies skaft. —
lägga am kråg̊ana, utt. för
svärja. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaka

knåga (-ar, -a, -ad) intr. och impers., knaka. Lj.

№ 323. **Ljunits hd**

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knakand

knägane, n., -d, utan pl.,
knakande. Ljj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knal

knal l. knålor, m. och f., n. knalt, pl. knåla och efter for, för, knåla, komp. knålare, - last, svag, skral, dr e knalt for mi, motrs. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knall

knal, m., knållen, pl. knåla, -na, knall. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knalla

knål²a (-ar, -a, -ad) intr. oh impers., knalla, om åskan och skjutvapen). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knallande

knål²ande, n., -d, utan pl.,
knallande (om åskan och
skjutvapen). Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knalle

knål², m., -n, pl. -la, -na,
knagglighet.
de brys, sa knål²ana bør.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knallet

knål²led (sällaw - or) m. och f.,
n. - led, pl. - leda och efter
bor, bör, knål²led o. s. v., komp.
knål²ledare, - dast, knagglig.
vå²jana e få²rlet knål²leda
o hå²ra. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knallhatt

knål¹hat, m., -hn, pl. -a, -na, knaulhatt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapp

knap, m., knåpen, pl.
knå²pa, -na, knapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kraft, m., fler

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapphål

knåphul, n., -et, pl. =, -en,
knapphål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappnål

knåpanõl, f., -en, pl. -a, -na, knappnål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt
adv.

knaft

ja kan knaft svåra tr'-d.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapt

knapt

de kan ja knáput sí hó:na.

de vi ja knáput di hà:de.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappt II

som nú vèstorgèn, som sódan
ny fín stál e bójd – dæn e
knápt en sýta (om kvantusloo
gård)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapt

knaft, adv., utan komp.,
knappt. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knapt
adv.

knaft

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knappsat

knapsät

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knapra

knå²vra (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing. -a, pl. -ar/ intr., knapra.

¹mūsen har knå²vrad hē²la nå¹ten.

den li²le å²ngen lo² e²na o knå²vra på en bröskå¹rpa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaprande

knåvrane, n., -d, utan pl.,
knaprande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knara

knåra (-ar, -a, -ad) intr. och impers., puara, om något som kokar. – kåffaspèlen sto jo kåkelöonen o knåra. – de knårar i grydan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaunk

knårane, n. -d, utan pl.,
purande, om något som kokar.
Va e dh for knårane har hørs?
dh e kåffepèlen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knarre

knårr², m., -n, pl. -rra, -rna, väggknarr, insekten timmermannens larv.

Høz i knårran²: de ska bety¹ dåspal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knaster

knåstor, m., -ən, utan pl.,
knaster, ett slags rökt tobak.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knejta

knäjsa (-ar, -a, -ad, -ad, bl. a. i n. sing., -a, pl. -ar, knäjselns) tr., knika, böra huvudet högt, hafva stolt hållning. Sj.

dar e stort mod i tösatröjed: hon kägar o knäjsar minstingens fårlat.

sitta knäjselns öj. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knejsand

Knåjsane², n. -d, utan pl., knikande, slatt rörelse på huvudet. Se Knåjsa² Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt

knæjt

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knekt

knaft, m., knéften, pl. knéfta, -na, knekt, 1/ föraktfull benämning på en karl. - kŏnan läŏr me knéfta am nätorna, 2/ knekt i kortspel. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knektgalen

knäftagåln, f., n. -lad,
pl. -lna, komp. -lnare, -nast,
som ifrigt åtrår omgång
med karlar, om kvinnor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* knepla

knèvla, r., pl.=

frostkänning å lin.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppa

knipa, f., -n, pl. -por, -na, s.

knippa.

en knipa bos, bränn, blår,

taf. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knippa
s.

knìpa, -an

t. ex. om torsk

Svante

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers' 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knipple

knävle n., pl. =,

linfröhus;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knippe

Knippla, n., -d, utan pl. kollektivt, frökus på lin. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knipprís

knípsvìs, n., förekommer blott i uttr. i knípsvìs, knipptals. Laxen sålds i knípsvìs. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniptåg

kniptåg, n., -et, pl. =, -en,
kneb. dråsen spände til
kniptågen. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x knäk

knirr, n., knirrad, utan pl.,
knarkande, knarkning.
här hörs nåd knirr.
ja tror du hör knirr i skåna.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knirka

knirrsa (knirrsor, knirrs,
knirrsa, knirrs, pl. knirrsor)
1/ intr., knarka. -dä knirrsa nä dårn
va sädor du o knirrsor lätor?
skona har ältid knirrsat,
2/ impers., det knarkar.
de knirrsa i skona. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knirkand

knirr²-/ssane, n. 1 - d, utan pl.,
knarkande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knif
s.

kni̲v, ˈkn, ˋa, ˋana

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv

kni̲v, m., kni̲¹ven, pl. kni̲²va, -na, knif. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv-blad

knivblå², n. ,- d. pl. =, - r,
knifblad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv-hugg

kni²vahög, n., -ed, pl. =, -en,
knifhugg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv-låda

kniv-a-låda, f.; -n, pl. -dor, -na, knivfläda, låda hvari knifvar förvaras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knivskaft

knivskäft, n., -et, pl. =, -en, knifskaft. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kniv-smed

kniv²asmè, m., -n, pl. -r, -na,
kniftsmed. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knivsudd

knívsudd, m., -en, pl. -a, -na,
knipsudd.
en knívsudd salt. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knog

knå, m., knåwen, pl. =,
knåna, försiktfull l. skämt-
sam benämning på hand.
ta knåna ti dig.
ja har två små knå. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knopp

knop, m., knópen, 1/ utan pl. konceptlivt, knopp, träd-knopp. Öjen jiff o bed knop, 2/ med pl. knópor, -na, knopp, blomknopp. dar e knópor po pöskaliljorna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knoppand

knåpare, r. -d, utan pl.,
två hästars bitande, med tänder
na skedde rifvande, flörkande
på hvarandras hud. Lj.
se knåpas.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knoppas

knåpas (-as, -as, -ads) dep.,
om hästar, då två stå med
halsarne öfver hvarandra under
det de med välbehag lindrigt bita
hvarandra. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knigdred l. -or, m. och b.,
n. -red, pl. -reda, komp.
-redare, -dast, knotig. Gj.
knigdred bröne.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knubb

knob, m., knåben, pl. knåba,
– na, knubb, tjock, avsmalnare trådstam.
ja lästa den störste knåben
på min vopn.
en räkti knob ti par, hest.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Knubbaslåde

knöbaslä

ett slags grov slåde;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knubbslår

knåbaslå, f.,-n, pl. -slår, -na, knubbsläde, grof släde med bloå två, af långa trå-kubbar bestående medar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knuffla

knåffla /- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar/ th., knuffa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knufflande

knåfflande, n., -d, utan pl.,
knuffande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knufflas

knöflas (-as, -as, -ads, -as, pl.
=/ dep., knuffbas.
va. knöflas dæ? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+knurr

knor, m., knorn, pl. obrukl.,
knorlig figur, t. ex. en S-formig
svinsvans.

Tösen har hårad i en knor.

Lj

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knurra

knå²ra (-ar, -a, -ad) intr.,
kvåka, om grodorna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knurrvecka

knorrgor, f. -na, förek.
bl.a. i best. pl., benämning
på de veckor, hvarunder
grodorna kväka.

Dh e inte bra o la gösa
i knorrgorna, det är ej bra
att låta lysa (tid åtstenskap) under
de veckar, då grodorna kväka.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knuvecknorna

knöga-ugorna, J. pl. de veckor då grodorna gråka (våren tis bortåt midsommar). Gjinito.

en tka inte la jùra for ti i kn., for da går de alti vel.

Gjinito.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knussul

knŭsel, n., -ed, utan pl.,
knussel. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knussla

knŭsla (-ar, -a, -ad, -ad, blata i n. sing. , -a, pl. -ar/ intr. , knussla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knusslandr

knuslane, n., -d, utan pl.,
knusslande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knusslare

knu²slare, m., -n, pl. =, -rna,
knusslare. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† knusslet

knu²sled och efter for. för,
knu¹sled, komp. knu²sledare,
-dast, adv., knussligt. Sj.
de va alt for knu¹sled bød.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knussled

knu²sled (sälleav - or) m. och
f., n. - led, pl. - leda, och
efter bor, bör, knu¹sled o.s.v.,
komp. knu²sledare, - dast,
knusslig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knuta

knu²da, f., -n, pl. -dor, -na. 1) knut. 2) knuta 3) knotighet. 4) ja har glimt o slad knu²da po tra:n, tro:r ja. 2) en knu²da i si²jan. 3) da:r e so pa²rlat me knu²dor i di²ta bru²ked. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† knutbuk

knu²debäg, m. -ar, pl. -a, -na, epitet på en människa l. ett husdjur, som har liten päls och stor mage. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knutel

knu̲ddad (sällan -or) m. och f., n. -dd, pl. -dda och efter bor̲, bör, knu̲dd o. s. v., komp. knu̲ddadare, -dast, knutig, kåren e knu̲dd po hela sin krop, 2/knotig. rådat bröd sa knu̲dd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knyck
s.

knyftf, -en, -a, -ana

höftkota el. annat utstående
parti av kroppen.

ja e rim i åla knyftfana

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kugle

knul, n., knulad, pl. =,
knulen, samlag (om människor)

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kaylla

knůla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr. femina subire.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kyllandt

knŭlare, n., -d, utan pl., samlags utöfvande. Lj. (om människor).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ knyllgalen

knyllegålen, m. och f.,
n. - lid. pl. - lna, komp.
-gålnare, - nast, som åtrår
samlag (om människor). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyppla

knipla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., knyppla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kryppland

kniplane², n.-1.-d. utan pl.,
kryppande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyppling

knipliz, m., -en, utan pl.,
1/ knyppling, knypplande,
2/ knypplad arbete. - där va
bre knipliz på prå:ven. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyta

knyda (knydor, knöd, knyddad, knyddan, knyd, pl. knydor l. knydor) tr., knyta. Sj. kvinnorna hade tärkladd knyddad i nacken.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyta sig

knyda si (knydor, knød, knigded) refl., knyta sig.
Nar släged tar po tösen, sa knydor növana si po na.
Pantäfflorna har bärjad o knigded dam.
Nesan knød si o ble prögad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knytänder

knȳdare², s., – d. utaa pl.,
knytande. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knyte

knyde, m. -d. pl. =, -n,
knyte. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kugle

knut l. knutor, m. och f.,
n. knut, pl. knutta, komp.
knutare, _ tast, // knuten; förek.
blott i sär. me knutor növe.
han slo mi i sjuken me knutor
növe, // som stannat i växten
i följd af vanvård, om djur.
grisorna e vel inte knutare,
en di kan rota si sjelv. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knå

knø, n., -d, pl. =, -n,
knå. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knã

knæ n. ; pl. =,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knä" s.k.

knän (best. pl.)

" knäna

"å hade en varm fiett ömm knän..." s. 111

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäck

kneft, m., kneften[1], pl. knefta[2], -na, knäck. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäcka

knäfja . knäjta . knajt

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Vilhelmina Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäcka

knäfsa (knäffor, knäfte, knäft, knäft, knäft. pl. knäffor l. knäfsor) tr., knäcka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knächand

knäffane, n. -d, utan pl.,
knäckande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knåhund

knahå'ŋ, m., -ŋn, pl. - a, -ŋa,
knåhund. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knåla

knå²la (-ar, -a, -ad) intr.
falla på knå i följd af
svaghet, öfveransträngning.
¹Pågen han knå²la me sleffen.
¹Åjen di dro, so di rent knå²la.
Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäpp

knap, m., knäpen, pl. knäpa,
- na, knäpp.
en knap po pån[2]an. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäpp

knapp, n., oböjl., knyst.

kåren så åldri et knapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppa

knäppa (knäppor, knäpte, knäpt, knäpt, knäp, pl. knäppor l. knäpor) tr. och intr., knäppa.

knäppa råken. - knäppa böjel an halsen på kläned.

klåkan har nys knäpt. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knäppa 5.

knäppa², f., -n, pl. -for, -na, lrå. l. järnbindsel att fast-knäppa om halsen på kalfvar, bär och svin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppand

knäpare², n. 1 – d. utaw pl., knäppande. se knäppa². Ÿj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäppe

knäppe², n., -d, pl. =, -n,
knäppe (på en bokspärr). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knäpplädersko

knäpelärsko, m., -skōen, pl. =, skōna, af läder tillverkad låg barnsko att knäppa öfver vristen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knåskal

knæskål, m., -ln, pl. -a, -na,
knåskål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knåveck

knåvēk, n., -ēd, pl. =, -ēn,
knåveck. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† knåvlet

knå²vlad l. -or, m. och f., n. -lad, pl. -lada och efter bor., för. knå¹vlad o. s. v., komp. knå²vladare, -dast, på människas kropp l. kläder l. på djurens hårbeklädnad uppkommen sammangyttring, (liten klump) af orenlighet. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

knölhavre

knylhåvre

bot. = Arrhenaterum elatius.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× knåvling

knå²vling, m. ,-ar, pl. -a, -na, sammangyttring, liten klump af orenlighet på människans kropp l. kläder l. på djurens hårbeklädnad.

¹Fårna har knå²vlinga på låren.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko

ko ; pl. kjor ; f.

(m.f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kø

kø

m. fjøs, -na

--·· fjøsna di har fina pàta

Nr 511 Balkåkra, Ljunits hd

E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko
s.

kø. 1en. gen. køens

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko

ko. f., kon, pl. kor,
kona, ko. gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko
s.

kå. -an. kåor. kåorna

han jek a fjända på kåorna,
om di va ikål

kåor. egen dialektal pl. form; jfr fjon

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd enl. P.L.

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kobb

Kob!, interj. som användes, då man lockar påkreatur att gå dit man vill. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koben

kåben, n., -ed, pl. =, -en,
1/ koben, 2/ kafat. den kåren
har kåben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kobent

kåbent 1. -or, m. och f.,
n. - bent, pl. - benta, komp.
- bentare, - bast, kobent,
skeftbent. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kobete

kåbeda, n., -d, utan pl.,
kobete.
vi har kåbeda nok. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kobindsel

Kåbinzsel, n., -ed, pl. =, -en,
kobindsel, bindsel för ko, som
står i bås. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kobjälla

kôbjæla, f., -n, pl. -lor, -na,
koskålla. Lj..

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† koblodda

kåblada, f., -n, pl. -dor, -na, ruka, liten hög af kolträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kobås

kåbås, m., -kn, pl. -a, -na,
kobås. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kock

kok, m., kåken, pl. kåka, -na, kork. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kocktåva

kàkatòwa f. i utr. fol. vam en kàkatòwa.
Ljunits. Ljunits.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kodd

kod, m., kåden, pl. kåda, -na, testikelpung. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kodda

Kåda /- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar/ tr., skämtsamt nedrycka
för kastrera. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† koddevalsk

rodorvälj l. -or, m. och f.,
n. - välst, pl. - välja, komp.
- välfare, - välfast, gyster, om
djur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kordyuja

kå²dapi̲va, f. -, -n, pl. -vor, -na, liten tråpipa (leksak) med en ihålig kula på ena änden, i vilken små hagel l. andra runda kroppa äro inlagda o försättas i rörelse, då man blåser i pipan. Stammet bildadt af kad, testikelpung, och pi̲va, pipa. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kodsten

Kö²dastèn, m., -en, pl. -a, -na, testikel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*koet

kǭ²ved (sällan) -or m. och f.,
n. -kǭ²ved, pl. kǭ²veda och
efter bor, bör, kǭ¹ved o. s. v.,
komp. kǭ²vedare, -dast, förek.
blott i utr. lǭ²ta, smǭ²ga kǭ²ved,
om mjölk som har lukt l. smak
af kors utdunstning.
milssen bo lǭ²tar o smǭ²gar kǭ²ved.
kon e lǭ²te kǭ²vedare en i kan gat
sǭ²va na. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kofjöl

kåfijål, f., -en, pl. -or, -na, skällsord, epitet, som tillägnas en mjölkpiga. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kofoder

kôfør, n., -ed, utan pl.,
kofoder. Lj.

skôlemèstaren før pènza
i stèlled for kôføred. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kogrimma

kå¹grima, f., -n, pl. -mor, -na,
kogrimma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohandel

kåhanel, m., -en, utan pl.,
kohandel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohandlare

Kåhandlare, m., -n, pl. =, -rna,
kohandlare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohandlare

kǫ́hándlare , pl. =

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohorn

kå̲hå̲rn, n. 1 – ed, pl. = 1 – en,
kohorn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohud

kå¹hud, m., -en, pl. -or, -na,
kahud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohus

kôhus, n., -ed, pl. =, -en,
kohus, kostau. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kohår

Kôhôar, n., -ed, kohår, 1/ utan pl., kollektivt, 2/ med pl. = ,- en. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kok

Kåg, n., Kåged, pl. = -ler, Kok. - Kan inte gryd²an kö²na i kåg? - dar e ja²ntäfler bi et ja²r kåg. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kåga kågte

pres. -or

(M. fl. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kȍga, kȍgor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka
v.

kåga, kågte, kågt

di kågte alt (!) mad ude
i skostenan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka
v.

kȍga. pus. kȍgor

pret. kȍkte

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kàga

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× koka

kȧga, -a, -ad

= koka, glo, stina.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× koka

kŏ²ga (-ar, -a, -ad, -ad, bloa
i n. sing., -a, pl. -ar, kŏ²gens)
intr., koka.
va stŏr i hår o kŏ²gar ĕ¹tor?
¹lŏsen kom kŏ²gens o knåpens
¹inad fŏr²fregŭlad. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kō²ga (kō¹gor, kō²kte, kō²kt,
kō²kt, kō²g, pl. kō¹gor och
kō²gor) tr. och intr., koka.
Äfven impers. Gj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kokande

kögane², n., -d, utan pl.,
kalande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokand

kōgane, n., -d, utan pl.,
kokande. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokard

kokår, m., -en, pl. -or, na,
kokard. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokbok

Kågebåg, b. -kn, pl. -bågor, -na, kokbok. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokhet

kǫ́ghed . reuta . kǫ́ght

di slǫ kǫ́ght vǫ́n pǫ dom

(sl. vaulvarna)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koklöv

kå'klo̲v, m., -kn, pl. -a, -na, kaklöf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokoppa

kåkaka, s., -n, pl. -for, -na,
kokaka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koks

koks, -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kokyla

kåffigla, f. -n, pl. -lor, -na,
i ena ändan något tillspetsad,
med långt skaft försedd trä-
klubba, afsedd för ned- och
uppslående af på betet bundna
kors ljuderfälar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kokärt

pl. kaggärtor

pisum sativum

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kål. Lan

nä har di hit mer kål

på spitsbåten.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kol. 1 an

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol
s.

kol. -an. stenkol

kålen va ènte komen te
svärja dö so mièd.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol II
s.

men èla kólan jin jo
inièn inće vàrme.
di kone èntelian fjöpna me kól.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kol

di ska sèla mé kól

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

Kul, m., kúlan, pl. kúla,
– na, Kol, namn på en
helsvart tjur l. oxe. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kul, n., kúlad pl. =, – en,
1/ kol, eldkol, 2/ stenkolsstycke,
– bit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kol

kul, m., kulen, utan pl., kol,
sten-, träkol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kola

kůla /-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar/ inth.,
1/ förse sig med kolförråd, 2/ hem-
forsla kolförråd åt någon
Smen han kůlar i da.

I gar va vi o kůla li smen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kolada

kɔ́lɔ́. -n

kostall

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kolata

kål¹a, f.,-n, pl.-r,-na,
postall. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kolas

kůlas (-as, -as, -ads, -ad) dep.,
kolna, bliva kol.
stifforna e kůlade. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kolbunke

²pûlabònzke, m., -n, pl. -na, -na, kolhög. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolera

Kolera, f., -n, utan pl.,
kolera (sjukdom). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

600

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†kolet

kŭ²led /sålean - or/ m. och f., n. - led, pl. - leda och efter vor, för kŭ¹led o.s.v., komp. kŭ²ledare, - dast, kolig.

en hubŭ¹gad mŏ¹wor, en krŏ¹gryfszad far o tre kŭ²leda pŏ²ga, va e de²? svar: et på²nejärn. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolgruva

kůlagrùwa, f., -n, pl. -wor, -na, kolgrufva. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolhus

kůlahȕs, n., -et, pl. =, -en,
kolhus, förvaringsrum för sten-
l. träkol. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koller

kål·or, m. -- en, utan pl.,
koller, en hästsjukdom.

dø kål·or. Sj.
kål·oren to på øjed.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kollrad

kål²rad l. -or, m. och f.,
n. -red, pl. -reda, utan komp.
kollrig, behäftad med koller,
om hästar. Ljj.
har du den kål²reda mären in¹t

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolportör

kolportör, m., -en, pl. -ör, -na, kolportör, vinkelpredi-
kant. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolstycke

kůlastiffe, n., -d, pl. =, -r,
kolstycke. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolsvart

kål_svä_rt

yngre kål_svärt

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolsäck

kůlasèff, m., -en, pl. -a, -na,
kolsäck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolus

kål¹us, s.,-en, pl.=,-en,
kolus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolv

kalv, m., kålven, pl. kålva,
– na, kolf, bösskolf. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolyng

kål¹yŋ, m., -ən, pl. -a, -na, koflock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komediant

komijánt, m., -en, pl. -or, -na, komediant; tasksspelare, akrobat. Ljung.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komente-blommor

M. Koménte blómor

Matricaria Chamomilla

Fr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kominteblomma

kamenteblòma, f., -n, pl.
-mor, -na, kamomillblomma:
matricaria camomilla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komjölk

kômilk, f., -en, utan pl.,
komjöck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

kòmpa, kom, kòmad

pres — or;

pret. part. kòmen,

kòmad, kòmna;

impor. kom;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma
v.

kòma. -or, kom, kòmad

p.p. kòmen

han kom i' en sondæ dròska a

hade fina hèsta for.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma II
v.

ka'len va ènte kamen te
svänja dö so mièd.

ja kamor wid i sanen ...
(med presens historicum)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

kɔ̀ma, ˊon. kɔm, kɔ̀med

de kan kɔmed vɛ̀k

dan va mɛ̀ŋa sɛ̀n vi kɔ̀m

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma:

den hade kømed ènast
óp te stokhólm

nú kanse di hade kønad
kømad te hjònfan.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma III

inen di kómon nók

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

ja kǫ́m ad vǽjan

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma:

Ja sén kan e komen ijen nú

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

i förb. koma omkål =
lägga sig:

han hade ätte lyt a
komed omkål.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma
v.

kå̀ma, kå̀m, kå̀med

kå̀ma ú̀d (näml. på sjön).

han kå̀ne ja kå̀med fö́r

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers. 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma:

de e àlti komad tíd

koma i svǽjan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma:

di va kòmna óradifrå

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma:

di har ènte kommed lånt

for dån

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma

kå¹ma (kå¹mor, kom, kå²med,
kå²men, kåm! imp. pl. kå¹mor! och
kå²mor!) tr. och intr., komma.
han går, men kå¹mor ²ingen vaj.
me kå¹mor sen å²tor ¹rajned.
²åven impers. de kå¹mor å²n jo
daj. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma v.

komma framm

komma fram

å komma framm me två tom-

ma mova ...

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komma v.

Kommer (pres.)

'Kommer'

"ämm de emnte Kommer Lut

får ut ämnga ad gämgen..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits Hd s. 109

Per Larsson 1897 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma sig

kömma sig (kömmor, kömm, kömmed) refl. och impers. 1/ komma sig. hör kömmor dita si? – de kömmor si an jo hånom; 2/ lindriokna. 1/ pågan va så hårt jag, så vi trödde åri han hådde kömmed si.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma ut

koma ud, kom, komad

komma ut i förvärvslivet

ägan jä kom ud ---

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommendera

komedéra -ade -at -ad.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommersråd

Komåferåd, n. -ed, pl. =, -en, Commerce-råd (titel). Gj. Komåferåd Lönngren. (numl. i Ystad).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunisten

kommunist, -en.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunal
s.

best. f. kommunalen =
kommunalnämnden. - stycket; åv. =
kommunalskatten.

betala kommunalen.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunalordförande

kåmenålårfö̜rane

fåi va kåmenålårfö̜rane

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunalordförande

kommunalordförande, -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommendalaum

komendálrom, -ad

ja han gad a lést i
komendálromad.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kommunalrum II

di hade komunålrom so kalad,
som di lèste i.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kommunalarum

kamenǫ́laaim, -ad

Nr4569 V.Nöbbelöv,Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kompa(n)

kom²pa, m., -n, pl. -por, -na,
benämning på en halfvuxen
gosse. Lj.
Äfven kom²pinj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ komping

kɔ̂mpiŋ, m., -ɔn, pl. -a, -na, benämning på en halfpojken pojke. äfven kɔ̂mpa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komårgel

kå̊mårgel, m., -en, utan pl.,
komårgel, skåmtsam benämning
på kågödsel.
kå̊mårgel de e den bästa mårgelen.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× komök

kômøj, n., -et, utan pl.,
koträck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona
s.

kǫ̀na, -an -on -onna, f.

skållsort

å. dan va mǫ̀ga a så de va en
nǫ̀li kǫ̀na; de va en nǫ̀li
kǫ̀nefån.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kona

kò̀na -an -or -orna

(skällsord)

din jœ̀vla kò̀na

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona
s.

kò̀na, -an

kò̀nan spec. = de mellersta av tre
utsatta fiskegarn (hò̀ren, kò̀nan,
spé̀sen)

Sverige
m. f. 1910

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona

kona², f., -n, pl. -nor, -na,
kona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kone-fan

kòneſán. f.

Skållond

á, dær va mèga a sá, de va en sáli kòna; de va en sáli kòneſán.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konfirmera

konformēra, -a, -ad

komponera.

konformēra en vals.

Gunnes o Hernestad enl. A. Malm.

(1880-t.)

123. Gunnes hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konjunkturen

konjaktúron, -na

(samma huk konstaterat i Bara hd)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkurs

kaŋkóːrs, m., -en, pl. -or, -na, konkurs. Sj. ji oːf li kaŋkóːrs.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkurrspelare

konkårsspelare, m., -n,
pl. = , -na, konkursspelare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konst

kɔ̄nst, m., kɔ̄́nsten, pl.
kɔ̄́nstər, -na, konst, skicklighet,
klokhet, knipslughet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstfaren

konstorfaren, m. och f.,
n. -red, pl. -rna, komp.
-rare, -rast, konstfärdig,
-skicklig.

en konstorfaren kar.

konstorfaren vånad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konsterfarel

kanstorfåred, adv., komp.
- fårnare, - fårnast, konstfårdigt, - pickligt.

de e kanstorfåred vout. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstgjord
a.

konstjörd

Nr4569 V.Nöbbelöv,Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Könstig

kònsti neutr. -et

de va lrta kònstet

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstig

kånsti (sällan -stijor) m. och f., n. -stet, pl. -stija, komp. -stijare, -jast, konstig, besynnerlig. en kånsti lås.
kånstija ti komåred. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konstig

kònsti; neutr. -et

superl.: de álon kònstiaste de e
ad dan e ìgan kanál a gan íj
te lòŋ

konstig

kònsti neuta. ˋet

di kan ènta svàna nú,

kònstet nó'k

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstig

kònsti' reute. kònsted

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstigt

kǫ̈nstlet, adv., komp. kǫ̈nstligare, -gast, konstigt, besynnerligt. Lj.

snǫ̈ka kǫ̈nstlet.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstra

kǭnstra (- ar, - a, - ad, - ad, bloū i n. sing. , - a, pl. - ar) intr., vara lekbuen, ysten, stūen tūn upptåg. Sǭdor ǭnta o kǭnstrar me jūsed, glūta. — Øjen kǭnstra for mi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstrans

kånstrans, n. -d, utan pl.,
brist på allvar, lekfullhet
ystterhet, ballenhet för upptåg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstverk

konstvärk, n.

han e et konstvärk

om en tavla

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konstverk

konstvärk, n.

de e et konstvärk

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konsul

Konsel, m., -en, pl. konsla, -na, konsul. Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konsul

Kónsal

(dylika funnos i Ystad)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konton

kontor, n. -ets, -ed, pl. = -en,
kontor. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kontor
s.

kontōr, -et

bostat i bet. skrivrum, gårds- eller handelskontor.

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kontrakt
s.

kontrákt -en

di hade en kontrákt ve
gåren, for dé skole di gå
i fjöstfjan (händ. att icke
ha tjenstetillställningen på lördagen).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopatte

M. kópåta

eg. spenen hos kor; kv. vårkn. =

geumsivale.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopatte

kåfate, m.,-n, pl. -ta,
-na, 1/kospene, 2/namn
på våten gjeum. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopenger

köpenga, m., -na, pluralt,
köpängar, pängar som erhållits
vid försäljning af eller äro af-
sedda för inköp af en ko. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopiss

kåpis, n., -ed, utan pl.,
kaurin. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopp

kåf, m., kåfen, pl. kåfa,
- na, 1/kopp. en kåf kåfe;
2/ skål. ta lita milf i den
brüna kåfen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåpp s.

Kåpp

"ja e lä nöjd me bode
Kåpp å hela världen ..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppa

№ 323.

kåpa², f., -n, pl. -por, -na, koppa, 1/ koppa, af sjukdomen koppor förorsakad utslag. I pl. äfven namn på denna sjukdom. Han kom ti riva en kåpa² än² som sad på nesan². — Ja har hal² kåporna², 2/ utslag förorsakad af koppympning, vaccination. Där va ente² mer än² en kåpa² o to, 2/ af koppning uppdragen blåsa. Barnamörskan² satte en kåpa² bag² rad. Gj

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppa
v.

kåpa[2] (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl.-ar/
tr., koppa, genom koppning
utappa blod af en människa.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppare

köpare, n. -d, utan pl.,
koppare, vårkstållande af
koppring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopsar

kóvor (böjda former gi be-
lagda)

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppar

kôvor, n., -ed, utan pl.,
koppar.

Vi har mjed kôvor, bo ffêla
o jåŋor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparben

kovorbên, n., -ed, pl. =, -en,
kopparben, t. ex. på en gryta,
panna. Ö:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppargryta

kovorgryda, f., -n, pl. -dor, -na, koppargryta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopparkittel

kóvortsél, pl. ¹ — ¹ a;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparkittel

kovorfpél, m., -en, pl. -a, -na,
kopparkittel. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparhatt

Kopparhatt, m., -ten, pl. -a, -na, koppar hatt, hattformigt kopparredskap, som användes vid brännvinstillverkning på husbehovsbränningens tid. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppar-järn

Kopparjärn, n., -et, pl. =, -en,
pannjärn, låg stekpanna
af koppar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparkana

kopparkåna, f. -n, pl. -nor, -na. kopparkanna, patten-kanna af kappar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparkar

Kopparkår, n., -ed, pl. =, -er,
kopparkar, -kärl. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparkrus

kovorkrus, n. -et, -ed, pl. =, -en,
kopparkrus, -et, -hink, -ämbar.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparlock

Kovorlög, n., -ed, pl. =, -en,
kopparlock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

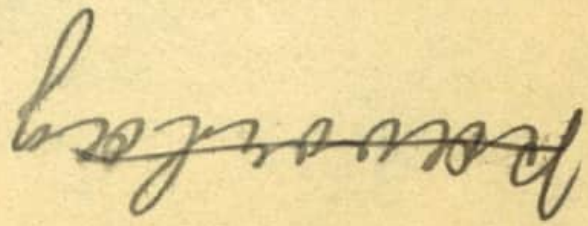

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppareng

kovorpåz, m., -en, pl. -a,
-na, kopparspänning. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparsil

kovorsi, m., -sijen, pl. -sija,
-na, kopparsil. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolsparslagare

kóvorslåvara m.

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparslagare

Kopparslåvare, m., -n, pl. =, -rna, kopparslagare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppanspann

kovorspån, m., -en, pl. -a, -na, kopparkrus, -kink, -ämbar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppastake

kovorståge, m., -n, pl. -ga, -na. kopparstake, ljus-stake af koppar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppartak

Kovorlåg, n., -- ed, pl. =, -len,
koppartak. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppartråd

kopparträd, m., -en, pl. -a, -na, kopparträd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopparöra

kovorøra, n., -d, pl. -ørn, -ɛn, kopparöra, t. ex. på en kittel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x koppdon

kåpedån, m., -en, pl. -or, -na,
koppdon, verktyg, som erfor-
dras för koppning.
jåramåwaren kåda kåpedånen
me si. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppel

kåpal, n., -et, pl. =, -en, två korta, vridbara, från en järnögla utgående kädjor l. ~~från~~ i en tråskifvas pästa rep, hvarmed två får l. svin sammanlänkas, då de tjudras l. släpas på betesmark. Lj.

№ 323.

№ 1

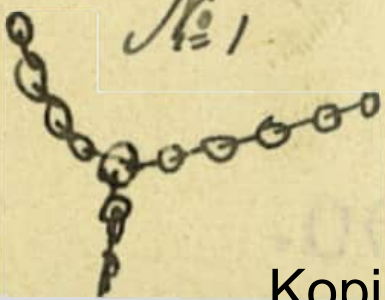

№ 2

kåpal, № 1 af järn, № 2 af rep.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppla

kåpla² (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., koppla, med kåpel (se detta ord) förena, sammanlänka två djur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopping

kåpping, m., -en, utan pl.,
Kopping. kåppingen spåla
vad jänast, nar ja håda
slad mi. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†koppåret

kopåred l.-or, m. och f.;
n. -red, pl. -reda, komp.
-redare, -redast, koppärvig.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopris

kåpris, n., -et, pl. -or, -na,
kapris. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kor

kör, n., körd, pl. =,
kören, kor (i en kyrka).

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× koraka

kå̲ra̲ga, f., -n, pl. -gor, -na,
ko af dålig beskaffenhet.
Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korderoj

Kaderöj, s. -ed, utan pl.,
Korderöj (en slags lyg). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korderojsbyxor

Kaderójsbojsor, f., -na,
pluralt, korderojsbyxor. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korderojsrock

Kor̲derójsrok̲, m., -en, pl. -a, -na, korderojsrock. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Fer Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kordunojsvåst

Korderojsvest, m., -er, pl.-a, -na, korderojsvåst. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kong

kon pl. könn

m. f. 1868
och m. f. 1871

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korg

kor, m., kören, pl. kör[2]a,
- na, korg. Gj.

en kor som e flet av vi[2]gra
kor po en vogn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korgbotten

kå²rabåːn, m., -en, pl. -a, -na,
korgbotten, botten af en korg.
kå²rabåːnen jiff aw. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korggrepe

Kŏragrĕpe, m., -n, pl. -va, -na, grepe tiu en korg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korghandlare

Kå²rahå̲n̲lare, m., - n, pl. =,
- r̲n̲a, korghandlande, karl,
som handlar med korgar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korgmakare

Kōramägare, m., - n. pl. =, - rna, korgmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kogvis

kåravis, n., oböjl., förek. blott i uttr. i kåravis, kargtals, -vis. den månen han sålor tåren i kåravis. Två tor i kåravis.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kork

kår̲k, m., kår̲ken, pl. kår̲ka, -na, kork. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korka

kor²ka /- ar, - a, - ad, - ad, - a,
pl. - ar/ tr., korka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korkank

kårkank², n., -d, utav fl.,
korkande. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korkning

kȯ̂rkniŋ, m., -kn, utan pl.,
korkning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

kɔrn, n.

Hordeum (sädesslag)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

kǫrn. -ʻad

1) sädeskorn, gruskorn
2) sädesslaget korn;

Nr 4288 Villie. Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

Kŏrn, n., Kŏrnet, 1/ utan pl.,
sädesslaget Kora: hordeum,
2/ med pl. = ,- en, frökorn,
krutkorn, saltkorn m. m. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kornagna

Kornágna, f., – n, pl. – nor, – na, Kornagn.

Ja har fœd en Kornágna[1] i de ena yfjad[2]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× konas

kȯ²rnas (-as, -as, -ads, -ad/
dep., svalna, kalna, 1/ om
stnält fett som, då det kallnar
öfvergår till en kornig massa,
2/ äfven om människor och djur,
då de utsättas för köld.
glu²tana va po i¹sen o ble
re²plet kȯ²rnade. Sj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornat

kornöjs, n. 1 - ed, pl. = 1 - en,
kornar. Lj.

№ 323 -

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornbröd

Kornbrø¹, n., -d, kornbröd,
1/ utan pl., kollekt., 2/ med pl. =,
-n, kornbröd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornbräse

Kornbräse, m., -r, pl. -sa, -na, dråse, hög af spannmålsslaget korn. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kornet

kø̲rned l.-or, m. och f.,
n. - ned, pl. - neda, komp.
- nedare. - dast, kornig.
smø̲red bler sa kø̲rned.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korngolv

Korngúl, n. ,- ed, pl. =, - en,
i en sädeslada, befinnligt
intill en loge
rum, som innehåller ohörskadat
korn. Vi har de ena korn-
gúlet ijén o láda. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kongen

kongrén el. kongén,

n. pl. =

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korngryn

Korngryn, n., -ed, pl. =, -en,
Korngryn. Yj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kongsgrot

kôngsgrœsgrœd. -en.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korngrynsvälling

Korngrynsvälling, m., -en,
utan pl., korngrynsvällingar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kongröpning

kongrävning, m., -en, utan pl., kongröpe. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kongröt

kongröd, m., -en, utan pl.,
kongrynsgröt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornhalm

Kornhålm, m. -en, utan pl.,
kornhalm. Äfven byhålm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kornkes

kornhe̲s, f., -en, pl. -or, -na, mycket stor ~~hop~~ korn-stack. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornjord

Kornjår, f., -en, utan pl.,
1/ för kornodling lämplig jord,
2/ jord, som under innevarande
vårtid skall besås med korn.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kornjärn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornlass

kornlås, n., -et, pl. =, -en,
1/ skyl af två torkning, pte
på fältet uppsatta korn-
kärfvar, 2/ vagnslass bestående
af otröskad l. tröskad och
rensad korn. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornmjöl

kornmél, n., -et, utan pl.,
kornmjöl. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornnek

kornéj, s., -ken, pl. -or, -na,
kornnek, - kärfve. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornpris

kornpris, n., -ed, pl. -or, -na, kornpris. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornstack

kornstå¹k, m., -en, pl. -a, -na, kornstack. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornstubb

Kornstöb, m., -en, 1/utan pl., koll. kt., kornstubb, stubb af skördadt korn, 1, 2/ med pl. -a, -na, stubbåker, där korn vuxit. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornstöb, m., -en, pl. -

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konstycke

Kornstiffa, n. -d, pl. =, -r,
kornstycke, jordstycke som
bär kornsgröda. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornsäck

Kornsäff, m., -en, pl. -a, -na,
kornsäck, säck innehållande
korn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornväng

kornvång, m., -en, pl. -a,
-na, kornvång, område af
i växelbruk skifta härregårdsjord,
som under året bär kornsgröda.
Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaporal

kaperål, m., -ken, pl. -or, -na,
korporal. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kona

Kŏra², f., -n, pl. -ror, -na,
gödselstad, fördjupning
afsedd tiu gödselstad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kors

kors, n., kårsed, pl. =,
1 1
kårsen, kors (trä-, -järn-
kittkors). Som interj. kas!,
2 2
skriva kors fo vedzana.
1
kåsi! förkortning af kas i
1
Jusa namn! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kors
inlej'.

kos !

jå, kos !

Nr 5109 Skärby .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konfästelse

konfastelse pl. -or

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. + Korskulla-pàkarna

Kårskolapòigana, m.,
Jörek. blaū i best. pl.,
Korskullapojkarne, trou som
berättas se ut som gossar, i-
klädda röda luvor, och bo
i den på Snörestads östra område
belägna Kårskolabàken, kors-
kullabacken.
Imöd åned vår vinte, kårskola-
pòigana sipo hanstūs går. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konsonanterna

Detta ord saknas i målet; se
under stolpgahus och stolpgavägg.

323 Gjuneå hd. P. Larsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Konstrukehus

Konstrukehus, n., pl. =

genuint?

/b Stolpahus och Stolpavägg

enl. P. L.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korsväg

kårsväj¹, m., -ar, pl. -a, -na, kårsväg⁴.

hästed lå¹ tät ve kårsvåja¹.

ska vi fö²ra om kårsvåja¹?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kont
s.

kånt, n., pl. =

a so spela di ja kånt

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kort

kort, n., kårtad, pl. =, kårtan,
kort, spel- fotografi-, bjud-
ningskort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korthus

kǫrthús, n., -ed, pl. =, -en,
korthus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortkonst

Kortkånst, m., -en, pl. -or, -na, kortkonst. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortlapp

Kortlåf, m., -ler, pl. -a, -na,
kortlapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortlek

kortlej, m., -en, pl. -a, -na,
kortlek. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kortnagel

kartnäjl, m., -ln, pl. -or, -na, kartnagel. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortspel

kǫ́rtspɨ̀l, n., -ɛd, utan pl.,
kortspel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kortspelare

kortspelare, m., -n, pl. =, -rna, kortspelare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolumpa

kårompa, b., -n, pl. -por, -na, kosvans. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koryktare

kåroftare, m., -n, pl. =,
-rna, koryktare Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåråta

kå¹rå²nta, f., -n, pl. -tor, -na, benämning på inälfvor, blod, hufvud och jufver af en slaktad ko.

slå²ftaren sål¹or kå¹rå²ntor ti mån¹a gån¹a. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korôv

kˈårˈôv, m., -en, pl. -a, -na,
anus på kon. Sj.

Han går i lån o strˈjˈjor
kˈårˈôven.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kos

kōs, m., oböjl., förek. bloū i uttr. gå, fåra, lōpa, rēsa, springa, våra m. fl. sin kōs, gå, fara, löpa, resa, springa, vara sin kos. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåslav, n., -ed, pl. =, -en, koslag
koras.

de e gat kåslav. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kost

kost, m., kåsten, utan pl.,
kost, pöda. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta
v.

kòsta , kòste , kost

en val sil kòsta ja femti øre

de kòste niti øre

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta

kå²sta /-ar, -a, -ad/ tr. och impers.,
kösta.
de e ett stä²le sam kå²star pänga.
de kå²star o rä²sa.
kasta på¹, bekosta, använda
kostnad på.
de kastar på¹, det förefaller be-
svärligt, sorgligt. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostall

kå'stal, -a

kyare ord i målet; de gemena är la.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostbar

kostbår, m. och f., a. -bårt, pl. -båra, komp. -bårare, -bårast, kostbar, kostar l. som kostat mycket pängar.

ja bjöd'or ända sa kostbår lönn. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostförrättare

Kåstforcèjtare, m., -n,
pl. =, -rna, kostförrättare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosthåll

kos̲th̲o̲l̲, n., - ed, utan pl.,
kosthåll.

gs̲ kos̲th̲o̲l̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostnad

kåstnad, m., -en, pl. -or, -na, Postnad.

Dær e læft störa kåstnador i den prosässen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kostpengar

kostpänga, m., -na, pluralt, kostpängar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koställe

kástäle, s., pl. =

småbruk. småställe. som föder en ko.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kota

kòdʃa, -an

(m. fj. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kota

kåda, f., -n, pl. -dor, -na,
hop (på hästar och åsnor). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kotaska

pålaska, f., -n, pl. -skor, -na, skällsord, som användes om en mjölkpiga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåtår, n., -ed, pl. =, -en, kotjuder
kotjuder. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kotorg

Kåtor, n. ,- ed, pl. = ,- en,
kotorg, fäkreaturstorg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× koven
adj.

kòwen

= unken

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ koven

Kåwen, m. och f., n. -wed,
pl. -wna, komp. kåwnare, -nast,
skämd, som har unken smak
l. lukt, om kötvaror l. om tvättade
men ej torkade linnepersedlar.
Fjdled har lidzed o bled kåwed.
låsana lättar kåwna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koka

kå²kka (-ar, -a, -ad, -a, pl. -ar)

intr., koka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kocank

kåksank, m.,- d, utan pl.,
kokande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kŏŏga

kŏ̄wyya, n., -d, pl. -yyen, -en. 1) kŏŏga, 2) benämning på ett ficker af gammaldiga nästan trind form. — dräzen. byte si ti ed kŏ̄wyya for en valerijaesare. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund